

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. srpna 2019 v Lounech samosoudcem Mgr. Blankou Šišovou,

takto

1) obžalovaný M. P.

narozený , Italská republika, bytem ,
státní občan Italské republiky, jednatel ve více společnostech,

2) G. G. B.

narozený , Italská republika, trvale bytem ,
státní občan Italské republiky, jednatel,

jsou vinni, že

- I. obžalovaný M. P.,
jako jednatel společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., IČ: 26690756, se sídlem Praha 1, Věžeňská 5/116, která je od 2.10.2002 na základě kupní smlouvy vlastníkem pozemku parc.č. st. , jehož součástí je budova zámku čp. a dále pozemků parc.č. st. , st. , st. , , na nichž se nachází brána I., zámecká zahrada a ohradní zeď, v katastrálním území Cítoliby, obec Cítoliby, okres Louny, zapsaných na listu vlastnictví č. u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Louny, jež jsou národní kulturní památkou, zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 43309/5-1086 dle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, čehož si musel být vědom, si v období od 2.10.2002 nejméně do 11.4.2017, řádně neplnil povinnost vlastníka kulturní památky vyplývající z ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, neboť z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, přičemž tímto nekonáním došlo k poškození spodní části levých dveří zámeckého průjezdu, dílčím poruchám vnější fasády způsobeným zatékáním či nedostatečným odvodněním okapových svodů, nádvoří zámku (čestný dvůr) zarostlo náletovými dřevinami, v interiérech jsou na mnoha místech poškozené původní dvevní výplně, na podlaze se nacházejí kusy odpadlých omítek, je patrná absence několika okenních křidel, zatékání do interiéru, chybějící části vestavěných skříní, odlupující se výmalba a další poškození,

tedy

poškodil důležitý kulturní zájem chráněný jiným právním předpisem tím, že poškodil vlastní věc větší hodnoty, která požívá ochrany podle jiného právního předpisu,

II. obžalovaný M. P.

jako jednatel společnosti Castello Postoloprty s.r.o., IČ: 26719649, se sídlem Praha 1-Staré Město, Bílkova 865/11, která je od 21.7.2004 na základě kupní smlouvy vlastníkem pozemku parc. č. [redacted] o celkové výměře 3.227 m², jehož součástí je budova zámku na adrese Postoloprty, [redacted], okres Louny, v katastrálním území Postoloprty, zapsaných na listu vlastnictví č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Louny, jež je od 17.1.1964 národní kulturní památkou, zapsanou v rejstříku Národního památkového ústavu dle zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, pod pořadovým číslem 1353 a zároveň ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů je budova zámku vedena jako kulturní památka, čehož si musel být vědom, si v období od 21.7.2004 nejméně do 2. 2. 2017 řádně neplnil povinnost vlastníka kulturní památky vyplývající z ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, neboť z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, přičemž tímto nekonáním došlo k závadám na střešní krytině, kdy se jedná o lokální poruchy krytiny způsobující likvidační zatékání do památkového objektu, poškození v místě ožlabí a vikýřů při jihozápadním nároží stavby, k lokálnímu poškození okapového systému v místech vyšších partií svodů, díky absenci omítek a obnažení zdiva došlo k poškození komínových těles, vzhledem k dlouhodobé neúdržbě vnější fasády došlo k lokálním poruchám, zatékání do interiéru, neprovětrávání přízemí objektu, způsobující riziko rozmachu dřevokazných hub a dalších škůdců,

tedy

poškodil důležitý kulturní zájem chráněný jiným právním předpisem tím, že poškodil vlastní věc větší hodnoty, která požívá ochrany podle jiného právního předpisu,

III. -obžalovaný M. P.

jako jednatel společnosti FARM KYSTRA s.r.o., IČ: 26753278, Kamenická 812/33, Praha 7, Holešovice, vlastníci soubor budov hospodářské usedlosti zvané [redacted] [redacted] ve [redacted], okres Louny, o celkové ploše 11.655 m², na pozemcích obdélníkového tvaru parc. č. st. [redacted], st. [redacted] a parc.č. [redacted] v katastrálním území [redacted], tvořený dvorem, obytnou budovou čp. [redacted], chlévy I., II., III., sýpkou, ohradní zdí a bránou, kdy usedlost je chráněnou národní kulturní památkou od roku 1958, zapsanou ve státním seznamu nemovitých kulturních památek Národního památkového ústavu, dle zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, pod pořadovým číslem 42974/5-1423 ze dne 3.5.1958 a zároveň ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů je soubor budov hospodářské usedlosti veden jako kulturní památka, v období nejméně od 12.12.2005 do 31.10.2013, si řádně neplnil povinnosti vlastníka kulturní památky stanovené mu v ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kde je mu uloženo, že je povinen na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, protože z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, čímž tímto nekonáním došlo od roku 2005 k odstranění střechy na objektu kůlny uprostřed dvora a čp. [redacted] na pozemku parc.č. st. [redacted] vedle sýpky, od roku 2011 došlo k postupnému propadání a mizení napadených a zatékajících krovů chléva I. a chléva II., propadu klenbového stropu chlévů, k výraznému nárůstu vegetace v objektech, od roku 2013 k propadnutí klenbových stropů, odpadnutí římsy a horních části stěn, překladů a klenby nad okny, zvětšuje se vegetace uvnitř objektů, ačkoliv ze strany oprávněných státních institucí byla vyvíjena činnost spočívající ve vydání upozornění na špatný technický stav souboru budov hospodářské usedlosti zvané [redacted] Městským úřadem Louny, odborem rozvoje města, úseku památkové péče, pod č.j. MULN/762/2006/RM/1 ze dne 9.1.2006, na které nebylo ze strany vlastníka reagováno, bylo svoláno jednání a sepsán protokol ze dne 11.8.2006, jehož součástí je poučení o povinnostech vlastníka kulturní památky

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

dle § 9 a § 14 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, dále bylo zasláno písemné sdělení o možnostech získání dotací a to 11.10.2006, 23.1.2007 a 30.1.2007, dále spočívající v písemné žádosti Městského úřadu Louny o zabezpečení kulturní památky před další devastací ze dne 20.4.2007, fyzických kontrolách objektů, při kterých nebylo zjištěno, že by byly provedeny zabezpečovací práce alespoň v minimálním rozsahu, a to nejméně ze dne 9.1.2008, ve vydání rozhodnutí o nařízení nápravy vlastníkoví stavby pod. č.j. MULN/3724/2008/SU/W ze dne 10.7.2008 Městským úřadem - stavebním úřadem, fyzickém jednání ze dne 12.5.2011 o havarijním stavu střech hospodářských budov statku s termínem nápravy stanoveným do 15.8.2011, ve vydání stavebního povolení Městským úřadem Louny, stavebním úřadem dne 1.6.2011, ve kterém byly stanoveny podmínky pro provedení stavby, v prohlídce na stavbě ze dne 31.5.2013 k plnění stavebního povolení, ve vydání písemné výzvy dne 10.6.2013 Městským úřadem Louny - odbor stavební ke zjednání nápravy s lhůtou do 1.8.2013, ve fyzické prohlídce stavby dne 18.9.2013, při které bylo zjištěno, že nebyla splněna výzva ze dne 10.6.2013, přesto nadále neplnil nápravná opatření správních orgánů, a ani nevyužil možnosti dotačních titulů, které by mohly památku zachránit nebo alespoň zajistit problematická místa, nezajistil stanovení investičního záměru, plánu údržby a koncepční vize dalšího využití a provozu celého areálu kulturní památky, tedy jako statutární orgán vlastníka kulturní památky nevyvíjel žádné kroky směřující k tomu, aby nadále nedocházelo k devastaci celého objektu, i když na toto byl státními orgány několikrát upozorňován, čímž svým jednáním poškozoval důležitý kulturní objekt, který požíval ochrany národní kulturní památky dle zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kdy rozsah škod způsobených neúdržbou vedlo později k sejmutí památkové ochrany,

-obžalovaný G ■ G ■ B ■

jako jednatel společnosti FARM KYSTRA s.r.o., IČ: 26753278, se sídlem Kamenická 812/33, Praha 7, Holešovice, vlastníci soubor budov hospodářské usedlosti zvané ■ ■ ■ ■ ■ ve ■ ■ ■, okres Louny, o celkové ploše 11.655 m², na pozemcích obdélníkového tvaru parc. č. st. ■ ■ ■, st. ■ ■ ■ a parc.č. ■ ■ ■ v katastrálním území Kystra, tvořený dvorem, obytnou budovu čp. ■ ■ ■, chlévy I., II., III., sýpku, ohradní zeď a bránou, kdy usedlost je chráněnou národní kulturní památkou od roku 1958, zapsanou ve státním seznamu nemovitých kulturních památek Národního památkového ústavu, dle zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, pod pořadovým číslem 42974/5-1423 ze dne 3.5.1958 a zároveň ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů je soubor hospodářské usedlosti veden jako kulturní památka, v období nejméně od 23.10.2013 do 13.1.2017 si řádně neplnil povinnosti vlastníka kulturní památky stanovené mu v ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kde je mu uloženo, že je povinen na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, protože z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, čímž tímto nekonáním došlo k postupnému propadání a mizení napadených a zatékajících krovů chléva I. a chléva II., propadu klenbového stropu chléva, k výraznému nárůstu vegetace v objektech, od roku 2013 k propadnutí klenbových stropů, odpadnutí římsy a horní části stěn, překladů a klenby nad okny, zvětšení vegetace uvnitř objektů, od roku 2015 k pokračování rozpadů objektů bez střechy, do obytného domu střechou zatéká, mizí výplně otvorů, vegetace pokračuje v zarůstání objektů bez střechy, od roku 2017 je již obytný dům téměř bez oken a dveří, do střechy zatéká, ze západní strany se z jedné třetiny propadla střecha sýpky, chybí vstupní dveře a kamenný portál je poničen, ačkoliv ze strany oprávněných státních institucí byla vyvíjena činnost spočívající ve fyzické prohlídce stavby dne 18.9.2013, při které bylo zjištěno, že nebyla splněna výzva ze dne 10.6.2013, dne 21.1.2014 bylo vydáno Městským úřadem Louny, odborem stavebním, pod č.j. MULNCJ 5315/2014 rozhodnutí o nařízení zjednání nápravy a ve dnech 8.1.2015 a 12.5.2016 provedeny fyzické kontroly, při kterých byl zjištěn havarijní stav, přesto nadále neplnil nápravná opatření správních orgánů, a ani

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

nevyužil možnosti dotačních titulů, které by mohly památku zachránit nebo alespoň zajistit problematická místa, chyběl investiční záměr, plán údržby a koncepční vize dalšího využití a provozu celého areálu kulturní památky, tedy jako statutární orgán vlastníka kulturní památky nevyvíjel žádné kroky směřující k tomu, aby nadále nedocházelo k devastaci celého objektu, i když na toto byl státními orgány několikrát upozorňován, čímž svým jednáním poškozoval důležitý kulturní objekt, který požíval ochrany národní kulturní památky dle zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kdy rozsah škod způsobených neúdržbou vedlo později k sejmutí památkové ochrany,

tedy

každý z obžalovaných

poškodil důležitý kulturní zájem chráněný jiným právním předpisem tím, že poškodil vlastní věc větší hodnoty, která požívá ochrany podle jiného právního předpisu,

tím spáchali

obžalovaný M. P. pod body I, II a III

tři přečiny zneužívání vlastnictví podle § 229 trestního zákoníku,

obžalovaný G. G. B. pod bodem III

přečin zneužívání vlastnictví podle § 229 trestního zákoníku

a za to se odsuzují

1) obžalovaný M. P.

podle § 229 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti (18) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví zkušební doba v trvání třiceti (30) měsíců.

2) obžalovaný G. G. B.

podle § 229 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání šesti (6) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví zkušební doba v trvání patnácti (15) měsíců.

Odůvodnění

Ke skutku I – zámek Cítoliby

1. Dne 13. 9. 2017 napadla k Okresnímu soudu v Lounech obžaloba na M. P. Jednání bylo popsáno tak, že jako jednatel společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., IČ: 26690756, se sídlem Praha 1, Vězeňská 5/116, která je od 2.10.2002 na základě kupní smlouvy vlastníkem pozemku parc.č. st. 1/1, jehož součástí je budova zámku čp. ■ a dále pozemků parc.č. st. ■, st. ■, st. ■, ■, ■, na nichž se nachází brána I., zámecká zahrada a ohradní zeď, v katastrálním území Cítoliby, obec Cítoliby, okres Louny, zapsaných na listu vlastnictví č. ■ u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Louny, jež jsou národní kulturní památkou, zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 43309/5-1086 dle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, jehož si musel být vědom, si v období od 2.10.2002 nejméně do 11.4.2017, řádně neplnil povinnost vlastníka kulturní památky vyplývající z ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, neboť z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, přičemž tímto nekonáním došlo k poškození spodní části levých dveří zámeckého příjezdu, dílčím poruchám vnější fasády způsobeným zatékáním a nedostatečným odvodněním okapových svodů, nádvoří zámku (čestný dvůr) zarostlo náletovými dřevinami, v interiérech jsou na mnoha místech poškozené původní dveřní výplně, na podlaze se nacházejí kusy odpadlých omítek, je patrná absence několika

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

okenních křidel, zatékání do stropních konstrukcí, chybějící části vestavěných skříní, odlupující se výmalba a další poškození.

2. Státním zástupcem bylo jednání kvalifikováno jako přečin zneužívání vlastnictví podle § 229 trestního zákoníku.
3. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku. Tyto závěry jsou shodné s původně podanou obžalobou. Soud pouze upřesnil, že bylo zjištěno zatékání do interiéru zámku Cítoliby (ne jen do stropních konstrukcí).
4. Policejním orgánem bylo dne 21.3.2017 zahájeno trestní stíhání pro shora popsané jednání, usnesení o zahájení trestního stíhání si obžalovaný převzal dne 11.4.2017.
5. Obžalovaný M. P. v přípravném řízení uvedl, že na zámku v Cítolibech provedli konkrétní práce, a to střechu, zámky a fasádu, to proběhlo již před několika lety. Mezitím hledali vhodného investora. Toho již v současné době mají, mají vytvořen provizorní podnikatelský záměr s tím, že investor majetkově vstoupí do společnosti a koupí si podíl. Plán se týká domova důchodců. Plány vyžadují alespoň dva roky, potřebují udělat podklady pro územní rozhodnutí. Zdůraznil, že jsou obětmi vandalismu a krádeží, cizí osoby dokonce udělaly díru ve zděném oplocení, odnesly obrovské kameny a dvakrát uvnitř objevili zdrugované osoby, které tam zakládaly oheň. Společnost CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o. nevykonávala v letech 2002 až březen 2017 žádnou činnost, čeká se na to, až se vypracuje projekt, peníze na opravu zámku přijala společnost Immobiliare Karlův Most a.s. On sám, aniž by musel být upozorňován státními orgány, opravil celou střechu, vyměnil a opravil žlaby a okapové svody a vymaloval fasádu. Žádný hlídač nebo správce na zámku není, pouze spolupracují s přáteli. Technické věci okolo zámku řeší Ing. K., zaměstnankyně správcovské společnosti Immobiliare Karlův Most a.s. Ve stížnosti, na níž obžalovaný odkázal ve své výpovědi, tento specifikuje jím vlastněné pozemky a uvádí dále, že k zatékání do objektu došlo v důsledku poškození střešní krytiny vichřicí v dubnu 2015, v červenci téhož roku již byla opravena. Poškození vrat průjezdu, dveřních výplní atd. bylo vždy způsobeno protiprávním jednáním třetích osob, což bylo řešeno Policií ČR. Pokud jde o pronikání třetích osob do objektu, byla přijata všechna opatření, která lze přijmout bez předchozího závazného stanoviska odboru památkové péče. Má za to, že bezpečnostní opatření jsou dostatečná. Do údajné degradace objektu ve výši 35 % oproti původnímu stavu byly zahrnuty i škody způsobené v důsledku protiprávního jednání třetích osob. Zjištěné poruchy byly odstraňovány bezodkladně po vydání závazného stanoviska, opakovaně byla přijímána opatření za účelem zabezpečení proti neoprávněnému vniknutí do objektu ze strany třetích osob. Objekt jako takový se dle jeho názoru nachází v zachovalém, nikoli havarijním stavu. Závěrem konstatoval, že údajná společenská škodlivost nemohla dosáhnout nezbytné intenzity tak, aby došlo k naplnění materiální stránky trestného činu. U hlavního líčení vypovídal ve shodě s řízením přípravným a dále doplnil, že do objektu bylo proinvestováno cca 5 mil. Kč. Poukázal na skutečnost, že zámek Cítoliby byl v neuspokojivém stavu již před koupí. Zopakoval, že od nabytí kulturní památky do vlastnictví společnosti konal, staral se, objednával práce, s orgány památkové péče, respektive se stavebním úřadem komunikovaly pověřené osoby. Již v roce 2003 byla doložena fakturami oprava střechy u přístavku a oprava zámku hlavních dveří, dále pak údržba, například oprava fasády střechy komínů oken a podobně. Od nabytí vlastnictví ke dni 14. 12. 2017 byly doloženy faktury a výpisy z účtů na celkovou částku 3 444 793,40 Kč. Dále upozornil na vyjádření svědkyně I. H., která potvrdila, že do roku 2015 zámek Cítoliby vykazoval dle orgánu památkové péče lokální poruchu střešní krytiny, a to bylo opraveno. V dubnu 2015 střechu poničila vichřice (první výzva k opravě z 21. 5. 2015 – na 3 místech poškozena střecha a nutná oprava střešních výlezů). Ještě v téže roce byla střecha opravena, což je to doloženo fakturami. V březnu roku 2016 byla řešena devastace interiéru. Na to bylo reagováno zabezpečením objektu, a to zavařením brány a zazdění otvorů. I. H. 26. 7. 2016 popsala stav střechy (krovu a krytiny) jako dobrý, popsán byl vandalismus. Z faktury číslo 082016 je zřejmé, že k opravě poškození oken, kdy viníkem byl pan D., došlo již dříve. Dále poukázal na to, že svědkyně P. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

a I. H. neukládaly žádné sankce, komunikace v roce 2015 probíhala, péče nebyla komplexní, ale nárazová. V té souvislosti namítl časové vymezení skutku. Výhrady uvedl i k přesnosti popisu skutku a opětovně poukázal na to, že devastace interiéru byla vždy způsobena protiprávním jednáním třetích osob, odkázal přitom na trestní oznámení vlastníka ze dne 24. 6. 2016. Výhrady uvedl i ke znaleckému posudku Mgr. T. W. – namíтал jeho kompetenci a subjektivní posouzení stavu degradace objektu. Nebyla zpracována žádná analýza kulturní památky, znalec neznal stav kulturní památky v době nabytí, subjektivně stanovil počet procent degradace, nebyl schopen obhájit svůj závěr. Zabýval se právním hodnocením, které mu nenáleží. Policie jednala nezákonně, když ještě před přibráním znalce s ním konzultovala předem, o co se bude jednat. Při obhlídce nemovitosti ještě nebyl znalec ustanoven policií, opatření dle § 105 trestního řádu převzal o den později, provedena byla toliko vnější prohlídka, a to 8. 11. 2016. Znalec vycházel z jakýchsi záznamů policie, které byly opatřeny v jiném trestním řízení a pro jiný účel. Současně upozornil na nepřesnosti v odůvodnění usnesení o zahájení trestního stíhání týkající se prohlídky areálu zámku v Cítolibech a na skutečnost, že v případě trestního oznámení vandalismu není zmínka o tom, že by byl na místě při obhlídce rovněž zástupce vlastníka. Znalec převzal fotografickou dokumentaci interiéru od policie, pokud jde o stopy zatékáním (na konkrétní interiérové fotografii), nebyl schopen vyjádřit, v jakém roce k nim došlo. V této souvislosti odkázal na vyjádření ke znaleckému posudku první znalecké a.s., znalecký ústav a na závěry tam uvedené. Zdůraznil, že orgány památkové péče mají povinnost kontrolovat stav památky a pokud nebyly žádné výtky pak klient legitimně očekával, že jeho péče stran kulturní památky je v pořádku. Zámek Cítoliby se stále dá opravit, stále se investuje, není tedy pravdou, že by dlouhodobě absentovala péče o kulturní památku, k tomu jsou založeny faktury a svědčí o tom i vyjádření památkové péče, která v zásadě do roku 2015 nic nevytýkala.

6. Svědkyně Ing. E. K., vedoucí stavebního oddělení ve společnosti Imobiliare Karlův Most, a.s., jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení uvedla, že se k zámku dostala po svém nástupu do společnosti Imobiliare Karlův Most, a.s. Objekt zámku byl podle jejich informací dlouhodobě využíván jako škola, knihovna a sídlil zde i místní úřad. Poté, co zámek nabyla společnost CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., byl zámek částečně pronajat v přízemí na skladové prostory. V té době byl zámek v dobrém stavu. Byla pořízena též fotodokumentace. První problémy s poškozením nastaly v době vichřice v dubnu 2015, kdy došlo k částečnému poškození střechy vlivem větrných vírů. Na poškození byli upozorněni starostou obce a Národním památkovým ústavem. Bylo proto nařízeno místní šetření, státní orgány vydaly potřebná rozhodnutí a jejich společnost provedla opravu střechy, o čemž svědčí pořízená fotodokumentace zasláná Národnímu památkovému ústavu. Začátkem roku 2016 došlo k poškození oken na budově, kdy věc byla řešena přestupkovou komisí Městského úřadu Louny. V roce 2016 se na zámek jezdilo častěji, neboť bylo zjišťováno, že dochází ke zcizování dřevěné podlahy v koncové části zahradního křídla. Jejich společnost proto provedla zazdění veškerých okenních otvor, v místě dělící přičky mezi parcelami zámku a sousedních hospodářských budov bylo provedeno zavaření brány a na horní část zídky byl nainstalován ostnatý drát. Ostatní dveřní otvory v objektu byly zabezpečeny novými zámky nebo dřevěnými prkny. Zároveň bylo podáno trestní oznámení ohledně poškození majetku a vniknutí na cizí pozemek. Věc byla odložena s tím, že pachatel je neznámý. V roce 2016 památkáři požadovali provést nové usazení výlezu na střechu a drobné opravy střešního pláště. To bylo provedeno a fotodokumentace byla dne 30.11.2016 předána I. H. Kdykoli byla jejich společnost na závady na zámku upozorněna, ihned provedla jejich opravu. Jednání s vedením obce Cítoliby týkajícího se zabezpečení zámku proti vandalům a krádežím, byla přítomna. Investiční záměr je v současné době vypracován, řeší se detaily a finanční zajištění akce. Osobně upozorňovala obžalovaného na skutečnost, že zámek je kulturní památkou a jsou zde zákonem stanovené normy, které se při vlastnictví kulturní památky musí dodržovat. Další zabezpečení objektu a jeho ochrana před chátřáním budou řešeny v rámci investičního záměru, v tuto chvíli by to byly „vyhozené“ finanční prostředky. Závěrem svědkyně uvedla, že údržba zámku není zanedbávaná, osobně jej několikrát za rok kontroluje. Pokud jde o informace, tak ty obžalovanému M. P. podávala. Bylo to

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

shodně jako u případu objektu v Postoloprtech. Říkala mu, že je potřeba učinit nějaké práce a jaké jsou problémy, také mu předkládala finanční předpoklady (poptala stavební firmu, nechala i vypracovat cenový návrh). V té souvislosti upozornila na složitost oprav z pohledu zabezpečení erudované firmy a i materiálu a postupů, které jsou u památkově chráněných objektů vyžadovány. Obžalovaný M. P. jí návrh odsouhlasil a následovala objednávka nebo smlouva o dílo. Nestalo se, že by jí odmítl nějakou opravu učinit. S dotacemi to bylo podobné jako u Postolopr. Dále se vyjádřila k jednotlivým bodům obžaloby a k fotografiím založeným v zeleném šanonu v podstatě tak, že pokud byly závady zjištěny, byly víceméně bagatelního rázu, do zámku nezatékalo. Zelený šanon obsahuje nákresy, fotodokumentaci s vlastními poznámkami, některé s daty, některé bez, s případnými objednávkami, vyjádřeními. Tyto listiny eventuálně dokladují část dílčích oprav, a ty rámcově zpochybněny nejsou.

7. Svědkyně P. K., u hlavního líčení upřesnila období, po které působila ve výkonu státní správy, tj. od července 2012 do května 2015. K hlavní budově zámku uvedla, že kontroly zámku se slučovaly s kontrolou hospodářských objektů. Nezaznamenali žádné problémy, jen výjimečně někde byla rozbítá okna. Vstup do zámku byl zabezpečen. Za dobu 2012-2015 neurgovala vlastníka nemovitosti, že je třeba ji nějak opravit. Nemusela vstoupit v jednání s vlastníkem zámku nebo zástupcem, nebylo to třeba. Způsob kontroly se shoduje s postupem na zámku v Postoloprtech. Do hlavní budovy zámku nevcházeli, nebylo to třeba, hlavní budova byla zabezpečena proti vniknutí osob a oni tam nemohli vstupovat bez souhlasu vlastníka. V zámku se také nic nenachází. Byly devastovány hospodářské budovy. Neměli žádné signály, že by v zámku byly vytrhávány podlahy, odnášeny dveře apod. Možná jednou za tu dobu informovali o dotačních programech. To, co sdělovala ohledně pokuty v přípravném řízení, se týkalo vedlejších staveb. Šance na získání dotace byla reálná. Před obdobím 2012 (předtím, než byla ve funkci) z doslechu slyšela, že problém s hlavní budovou zámku je, konkrétně vytrhávání podlah apod. Údržba zámku nebyla pravidelná. Za období, kdy byla ve funkci, nebylo nic opraveno. Ohledně zámku nebylo nic nařízeno k opravě a dále odkázala na spisový materiál založený u Městského úřadu Louny, odbor stavebního úřadu, oddělení územního plánování a památkové péče.
8. Svědkyně I. H., referentka památkové péče Městského úřadu Louny k věci uvedla, že na odboru památkové péče začala pracovat v roce 2008 až do května 2012, poté přešla na 3 roky na jiný odbor, v květnu 2015 se na památkovou péči vrátila, a setrvala zde až do konce června 2017. Od roku 2008 do 2015 měla na starosti veškeré obce v rámci památkové péče, které byly na území Loun, v roce 2015, k tomu ještě přibýly Postoloprty, Cítoliby a Kystra. K budově zámku jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, sdělila, že se začala řešit v létě 2015, kdy byla zjištěna závada na střešní krytině. Jednala s Ing. E. K. zastupující společnosti Immoiliare Karlův Most, a.s., která zámek spravuje, s ní byla spolupráce v období od 2015 do 2017 dobrá. Oprava byla provedena v souladu s dohodou. Jednalo se o opravu střechy na jižní straně. V lednu 2016 dostali podnět z Městyse Cítoliby, že jsou v budově zámku ničeny jeho konstrukce, podlahy, okna a byla jí zaslána fotodokumentace. Svolala proto schůzku, bylo podáno trestní oznámení na neznámého pachatele. S Ing. E. K. jednala v létě 2016, kdy byl zjištěn na východní straně zámku poškozený střešní výlez. Má za to, že vydávala v této věci závazné stanovisko. Ing. E. K. upozorňovala také na to, že v ohradní zdi, která je v areálu zámku, je vytvořen otvor a do zámku mohou vniknout cizí osoby a dále ho poškozovat. Vlastník ani jeho zástupci se nezajímali o možnost nějakých dotací, nežádali ani o rady či pomoc s opravami. Investiční projekt ani podnikatelský záměr týkající se hlavní budovy zámku jí předložen nebyl. Podle jejího názoru by měl mít zámek nějaké využití a měl by v něm být správce. Péče o památku nebyla komplexní, ale nárazová. Nárazové opravy byly iniciovány úřadem či obcí. Zámek je v uzavřeném areálu a je do „účka“, mohly tam vznikat náletové rostliny. Uvnitř zámku byla v roce 2016 v souvislosti s devastací interiéru. Obecně ale na exteriérech zámku (viditelných z veřejného prostranství) nebyly žádné velké nutné úpravy, památka stála, neteklo do ní, měla okna se skly. Jestli bylo v objektu prováděno pravidelné větrání, to neví.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

9. Svědkyně H [REDACTED] E [REDACTED] L [REDACTED], zaměstnaná na pozici vedoucí kanceláře ve společnosti Immobiliare Karlův Most, a.s., k zámku Cítoliby u hlavního líčení uvedla, že tento je stále uzavřen a zabezpečen. Ve většině oken v přízemí jsou kovové mříže a tam, kde tyto mříže nejsou, byla okna zazděna. Vstupní vrata se uzamykají a kolem zámecké zahrady je oplocení. Prohlídka objektu byla provedena v srpnu 2015, kdy stav nemovitosti byl stejný jako při předchozí prohlídce v dubnu 2015. Dříve byl v objektu nájemník, případně jiná spřízněná osoba dohlížela na objekt, a nebyl problém s vniknutím třetích osob. Problémem bylo ale počasí – silný vítr, kdy se musela lokálně opravit střecha. Další problém byl, když vlastník pronajal vedlejší prostory, kde vzniklo ghetto, to bylo v roce 2014-2015. Od této doby začali do zámku vnikat osoby, které ničily interiér. Co se týká samotného zámku, na počátku se dělaly velké opravy fasády, lokální opravy střechy, oprava obvodové zdi kolem parku o délce 100 metrů, pravidelně se uvnitř dvora sekaly nálety. Pokaždé u všech prací nebyla. Za poslední dva roky na místě byla osobně několikrát předávat klíče. Do roku 2014 byla o opravách na zámku informována málo, řešila to úplně jiná firma a často u jednání ani nebyla. Od roku 2014-2017 na zámek jezdila Ing. E [REDACTED] K [REDACTED]. Před ní zámek řešil Ing. Š [REDACTED]. Ví, že provedení oprav je náročné, dlouho se hledají firmy, které by byly schopné opravy provést. Co se týká oprav v letech 2014-2017 za působení Ing. E [REDACTED] K [REDACTED], tak tyto osobně neviděla, jen ví, že se dělaly střechy, opravy viděla na fotkách. Pokud jde o kontroly v období 2002-2014, tak tyto kopírují kontroly zámku v Postoloprtech. Ohledně Cítolib obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED] dotace řešit chtěl, dotazoval se agentury, ale zde to narazilo na finanční problém. Agentura po nich požadovala projekt se stavebním povolením, na co obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED] nesehnal peníze. Nikdy nezažila, že by obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED] odmítl provést nějakou nutnou opravu. Mohlo se stát, když se jednalo o nezbytně nutné opravy, že technikovi něco odmítl, ale to byly výjimky. Obžalovaný M [REDACTED] P [REDACTED] se spíše soustředil na hledání řešení, ihned zadal objednání prací a řešil důležitou finanční část. Pokud jde o propáčení faktur, tak nejprve musela přijít nabídka, někdy chtěl pan P [REDACTED] i dvě nebo tři nabídky. Nabídku pan P [REDACTED] musel osobně zkontrolovat a podepsat, aby práce mohla být realizována. Vyfakturované provedené práce byly kontrolovány. 2014-2016 došlo i v Cítolibech k vandalismu ve velké míře. Dokonce tam někoho chytli a proběhl soud. I na obci jim potvrzovali, že vandalismus páchají obyvatelé odvedle. Docházelo k vytrhávání dřevěných podlah, zřejmě, aby si mohli zatopit. Nepřišlo jim, že by šlo o vandalismus za účelem zpeněžení. Viděli cestičky, které vedly směrem k tomu statku. Zabezpečení objektu probíhalo pravidelně, pokud našli jinou díru, tato se zabezpečila ještě lépe. Na obvodovou zeď se přidal ostnatý drát, na okna se daly desky, neboť zasklívání nemělo smysl. Starostové obce jim dávali echo, když zaznamenali nějaký problém, byla s nimi dobrá spolupráce.
10. Svědek P [REDACTED] J [REDACTED], starosta Městyse Cítoliby u hlavního líčení potvrdil, že je ve funkci od roku 2006. Od toho roku, ho přiležitostně navštěvoval některý z pracovníků obžalovaného M [REDACTED] P [REDACTED]. Upozorňoval je na to, že je potřebné budovu zámku zabezpečit proti vnikání cizích osob, ale bylo mu sděleno, že majitel na to nemá peníze. Změna nastala až s příchodem paní Ing. E [REDACTED] K [REDACTED], kdy skutečně zaznamenal, že se snaží tu nemovitost alespoň zachránit. Do zámku byla viditelná cestička od osob, které neoprávněně do zámku vnikaly, snažil se na to upozornit. Celá léta telefonicky nebo písemně vyzýval společnost Immobiliare, že mají díru ve střeše, že se tam pohybují vandalové. Reakce byly různé. Někdy se stalo, že nepřišel nikdo, někdy se stalo, že někdo přijel za měsíc nebo za dva, někdy se stalo, že přijel technik, který neměl ani od toho objektu klíče a on ho ještě vybavoval materiálem, aby mohl díru spravit. Před dobou, kdy tam byla paní Ing. E [REDACTED] K [REDACTED] při koupi objektu nechal nový majitel udělat nátěr fasády, aby to nehyzdilo náměstí. Průčelí a severní křídlo mělo také natřenou fasádu. Neustále při dešti teklo po fasádě, okapy proti svahu, rozbitá okna, skla stářím při větru vylétla z okna – o tomto byla společnost informována. Jedna z pracovníků nechala na jeho nátlak zasklít okna z průčelí. Vyžadovalo to neustálé telefonování do Prahy, nebo dopisování mailem, nebo zasílání neustálých urgencí. Poté, co přišla Ing. E [REDACTED] K [REDACTED] hovořilo se pouze v rovině záměru pana majitele. Kontroly před příchodem Ing. E [REDACTED] K [REDACTED] mohly probíhat tak 2x do roka. Ing. E [REDACTED] K [REDACTED] s sebou přivezla stavební firmu, nechala si poradit, například která okna a dveře v přízemí zabezpečit. To předtím nebylo. Na zámku nikdo nebydlel. Teoreticky to

možné bylo v místnostech, kde v minulosti byl obecní úřad. Objekt byl několik let bez využití. V minulosti probíhaly opravy na apel a výzvu. Například bouřka udělala otvor ve střeše, což se stává na druhém křídle velmi často, protože v jednom místě se točí vzduchový vír a vzniká tam patrně nějaký vzdušný proud a rve to tašky. Oprava střešní krytiny neprobíhala nějak systematicky, plánovaně. Objekt od roku 2002, kdy se stala vlastníkem společnost Castello, samozřejmě neprospívá. Při návštěvách zástupců obžalovaného M. P. důrazně apeloval, že takto nelze postupovat ale stále bylo opakováno, že majitel nemá peníze. Řešení, že by zámek odprodal za symbolickou částku, nenavrhoval. Potvrdil poškození uvedená v obžalobě. Nemovitost se rozpadá, již v roce 2008 byly dílčí poruchy vnější fasády způsobené zatékáním či nedostatečným odvodněním okapových svodů (čl. 705 fotografie včetně výzvy), náletové dřeviny dle vzrůstu 3-5 metrů prokazatelně svědčí o tom, že minimálně rok nejsou udržované. Při každé návštěvě zaznamenával, že tam zub času pracuje, spolu s vandalem. Pokud při bouřce odletěl střešní otvor a řadu měsíců ho tam nikdo nedal zpátky, tak v místnosti, která byla pod ním, odpadla mohutná římsa. Při občasné návštěvě zaznamenával, jak někde zmizely nějaké kovové součásti, později i části podlah, byly tam vyřezané trámy, odlupující se výmalba byla ve více místnostech, což přičítá tomu, že se v objektu netopilo, byla tam vlhkost apod. Opravy např. vikýře, který odletěl při bouřce, na které upozornil, nebyly prováděny promptně, dokonce musel půjčovat pracovníkovi společnosti kus plechu na zabezpečení. Do objektu stále vnikaly různé osoby, od malých děcek, který si tam malují na zdi nemravné obrázky, až po lovce kovů. Postupně se tak ztrácelo vnitřní vybavení a docházelo k devastaci. Péče, která byla ze strany vlastníka nemovitosti, poskytována, nebyla určitě dostatečná. Netuší, jestli vlastník dělal nějaké opravy objektu z vlastní vůle, aniž by ho na to upozorňoval či urgoval. Opravy, které probíhaly, probíhaly na jeho popud, jinak se nic nedělo. Občas se obecní policie jde k objektu podívat, jestli nejsou patrné neoprávněné vstupy. Během své výpovědi založil do spisu čl. 705 až 707, z těchto listin rovněž čerpal své poznatky. Z listu 705 se zjišťuje, že městyse Cítoliby byl opakovaně upozorňován místními občany na nedostatky, a proto požádal o provedení opravy omítek zámecké zdi, okapů zámku a poškození části fasády (na fotografii jsou tato poškození zachycena), kdy omítky jsou natolik poškozené a zdivo, místy narušené, že hrozí škody na zdraví občanů využívajících sousední veřejnou komunikaci (chodník). Dále byla předložena emailová komunikace z 6. března 2004, v níž starosta uvádí, že za dobu jeho působení mnohokrát kontaktoval servisní firmu (Immobiliare) a upozorňoval na chátrající stav zámku a přilehlých nemovitostí. V horším případě se nic nestalo, v případě lepším přijel pracovník, který neměl od budovy zámku ani klíče a na nejnnutnější opravy střechy dostal materiál od městyse. Založen je email adresovaný H. E. ohledně nutnosti oprav.

11. Svědkyně J. N. u hlavního líčení potvrdila, že na Obecní úřad Cítoliby nastoupila v roce 2010 jako místostarostka a tuto funkci vykonávala do února 2017. Před rokem 2010 se řešilo, že vlastník objektu měl nějaký úmysl při koupi zámku, ale že se tam celé ty roky nic nedělo – myšleno vzhledem k tomu záměru. Udělaly se opravy – fasáda zámku se natřela na žluto, žlutě byly natřeny i okapy a opravovaly se komíny. Byla neuvolněná místostarostka, takže věci ohledně objektu Cítoliby jako je komunikace, většinou byly na starostovi. Ví o tom, že se řešilo, že zámek nebyl zabezpečen, takže se stávalo, že se tam dostali nějakí lidé, kteří ten zámek devastovali. Když zjistili nějaký problém, kontaktovala se firma v Praze, ale efekt to nemělo, teprve, když nastoupila paní Ing. E. K. – byla to velice fundovaná osoba, která pochopila, že je třeba zabezpečit zámek tak, aby tam nikdo nelezl. Tak teprve za ní se stalo, že se zazdila okna, která byla do zámecké zahrady a udělala se určitá opatření, aby tam nikdo nemohl. Ale i přesto, se tam dostali znovu lidé, zničili podlahy v zrcadlovém sále, to bylo v roce 2015-2016. Po vlastníkově chtěli, aby byl v objektu hlídač, aby tam byly častější kontroly, ale vlastník to nezajistil. Před Ing. E. K. museli opravářům půjčovat nářadí, Ing. E. K. si již firmu sehnala. Spolupráce s ní fungovala. Pokud byly nějaké opravy na objektu, tak nikdy z vlastní iniciativy vlastníka, vždy na jejich popud. Museli je urgovat. Ale žádné velké opravy nezaznamenala. Opravy byly jen dílčí, žádná soustavná koncepční péče. Zámek viděla v roce 2010 a pak 2016, kdy tam byla vysklená okna, vytlučená okna, devastace podlah v zrcadlovém sále. Ing. E. K. posílala fotografie, protože ten, kdo to tam kradl, si udělal do zdi z dvorního traktu díru a tamtudy ty trámy a prkna tahali. Okamžitě

přijeli a zazdili to. Omítka opadávala už jenom proto, že zámek je neobydlen a vlhkost a změna klimatu už se na něm taky podepsal. Pokud jde o náletové dřeviny, tak ty tam byly a dosahovaly vyšší výšky, než je její. Objekt spíše nevzkvétal. Když je objekt prázdný x-let a nic se tam neděje, jde hodně dolů. Chtěli, aby objekt byl zakonzervován, nemohli toho docílit, až za Ing. E. K. došlo k zazdění oken. V přízemí bylo ale hodně vlhko, mokré stěny do 3/4. Nahoře byla sem tam opadlá omítka, rozbitá okna, rozbité dveře, podlahy.

12. Z výsledku Mgr. T. W., znalce v oboru školství a kultura, odpovědi výtvarné umění, specializace nemovité kulturní památky plyne, že mu bylo uloženo posouzení péče o chráněnou nemovitou kulturní památku ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, vyhodnocení stavu památky a definování jeho příčin, včetně stanovení možností záchrany a financování obnovy. Venkovní obhlídka areálu předmětné nemovité kulturní památky byla znalcem provedena dne 8. 11. 2016 za přítomnosti policie. Interiér zámku a nádvoří nebyly v dané době přístupné. Jako výchozí podklad byl využit protokol o ohledání místa činu zpracovaný dne 8. 8. 2016 inspektorem prap. K. A. a technikem ppor. Z. Ž. O stavu zámku v inkriminovaném období vypovídá několik dokumentů, které vznikly z různých důvodů. Jedná se především o znalecký posudek vypracovaný před prodejem zámku, dále pak o záznamy z místního šetření kompetentních orgánů řešících havarijní stavy části památkového areálu, vyjádření pracovníků Národního památkového ústavu, expertní vyčíslení škod způsobených neoprávněným vniknutím cizí osoby do interiéru zámku či precizovaný protokol o ohledání místa činu. Zámek tvoří součást náměstí městyse Cítoliby, které vytváří půdorys nepravidelného lichoběžníku. Výškově značně diferencovaný terén, kde jižní část silně převyšuje severní, dává všem objektům situovaným na vyvýšeninu přirozeně dominantní postavení. Budova zámku a kostela Svatého Jakuba jsou tak v oboustranné vazbě, poukazující na záměrné vysoce vyspělé urbanistické řešení. V případě pokračování zanedbání údržby vnějšího pláště zámku a vandalské devastace autentického interiéru tak hrozí v extrémním případě nejen ztráta významného krajinnotvorného architektonického prvku, ale také absence vysoce hodnotných původních interiérů, dispozic a zdobných detailů (štuky, výmalba, a podobně), včetně původních nezměněných vnitřních dispozic. Důležitým aspektem ochrany je též předpoklad, že ve stávající konstrukci suterénu severního křídla, kde se objevují prostory různé světlosti, jenž i přes sjednocující barokní klenbu, poukazují na starší původ vznikající v několika stavebních etapách, lze předpokládat starší konstrukce. Nezávisle na těchto prostorech probíhá zvláště silná zeď, jak severním sklepením, tak suterénem jižního křídla. Právě tato zeď by mohla být pozůstatkem předpokládané středověké vrchnostenské stavby, zřejmě jediné svého druhu na území celého městyse. Mimo důsledného naplnění všech parametrů nařízené obnovy havarijních míst je nutné zadat na základě nově obnažených konstrukcí aktualizaci stavebně historického průzkumu s katalogizací nejcennějších stavebních prvků a interiérového vybavení. Následně se pak zaměřit na jejich zajištění, záchranu či konzervaci. Provést mykologický průzkum a stanovit opatření k zamezení potencionálního rozmachu dřevokazných hub a jiných biotických škůdců. Zamezit ničení, popřípadě rozprodávání dochovaného zařízení inventáře zámku (podlahové krytiny, okna, okenice, dveře a související zárubně, opracované kamenné překlady, a podobně). Kromě opravených havarijních míst, nedůsledného zajišťování zábran proti neoprávněnému vstupu, se fatálním nedostatkem jeví též absence projektu záchrany kulturní památky, koncepce budoucího využití zámku, strategie obnovy a z ní vyplývající projektové dokumentace, která je základním předpokladem pro úspěšné realizace vlastních investic či dotačních titulů na záchranu a obnovu památek. Poškozování památky zanedbanou průběžnou elementární údržbou, nezabránění vandalským nájezdům a špatným stanovením priorit jsou zřejmá a na základě dostupné dokumentace a písemných pramenů plně prokazatelná. Objekt je též nedostatečně chráněn z hlediska protipožární prevence. Není nezajímavé, že v kupní smlouvě byl nový vlastník výslovně upozorněn na statut nemovité kulturní památky a z ní vyplývající povinnosti ve smyslu památkového zákona. V bodě II se dokonce kupující strana zavázala, že provede opravy či rekonstrukci budovy zámku (nedokončená a ne příliš zdařilá vnější fasáda toto

ustanovení v důsledku nenaplnuje). Signifikanční je i samotné vyčíslení škody stávajícím vlastníkem zámku zadaného posudku, který definuje finanční újmu vandaly rozebranou a ukradenou dřevnou podlahou, poškozenými vnitřními dveřmi a poniženými okny na částku 706 560 Kč (což je sedmina z celkové částky pořizovací ceny zámku). Stávající opatření se ukázala jako nedostačující, a proto musí být přistoupeno k efektivnějšímu způsobu ochrany formou připojení na elektronický zabezpečovací systém, elektronickou protipožární signalizaci, popřípadě též fyzickou agenturní ochranu či zřízení bytu správce. Ztráta podstaty památkového významu zámecké budovy by vedle dříve zdevastované a zaniklé zámecké barokní zahrady, přemístění umělecky cenných plastik a katastrofálního stavu hospodářských budov navazujících na zámek znamenala skutečnou vážnou pohromu a ránu pro vývoj malebného a kdysi velmi vyhledávaného historického městečka a turistického cíle. Komplexní péče o nemovitou kulturní památku zámku Cítoliby, včetně jejího využití neprobíhá adekvátně a je evidentně na okraji zájmu stávajícího vlastníka. S výjimkou nedokončené vnější fasády a výkonnými orgány památkové péče nařízených prací, nejsou prováděny žádné další zajišťující a rekonstrukční práce. Taktéž provizorní zabezpečení vstupu do zámku není i přes posílená opatření (svažení brány, ostnatý drát, a podobně), bohužel, stále dostačující. V první dekádě po koupi zámku stávajícím majitelem, nejsou s výjimkou nedokončené a nepříliš povedené vnější fasády patrné ani známé žádné oficiální záznamy o provádění udržovacích či rekonstrukčních prací. Část nové střechy byla provedena za vlastnictví městyse Cítoliby. Fyzické opatření k záchraně a dílčí rekonstrukci proběhla i přes opakované písemné i osobní urgencye městyse Cítoliby až z podnětu MÚ Louny, odboru Stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení územního plánování a památkové péče. Pracovníci stavebního úřadu 19. 5. 2015 vykonali obhlídku zámku, zjistil lokální zatékání do střechy, krovu a dalších interiérových konstrukcí a písemně vyzvali vlastníka k nápravě stavu. Vzhledem k úspěšně realizované dílčí opravě nebylo využito možnosti nařídit záchranné práce ve smyslu § 10 památkového zákona a ani nebyla uplatněna sankční opatření ve smyslu § 35 odst. 1 písm. c) památkového zákona. Na místním kontrolním šetření bylo za přítomnosti vlastníka ověřeno splnění požadavků státního stavebního dozoru. Byl sice konstatován dobrý stav opravených střešních konstrukcí – krytiny a krovu, ale zároveň bylo shledáno, že interiér zámku je ze zadní části nezabezpečený, a volně přístupný. V řadě místností druhého nadzemního podlaží byly vytrhány autentické podlahové krytiny, chyběly některé původní dveřní výplně. Ve sklepení pod jižním křídlem byl identifikován zřícený nadokenní záklenek z části klenby. Zajištěny byly tedy pouze nejzávažnější poruchy střešní krytiny a došlo k doplnění zazdívek zamezujících neoprávněný vstup a zvýšení opatření (ostnatý drát, svažení železné brány, a podobně.). Vlastník prostřednictvím stavebního technika informoval o záměru preventivně demontovat zdobné voluty z interiéru zámku. K realizaci byla oslovena specializovaná firma, která má po stanovení technologie demontáž provést. V souvislosti s neoprávněným vniknutím do zámku podal vlastník trestní oznámení a vyčísлил škodu. Podnikatelský a jiný ideový záměr obnovy a využití nebyly doposud předloženy. Předávaný stav hlavní zámecké budovy nebyl s ohledem na před i poválečné uspořádání ideální (využívání armádou, byty, škola, pošta, sklad, kryt, a podobně). Avšak vzhledem k dílčímu využívání a provozu zde probíhala elementární kontrola stavebního technického stavu, částečná temperace, větrání a ochrana budovy před nezvanými návštěvníky a vandaly. V době prodeje byla stavba již opuštěná a nevyužívaná a sloužila jako zástava Komerční bance. Posudek vyhotovený před prodejem zámku jmenovitě konstatuje poškození deštěm stěn, okenních špalet a dalších prvků, které v neporušeném stavu stavbu zhodnocují, což neplatilo pro tento případ. Při obhlídce exteriéru bylo jasné patrné poškození spodní části levých dveří zámeckého příjezdu, dílčí poruchy vnější fasády způsobené zatékáním a nedostatečným odvodněním okapových svodů. V protokolu o ohledání místa činu se konstatuje mimo jiné, že nádvoří zámku (čestný dvůr) je zarostlé náletovými dřevinami, v interiérech jsou na mnoha místech poškozené původní dveřní výplně, na podlaží se nacházejí kusy odpadlých omítek, dále protokol konstatuje absenci několika okenních křidel, zatékání do stropních konstrukcí, chybějící části vestavěných skříní, odlupující se výmalbu, a podobně. Nejzávažnějším ohrožením budoucnosti této významné architektonické památky se nyní jeví především zanedbaná dílčí údržba, pomalé neiniciativní odstraňování drobnějších poruch

(například střešního pláště, čištění okapů, a podobně), a zejména nedostatečné zabezpečení proti neoprávněnému vniknutí způsobující zejména nenahraditelné ztráty na autentickém interiérovém zařízení. V neposlední řadě fatálně chybí vize budoucího využití a studie či projekt obnovy. Procentuální vyjádření degradace památkově chráněných staveb oproti výchozímu stavu (od nabytí památkově chráněného areálu) lze označit jako 35 % (100 % je faktická likvidace stavby). Při pokračování stávajícího způsobu správy a péče o památkový objekt se může stav rychle měnit k horšímu. Zájem státu na zachování architektonického dědictví České republiky vyjádřilo ministerstvo kultury postupně od roku 1992 zřízením několika specifických programů na úseku státní památkové péče v souladu s § 16 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, ministerstvo kultury může v případě mimořádného společenského zájmu na zachování kulturní památky poskytnout na základě žádosti vlastníka kulturní památky příspěvek ze státního rozpočtu. V případě zámku v Cítoliby mohl a může vlastník využít tyto na záchranu a obnovu památek určené programy: havarijní a střešní program, program záchrany architektonického dědictví, od roku 2008 též program podpory obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností. Na základě vyjádření Ministerstva kultury České republiky ze dne 5. 8. 2016 bylo prokázáno, že stávající vlastník o příspěvek na obnovu nemovité kulturní památky nepožádal a tudíž ani nečerpal případnou státní podporu na ochranu architektonického dědictví. Obdobně tomu bylo i v případě krajských dotací.

13. Spisový materiál zahrnuje závazné objednávky vlastníka zámku na opravy a na ně navazující faktury společnosti BAUREKO, s.r.o. za vykonané práce (čl. 31, 42, 50, 51, 32 a 49) tyto jsou doplněny přehledem faktur a výpisů z účtu v růžových deskách na celkovou částku 3 441 793, 40 Kč (ty se však vztahují i na práce mimo sledované období a další firmy). Dopisem stavebního odboru Městského úřadu Louny ze dne 21.5.2015 (čl. 33-35) byl vlastník zámku vyzván k opravě střešní krytiny, konkrétně na hlavní budově ve 3 místech, s upozorněním, že do zámku zatéká a dále s upozorněním, že na východní straně je poškozen korozí střešní vylézák a v jeho okolí střešní krytina. K této výzvě stavební úřad přiložil též fotodokumentaci a v závěru uložil nápravu zajistit ve lhůtě 1 měsíce od doručení výzvy. Závazným stanoviskem Městského úřadu Louny ze dne 20.10.2016 (čl. 40-41) byly stanoveny podmínky, za jakých je možné provést lokální opravy střešní krytiny a výměnu poškozeného výlezu na střechu. K tomu je opět přiložena faktura za vykonané práce vystavená společností BAUREKO, s.r.o. Oprava střešní krytiny přitom navazovala na upozornění na nutnost oprav ze strany stavebního úřadu MěÚ Louny ze dne 20.9.2016 (čl. 43), v níž je konstatováno, že již dopisem ze dne 21.5.2015 byl vlastník zámku upozorněn na korozi střešního výlezu a na poškození střešní krytiny kolem něj, přičemž z textu dopisu je zřejmé, že tato poškození nebyla vlastníkem dosud řešena. V tomto dopise je současně zmíněno, že po obhlídce objektu bylo dále zjištěno, že střešní krytina na hlavní budově zámku je ve velmi špatném stavu, je z větší části vyžilá, místy uvolněná nebo ulámaná, místy už i chybí. Komínové těleso přiléhající ke štítové stěně na jižní straně zámku se v horní části rozpadá, okapy jsou v některých místech zaneseny a vyrůstá z nich travní porost. V místech zanesení je poškozená omítka od stékající vody. Vzhledem k tomu, že k průčelí zámku přiléhá chodník, hrozí úraz padajícími uvolněnými taškami. Na čl. 44 je žádost obžalovaného o vydání závazného stanoviska ke stavebním úpravám kulturní památky z 30. 9. 2016. K provedeným dílčím opravám na zámku byly do spisu obžalovaným založeny závazné objednávky a faktury vystavené zmiňovanou společností BAUREKO s.r.o., a to z 29. 4. 2016 k zabezpečení oken, dveří a vrat proti vniknutí cizích osob do zámku, z 22. 2. 2016 za opravu poškozených rámu oken a rozbitých skel, to vše v celkové částce 27 332 Kč. Vlastník zámku dále vyčíslil škodu způsobenou třetími osobami v objektu zámku na částku přesahující 700 000 Kč a přípisem ze dne 5.10.2016 (čl. 55) policejnímu orgánu specifikoval termíny průběžných kontrol 21.4. 2015, 24. 8. 2015 a 9. 2. 2016 na zámku a učiněná zjištění. K přípisu je přiložena fotodokumentace zámku.
14. Městský úřad Louny k věci poskytl dne 26. 7. 2016 sdělení, v němž popisuje kroky ve vztahu k vlastníku zámku, zjištěnou devastaci objektu a přiložil fotodokumentaci. Konkrétně se ve

zpráve uvádí, že hlavní budova zámku *do roku 2015* vykazovala jen běžné lokální poruchy střešní krytiny, které byly v roce 2015 opraveny. V březnu 2016 městys Cítoliby podal podnět k prošetření stavu hlavní budovy zámku. Byla svolána schůzka se zástupci vlastníka, na které byl shledán dobrý stav konstrukcí – krytiny a krovu. Interiér byl v době prohlídky volně přístupný z prostoru dvora, v řadě místností druhého nadzemního podlaží byly vytrhané podlahové krytiny, chyběly dveřní výplně, v některých místnostech byly vytrhány kabely elektrorozvodů. Ve sklepení pod jižním křídlem byl zřícen nadokenní záklenek z části klenby. Interiér stavby byl vandalsky poničen. Zástupci vlastníka bylo navrženo zazdění oken a dveří k zabezpečení objektu proti vniknutí cizích osob. Zazdění bylo provedeno.

15. Ing. E. K. byl dne 14.10.2015 ohledně stavu zámku zaslán e-mail pracovníci stavebního úřadu MěÚ Louny I. H. (čl. 94), v němž popisuje průběh oprav, ohledně střechy sděluje, že byla opravena a dále že bylo provedeno zabezpečení spodních oken v přízemí objektu zámku. Datum další návštěvy zámku stanovila na srpen.
16. Ve spise jsou dále založeny listiny (čl. 105 a násl.), z nichž je zřejmý postup stavebního úřadu, kdy byla konána 22. 3. 2016 obhlídka předmětné kulturní památky, pořizována fotodokumentace. Vlastník byl vyzván k opravám objektu. Při prohlídce byl shledán dobrý stav střešních konstrukcí – krytiny a krovu. Interiéry v současné době byly volně přístupné z prostoru dvora, v řadě místností druhého nadzemního podlaží byly vytrhané podlahové krytiny, chybí dveřní výplně, v některých místnostech jsou vytrhány kabely elektrorozvodů. Ve sklepení pod jižním křídlem je zřícen nadokenní záklenek z části klenby. Interiér stavby je vandalsky poničen. Dále je navrhováno zajištění přesunu odlomený kamenných volut, výzdoby krku zrcadlového sálu druhého nadzemního podlaží na místo dostatečně zajištěné proti krádeži. Obhlídka byla provedena na základě podnětu městys Cítoliby, který trval na zajištění stavebnětechnických otvorů, zejména v přízemních partiích objektů tak, aby byl zamezen přístup neoprávněným osobám. Doporučoval vlastníku objektu dělat periodickou kontrolu objektu minimálně jednou za 3 měsíce. Součástí je rovněž vyjádření zástupce majitele Castello Cítoliby, který konstatuje oproti stavu cca 1 měsíce, kdy provedl kontrolu, že došlo k devastaci objektu. Termín provedení stavebních úprav slíbil upřesnit do 23. 3. 2016. Závěrem byl vlastník objektu upozorněn na povinnosti plynoucí ze zákona o památkové péči. Městys Cítoliby poskytl pro účely trestního řízení znalecký posudek ze dne 8. 9. 2002 vyhotovený v souvislosti s prodejem zámku a fotodokumentaci zámku pořízenou v době tohoto prodeje. Z této fotodokumentace je zřejmé, že podlahová krytina je souvislá, dveře i okna jsou v příslušných otvorech zasazena, tato jsou neporušena, též štuky jsou v neporušeném stavu.
17. Národní památkový ústav poskytl kopie výpisu z Ústředního seznamu památek, evidenčních listů nemovité kulturní památky a fotodokumentaci aktuálního stavu zámku a své sdělení ze dne 17.10.2016 adresované stavebnímu úřadu, v němž stanovuje podmínky pro provedení oprav zámku zamýšlené vlastníkem.
18. Ministerstvo kultury dále ve svém přípisu specifikuje dva památkové programy, z nichž mohl vlastník zámku čerpat finanční prostředky a dále konstatuje, že ministerstvo nemá informaci o tom, že by vlastník o příspěvek na obnovu kulturní památky požádal.
19. Z výpisu z obchodního rejstříku se zjišťuje, že společnost CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o. má jediného jednatele, a to M. P.
20. V poskytnuté kopii smlouvy o koupi nemovitostí společností Amiens s.r.o. (dřívější název společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o.) zahrnujících předmětný zámek je v článku 2) této smlouvy upozornění ze strany prodávajícího na skutečnost, že předmětem koupě je kulturní památka. Nedílnou součástí kupní smlouvy je přitom výše zmíněný znalecký posudek zahrnující popis nemovitosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

21. Ke společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o. jako vlastníku zámku spisový materiál zahrnuje rozvahy, výkazy zisků a ztrát, přílohy k účetním závěrkám, zprávy o vztazích mezi propojenými osobami, zápisy z valných hromad, smlouvu o převodu obchodního podílu ve společnosti, to vše týkající se společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o.
22. Ze strany katastrálního úřadu byl poskytnut výpis z katastru nemovitostí, z něhož vyplývá, že předmětné nemovitosti jsou ve vlastnictví společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., přičemž tento název společnosti byl katastrem nemovitostí zapsán k příslušným nemovitostem v prosinci 2003 na základě návrhu vlastníka, kdy z přiloženého výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že vlastník změnil svůj název z Amiens, s.r.o. na CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o.
23. Během prohlídky objektu, která proběhla za účasti policejního orgánu dne 8.8.2016, byla pořízena fotodokumentace zámku, která je též založena do spisu a je z ní patrná devastace objektu.
24. Spis dále zahrnuje listiny k přestupkovému řízení vedenému Městským úřadem Louny ohledně poškození skleněných výplní oken zámku (tyto listiny jsou též zahrnuty v níže popsáném policejním spisu).
25. Ve spisovém materiálu jsou dále založeny listiny pořízené z internetových stránek společnosti Immobiliare Karlův Most a.s. s prezentací jí spravovaných nemovitostí včetně cítolibského zámku a dle výpisu všech osob stejného jména jako obžalovaný ve veřejných rejstřících je osoba obžalovaného zmíněna u mnoha obchodních společností jako člen statutárního orgánu.
26. V rámci listinných důkazů je nakonec založena též Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, která je mezinárodní smlouvou, jíž je Česká republika v oblasti památkové péče vázána. Česká republika se touto smlouvou zavázala k ochraně architektonického dědictví.
27. Ze znaleckého posudku Ing. P. R., znalkyně v oboru ekonomika, odvětví mzdy, účetní evidence, ekonomická odvětví různá, specializace daně a odvody, vyplývá, že spol. CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o. v období od roku 2002 do konce roku 2006 nevyvíjela žádnou aktivní činnost. V letech 2007 až 2013 jsou patrné výkony ve výši pouhých desítek tisíc Kč, v letech 2014 až 2015 opět žádné výkony zaznamenány nebyly. Výnosy z podnikatelské činnosti za celé sledované období jsou ve výši 164 000 Kč, přičemž příjmy pocházejí z pronájmu. Pouze v letech 2006 a 2010 společnost vykázala zisk. Společnost v roce 2002 zakoupila nemovitost, jejíž financování proběhlo za pomoci dlouhodobého závazku, neboť z vlastních zdrojů společnost finanční prostředky neměla. Dlouhodobé závazky mají v průběhu let narůstající i snižující trend, krátkodobé závazky vznikají pravděpodobně z provozního charakteru. Pohledávky v průběhu sledovaného období zcela zanikly. Společnost hospodařila výhradně se ztrátami, které mají růstový charakter, výjimkou jsou pouze roky 2006 a 2010, kdy došlo k mírnému zisku díky mimořádným příjmům. Z hlediska rozvoje společnosti znalkyně uvádí, že o rozvoji společnosti nemůže být ani řeč. Zakoupila nemovitost, která nebyla po celou sledovanou dobu zhodnocena ani provozována, příjmy z podnikatelské činnosti nepokryjí ani provozní náklady. Společnost je podle předložených výkazů předlužená a měla by zvážít ukončení činnosti. V posledních dvou letech společnost žádnou činnost nevyvíjí, nemá žádné příjmy, vykazuje pouze náklady a značné předlužení. Vlastní kapitál ke konci roku 2015 činil minus 4 724 000 Kč. Valné hromady byly konány, naposledy však v roce 2011. Další roky, kdy by byly zápisy z valných hromad doloženy, k dispozici nejsou a není zřejmé, zda byly konány či nikoliv. Vzhledem k zakládání dokumentů do sbírky listin znalkyně konstatovala, že již konány nebyly.
28. Založen je policejní spis vedený ve věci poškození zámku neznámým pachatelem. V něm je založena fotodokumentace zámku, listiny, které již byly uvedeny výše, a usnesení policejního orgánu o odložení věci podle ustanovení § 159a odst. 5 trestního řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

29. Přehrán byl CD záznam na čl. 90 zahrnující materiály památkářů, tyto zachycují stav objektu v různém časovém horizontu.
30. Soud vycházel z níže uvedených důkazů. Pouze okrajově vzal v potaz vyjádření svědkyň uvedených v bodech 6) a 9), tedy E. K. a H. E. L., které pracovaly pro obžalovaného M. P. a důkazy uvedené v bodě 7), 8) tedy výpovědi svědkyň P. K. a I. H., které po část doby měly památku na starosti z pohledu památkové péče resp. výkonu státní správy. Výpovědi těchto svědkyň, poskytnuté s tak výrazným časovým odstupem, mají katalektickou hodnotu, a to i v kontextu, že žádná nebyla v časovém kontinuálním sepjetí s danou památkou, navíc objekt je soukromým majetkem, což značně ztěžovalo práci orgánu památkové péče resp. státní správě. Z výpovědí těchto svědkyň lze dovodit, že byly prováděny na objektu, který po sledovanou dobu nebyl obydlen ani jinak využíván či systematicky hlídán, pouze dílčí opravy nikoli komplexní, protože tomu bránila skutečnost, že vlastník neměl reálný investiční záměr, ani finanční prostředky, objekt byl často navštěvován osobami, které ho devastovaly a musely se opakovaně provádět práce, které jejich vstupu měly zamezit. Co se týče aviz k opravám či rychlosti s jakou byly prováděny, pak nutno toto vyložit až v souvislosti s níže uvedenými důkazy, avšak stále platí, že se jednalo jen o akutní nárazové (nesystémové) opravy. Naproti tomu svědci uvedení v bodě 10) a 11) členové územní samosprávy daný objekt sledovali z důvodu jeho umístění na jimi spravovaném území a je zde patrná místní i časová souslednost, která přesněji mapuje stav a vývoj objektu v daném časovém pásmu, byť i zde platilo omezení spočívající v soukromoprávním držení této národní kulturní památky (tedy v přístupu do interiéru objektu). Ke stavu památky se nejobsáhleji vyjádřil starosta městyse P. J., který zcela přesvědčivě popsal poškození zámku a to v souladu s tím, jak jsou poškození uvedena ve výroku, a potvrdil, že objekt od roku 2002 chátral, opravy neprobíhaly systematicky ani komplexně, dozor nad památkou byl naprosto nedostatečný (absentoval správce či elektronický zabezpečovací systém), kontroly vlastníka byly sporadické, objekt nebyl využíván, k opravám společnost opakovaně vyzývali, určité zlepšení zaznamenal až s příchodem Ing. E. K., která si nechala poradit, jak lépe objekt zabezpečit proti vniknutí třetích osob, zajišťovala si na opravy firmu a byla vidět snaha i častější kontroly objektu. Nicméně je nutno opětovně zdůraznit, že se to týkalo jen akutních dílčích nesystematických oprav. K těmto svým tvrzením svědek předložil výzvu, v níž se uvádí, že si na neutěšený stav ztěžují lidé z Městyse (tedy ti, kdož jsou každodenně po dlouhou dobu konfrontováni se stavem národní kulturní památky), k tomu i předložil fotodokumentaci zaznamenávající aktuálně zjištěné závady. Obdobně, byť stručněji, pak vypovídala i svědkyně J. N., neuvolněná místostarostka. Co se týče odborné stránky věci, soud vycházel z výpovědí znalců, a to Mgr. T. W., který je znalcem v oboru školství a kultura, odvětví výtvarné umění, se specializací nemovitě kulturní památky a dále k posouzení finanční situace společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., byla přibrána znalkyně z oboru ekonomika, odvětví mzdy, účetní evidence, ekonomická odvětví různá, specializace daně a odvody Ing. P. R. Soud má za to, že znalci byli vybráni příslušně ke své odbornosti i předmětu, který měli zkoumat. Jde-li o námitku obžalovaného, kterou předložil v písemné podobě (čl. 544 spisu 2T 135/2017), soud se s ní neztotožnil, neboť primárně nebyl zkoumán stavebně technický stav památky, ale její chátrání z pohledu ztráty hodnoty kulturní památky, nešlo tedy o prosté technické opotřebení stavby. Pakliže znalec poukázal na nejfatálnější závady a k nim pak vztáhl určení degradace objektu, nelze tomuto postupu nic vytknout, a nelze připustit pochybnosti, které v této souvislosti vznesl obžalovaný. Ostatně obžalovaný mohl soudu z vlastní iniciativy předložit jiný znalecký (oponentní) posudek. Pouhé kusé vyjádření předsedy představenstva 1. Znalecké, a. s. – znalecký ústav bez bližší znalosti projednávané věci, který pouze doporučuje určitý jiný postup, neshledal soud zavazujícím a ani vyvracejícím závěry znalce Mgr. T. W. Tento sice připustil, že je v této fázi připravována nová metodika, avšak současnou (kterou použil i on) lze stejně jako v lékařském prostředí označit jako lege artis, neboť tato metoda je objektivní a tento obor momentálně nedisponuje žádnou metodou podobného typu. Pokud jde o další námitky

obžalovaného ke znaleckému posudku, soud je považuje za irelevantní pro posouzení věci. Znalec vysvětlil, jaké materiály měl k dispozici, jak byly opatřeny a z kterých vycházel, to odpovídá specifickému charakteru trestné činnosti, i skutečnosti, že objekt je v soukromém vlastnictví. Pakliže nedopatřením učinil právní závěry, soud k nim nepřihlížel. Je-li vytýkán postup policie, kdy znalec objekt z vnějšku obhlédl ještě (den) před příbráním a bylo s ním s předstihem konzultováno jeho odborné zaměření, pak tomu nelze nic zásadního vytýkat. Z formálního pohledu měl sice znalec prohlídku provést až po příbrání, avšak na výsledku znaleckého posudku se tím nic nezměnilo. Znalec byl znovu poučen podle § 106 trestního řádu před výsledkem u soudu. K posouzení interiéru znalec použil precizně a velmi obsáhle zpracovanou fotodokumentaci pořízenou policií v souvislosti s šetřením vandalství uvnitř zámku. Rozhodně nelze takový postup považovat za nezákonný, když byl pořízen s vědomím obžalovaného v souvislosti s podaným trestním oznámením souvisejícím s rozkrádáním interiéru zámku (kterým obžalovaný také argumentuje). Znalec s ohledem na své specifické zaměření byl schopen z těchto dokumentů zpracovat objektivní znalecký posudek, a byl při jeho obhajování schopen se k němu i odborně vyjádřit. Pakliže byl konfrontován s konkrétní fotografií, u níž nebyl schopen (bez osobní prohlídky) zkonstatovat, zda stopy po zatékání jsou z období před či po roce 2002, pak nebylo potřebné k tomu provádět další šetření, neboť o zatékání do objektu svědčí listinné důkazy, konkrétně výzvy stavebního úřadu uvedené zejména v bodě 13), které jednoznačně svědčí proto, že do objektu zatékalo. Z těchto dokumentů lze i dovodit, že některé opravy byly uskutečněny a některé z nich s poměrně značným časovým odstupem. Závěry znalce nejsou osamocené a korespondují i s vyjádřením starosty Městyse a místostarostky, kteří měli možnost objekt kontinuálně (každodenně) sledovat. Soud přihlédl také k dalším listinám provedeným v hlavním líčení, tyto jsou vypsány v bodech 13)-26), 28)-29) a lze je rozdělit do několika skupin. První ve stručnosti lze shrnout tak, že dokládají opravy v rozsahu 3 441 793,40 Kč (avšak tato částka zahrnuje i období, jež přesahuje sledovaný časový úsek) a s tím související dokumenty. V dalším jsou pak listiny týkající se výzev státních orgánů, z nichž za zásadní považuje soud dopis stavebního odboru Městského úřadu Louny z 21. 5. 2015, 20. 9. 2016 a na to navazující zjištění, že do zámku zatéká. Výsledky šetření stavebního úřadu z 22. 3. 2016 pak konstatují, další závažnou degradaci památky (v interiéru). K poškození zámku třetími osobami je k dispozici policejní spis, ten obsahuje informaci i o přestupkovém řízení. K tomu jsou četné fotografie ať již v listinné podobě či na CD záznamu zachycující (průběžně) stav památky. Další materiály se týkají vlastnictví objektu, údajů k vlastníkovi a postavení obžalovaného. Ohledně vlastnictví zámku je založen výpis z katastru nemovitostí, kopie smlouvy o koupi, z níž plyne, že vlastníkem je společnost. Ke společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., je založen výpis z obchodního rejstříku a listiny k finanční situaci. V neposlední řadě je pak součástí spisu rovněž informace týkající se programů, které je možné využít k záchraně památkově chráněných objektů. Dále je založena Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, která zavazuje v mezinárodním měřítku k ochraně architektonického dědictví, z níž jednoznačně plyne nadnárodní zájem na zachování evropských kulturních památek.

31. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný jako jediný jednatel společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., která je vlastníkem zámku, poškodil dlouhodobě nekomplexní péčí, kdy byly prováděny pouze sporadické dílčí opravy, které reagovaly na akutní havarijní stav, tuto kulturní památku. Objekt nebyl chráněn dostatečně před vandaly, po celé období v podstatě nebyl využíván, nebyl ani vypracován reálný záměr, který by směřoval k zachování kulturní hodnoty objektu a směřoval by ke komplexním opravám, objekt soustavně chátral, a dokonce některé dílčí úkony (zazdění oken), způsobily sekundárně další chátrání objektu (vlhkost). Obžalovaný se hájil tím, že část oprav provedl z vlastní iniciativy, část na základě výzev státních orgánů či obce, a také argumentoval poškozováním zámku třetími osobami. Tyto argumenty však neobstojí, neboť je zřejmé, že jím provedené opravy zámku jsou nedokončené (např. fasáda) a pro stav objektu nejsou z pohledu jeho zachování zásadní - byly činěny jen proto, že se zámek nachází v centru městyse (tedy ve frekventované oblasti). Opravy vlastník zámku prováděl

zpravidla teprve po urgencích orgánů státní správy, resp. územní samosprávy, v některých případech i s delšími časovými prodlevami a pouze v požadovaném rozsahu. Vedle toho svou nečinností dal vlastník zámku zastoupený obžalovaným prostor vandalům, neboť daný objekt dostatečně nezajistil před vstupem třetích osob, kontrola objektu byla z jeho strany pouze nárazová a muselo být zřejmé, že frekvence návštěv zástupkyně správcovské společnosti a učiněná bezpečnostní opatření jsou zcela nedostatečné. Jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, vlastník zámku neměl finanční prostředky potřebné pro jeho opravu, to však nemůže být důvodem pro jeho vyvinění. Udržování takové budovy je bezpochyby finančně velmi náročné, to si však musel obžalovaný uvědomovat již při její koupi společností. O tom, že je budova kulturní památkou přitom obžalovaný prokazatelně věděl, znal i její zanedbaný stav v době jejího pořízení. Nelze také pominout, že vystupoval jako jednatel v dalších společnostech, které vlastnily národní kulturní památky. Přestože měl obžalovaný možnost získání finančních prostředků pro opravu zámku prostřednictvím dotačních programů, neučinil v tomto směru nic. Lze tak uzavřít, že neprovedl jako osoba odpovědná za zabezpečení a údržbu nemovitosti téměř žádné kroky, kterými by chátrání nemovitosti zamezil či zastavil, nepočínal si tak s péčí řádného hospodáře. Spis přitom zahrnuje fotodokumentaci objektu pořízenou před jeho koupí společností Amiens, s.r.o. (tj. CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o.) a fotodokumentací pořízenou v poslední době, kdy zchátrání a poškození především interiéru zámku je zcela zjevné. Jednoznačné pak jsou závěry znalce Mgr. T. [REDAKCE] W. [REDAKCE], jež jsou popsány ve výrokové části. Jediným majetkem vlastníka zámku je předmětná nemovitost, jinak téměř žádnou aktivitu tato společnost dle znaleckého posudku z oboru ekonomika nevykazovala.

32. Časové vymezení skutku bylo vztaženo k období, po které byl obžalovaný jednatelem společnosti a po které současně společnost vlastnila zámek. Nedostatečná péče byla zjištěna po celé toto období, svědčí o tom především nízká proinvestovaná částka, případné zlepšení komunikace při nástupu Ing. E. [REDAKCE] K. [REDAKCE] na tomto závěru nemůže nic změnit, když se stále jednalo o pouze nesystémové dílčí „akutní opravy“ (tedy v mizivém rozsahu), které nemohly zvrátit významnou stále se zvyšující degradaci památky tak, jak ji vylíčil Mgr. T. [REDAKCE] W. [REDAKCE]. Popis poškození zámku ve výroku rozsudku považuje soud za adekvátní, když je podepřen nejen fotodokumentací, ale též dalšími důkazy - výpovědí starosty a místostarostky (tito rovněž potvrdili existenci náletových dřevin), z úředních zápisů atp. Nelze spravedlivě požadovat jejich podrobnější popis ve výroku, když jednotlivé poruchy vznikají průběžně a jejich rozsah se postupně zvětšuje. Jde-li pak o protiprávní jednání třetích osob ve smyslu devastace objektu, pak tato jde zcela na vrub obžalovaného ve smyslu, že objekt nebyl dostatečně přes svoji památkovou hodnotu komplexně zajištěn. Vniknutí třetích osob zcela jistě nelze schvalovat, nicméně jejich četnost i výše způsobených škod (nejen majetkových nýbrž i na kulturním dědictví) měly vést obžalovaného k tomu, aby se více věnoval památkově chráněnému objektu, neboť v rozporu s veřejným zájmem nechal nemovitost s velkou užitnou i kulturní hodnotou chátrat a porušil tak zásadu, která je zakotvena v Listině základních práv a svobod, z níž plyne zásada že „vlastnictví zavazuje“. Po zhodnocení dostupných materiálů a s přihlédnutím k celkovému stavu objektu je tedy nepochybná dlouhodobá absence základní stavební a památkové údržby, lze tedy konstatovat, že vlastník potažmo obžalovaný předmětné kulturní památky porušil svoji zákonnou povinnost chránit kulturní památku před poškozením, znehodnocením či odcizením.
33. Obhajoba obžalovaného byla zcela vyvrácena, nelze akceptovat interpretaci výpovědí ostatních svědků vytržené z kontextu, jak to učinil u svědkyně I. [REDAKCE] H. [REDAKCE] či P. [REDAKCE] K. [REDAKCE]. Absence komplexní péče nemůže být odůvodňována tím, že zámek byl již v době koupě ve stavu „významného“ opotřebení, neboť ho společnost pořizovala za takového stavu, byla s tím srozuměna a bylo její vůlí tak učinit, a musela si být vědoma, zejména obžalovaný, který připustil, že má zkušenosti s památkově chráněnými objekty, že je s tím spojeno výrazné finanční břímě. Proinvestovaná částka nedosahující ani výše 3,5 milionu Kč za dobu cca 14 let je částkou týkající

se daného objektu (jeho velikosti, stavu v době pořízení i památkové ochrany) zcela nedostatečnou. K dalším námitkám obžalovaného se soud vyjádřil výše, kdy je vyhodnotil (stručně řečeno) jako nedůvodné případně nemající vliv na posouzení věci. Zachování kulturní památky pro budoucí generace je výrazně sníženo, když společnost ji vlastníci nemá příjmy, jednatel je rovněž nebyl schopen zajistit, nevyužil dotačních programů, komplexně památku zanedbal, čímž se výrazně (o více jak 1/3) snížila její možnost na zachování, z čehož logicky plyne také výrazné navýšení prostředků na budoucí opravy. Nelze přitom odhlédnout, že další památkově chráněný objekt, na jehož spravování se obžalovaný také podílel (bod III) nakonec zcela zanikl a tak jak plyne z dokazování, byl pořízen pouze z důvodu, že s ním souvisely lukrativní zemědělské pozemky.

34. Co se týče právní kvalifikace je nutno (a to platí pro všechny tři nemovitosti) zmínit, že přečinu zneužívání vlastnictví podle § 229 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo poškodí důležitý zájem kulturní, vědecký, na ochraně přírody, a krajiny nebo životního prostředí, chráněný jiným právním předpisem, tím, že zničí, poškodí, učiní neupotřebitelnou nebo zašantročí vlastní věc větší hodnoty, která požívá ochrany podle jiného právního předpisu. Objektem trestného činu je mimo jiné zájem na ochraně důležitých kulturních či vědeckých hodnot. Jedná se tedy v praxi o statky, které jsou předmětem zvláštní ochrany, jako zejména kulturní památky, jiné předměty kulturní povahy, muzejní sbírky, chráněné části přírody a podobně a které jsou ve vlastnictví pachatele nebo, s nimiž je pachatel oprávněn nakládat jako s vlastními. Ustanovení přímo navazuje na zvláštní předpisy upravující ochranu určitých významných věcí v obecném zájmu a doplňuje o možnost trestního postihu za typově nejzávažnější protiprávní jednání. Jednání může spočívat, jak v konání tak opomenutí, například neplněním povinností, které ve vztahu k vlastněné věci ukládají, v souvislosti s jejím vlastnictvím, zvláštní právní předpisy. Následkem jednání pak může být například poškození věci. Ve všech těchto případech musí být splněna také podmínka, že je takto způsobeno poškození důležitého zájmu kulturního, vědeckého, na ochraně přírody, a krajiny nebo životního prostředí, který je chráněn jiným právním předpisem. Pojem poškození je nutno chápat obdobně jako je tomu u trestného činu poškození cizí věci – tj. předmět ochrany musí ztratit, nikoli svůj hospodářský účel, ale svou kulturní hodnotu, historickou hodnotu, přírodní hodnotu nebo význam pro tvorbu životního prostředí a podobně, tedy vlastnosti, pro které používá zvláštní ochrany. Platí rovněž, že věcí větší hodnoty je věc, jejíž hodnota dosahuje částky nejméně 50 000 Kč, což nepochybně u všech tří památek je splněno. Důležitým kulturním zájmem je zájem na ochraně kulturních památek podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. Kulturními památkami jsou podle tohoto zákona movité nebo nemovité věci, popřípadě soubory takových věcí, které jsou dle prohlášení ministerstva kultury významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické, a dále takové věci, které mají přímý vztah k významným osobnostem, historickým událostem. Tento statut bezpochyby všechny tři památky naplňovaly, konkrétně se k tomu vyjadřoval znalec Mgr. T. W. resp. Ing. M. J., případně to plynulo také ze stanoviska Ministerstva kultury. Vlastník věci, která je kulturní památkou, má dle citovaného zákona zvláštní povinnosti, respektive omezení výkonu vlastnického práva. Zákon v této souvislosti vyžaduje poškození důležitého zájmu, což odpovídá pravidlu subsidiarity trestní represe. Důležitost zájmu je potřebné proto posuzovat podle konkrétních okolností, přičemž půjde svým rozsahem o nejhorší představitelné trvalé zásahy do právem chráněných hodnot. Tyto soud posoudil u jednotlivých památek a u všech dospěl k závěru o naplnění tohoto znaku.
35. Pachatelem shora popsaného trestného činu může být jen fyzická osoba, v této souvislosti soud odkazuje na judikát Nejvyššího soudu 8 Tdo 654/2014. Vyžaduje-li zákon konkrétní nebo speciální subjekt ve smyslu ustanovení § 114 odst. 1, 2 trestního zákoníku, stačí k trestní odpovědnosti fyzické osoby, že zvláštní vlastnost, způsoblost nebo postavení jsou dány u

právnícké osoby, jejímž jménem tato fyzická osoba jednala. Argument, že fyzická osoba je jen obecným subjektem trestného činu se zúženým okruhem subjektů (pachatelů), za který právnícká osoba sama trestně neodpovídá, v této souvislosti neobstojí.

36. Obžalovaný tak jak je popsáno výše jednal bez pochyb minimálně v úmyslu nepřímém, neboť věděl, že může svým jednáním porušit zájem chráněný trestním zákoníkem a pro tento případ s tím byl srozuměn. Není tedy pochyb, že naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu zneužívání vlastnictví podle ustanovení § 229 trestního zákoníku a soud ho uznal vinným.
37. Ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v předchozích odstavcích, je na místě závěr, že jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti, které by vylučovaly použití trestní represe vůči němu, neboť posuzovaný čin nebylo možné podřadit do kategorie jednání, jež neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace. Je patrné, že obžalovaný svým chováním zásadně překročil korektní očekávání společnosti od jednatele vlastníka ve vztahu k národní kulturní památce a zachování kulturních hodnot pro budoucí generace. Nelze akceptovat tezi obžalovaného, že pakliže nebyl vícekrát urgován a sankcionován státními orgány, nemohl dovodit, že se o památku dostatečně nestará. Její dlouhodobé chátrání bylo očividné, pokud jde zejména o stav a rozkrádání interiéru, tedy míst, kam měl přístup v podstatě jen vlastník, památkáři prováděli obhlídku jen zvenčí, a to památka nevykazovala až tak zásadní problémy. Finanční prostředky, které do nemovitosti pouze ve velmi omezené míře byly vloženy, navíc nevyužíval k systematickému zachování památky, ale v podstatě jen řešil dílčí akutní opravy, a to někdy i opakovaně (tedy zcela neúčelně). Naprosto rezignoval na komplexní údržbu památky, když neměl po řadu let vypracovanou reálnou vizi, v té souvislosti ani nežádal o dotace, objekt ponechal řadu let bez užití, což vede vždy k chátrání. Přičemž bylo reálné dotace získat. Není tedy na místě legitimní očekávání, že jeho jednání nebude řešeno v trestní rovině, zvláště, měl-li obžalovaný, jak sám uvedl zkušenosti s kulturními památkami (působil v bance, kde se staral o úsek nemovitostí, některé byly i pod ochrannou památkové péče). Tomuto závěru odpovídají i opakované devastace památkově chráněného interiéru, které sama společnost ohodnotila na částku přesahující 700 000 Kč. Obžalovaný bez pochyby měl povědomost (z pozice jednatele ve vztahu k nemovitostem v bodě II a III) také o tom, že státní orgány se snaží vyhnout uložení pokut, neboť to považují za kontraproduktivní, limitující vlastníka nemovitosti ve vztahu k volným financím na opravy a současně i v možnosti získat dotace a že se více věnují „navenek“ chátrajícím objektům. Pakliže není pochyb o tom, že došlo k výrazné a očividné degradaci objektu (35%), a při pokračování v uvedeném trendu by došlo k zániku národní kulturní památky (zbývá pouhých 65% na záchranu) lze uzavřít, že takovéto jednání patří do oblasti ochrany trestního práva, neboť byl poškozen důležitý zájem. V této souvislosti nelze pominout osud národní kulturní památky popsaný v bodě II a III, na kterém se obžalovaný také podílel.

Ke skutku II - zámek Postoloprty

38. Dne 12. 9. 2017 napadla u Okresního soudu v Lounech obžaloba na M. P. Jednání bylo popsáno tak, že jako jednatel společnosti Castello Postoloprty s.r.o., IČ: 26719649, se sídlem Praha 1-Staré Město, Bílkova 865/11, která je od 21.7.2004 na základě kupní smlouvy vlastníkem pozemku parc. č. 83 o celkové výměře 3.227 m², jehož součástí je budova zámku na adrese Postoloprty, , okres Louny, v katastrálním území Postoloprty, zapsaných na listu vlastnictví č. 369 u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště Louny, jež je od 17.1.1964 národní kulturní památkou, zapsanou v rejstříku Národního památkového ústavu dle zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, pod pořadovým číslem 1353 a zároveň ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů je budova zámku vedena jako kulturní památka, jehož si musel být vědom, si v období od 21.7.2004 nejméně do 3.1.2017 řádně neplnil povinnost vlastníka kulturní památky vyplývající z ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky,

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, neboť z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, přičemž tímto nekonáním došlo k závadám na střešní krytině, kdy se jedná o lokální poruchy krytiny způsobující likvidační zatékání do památkového objektu, poškození v místech ožlabí a vikýřů při jihozápadním nároží stavby, k lokálnímu poškození okapového systému v místech vyšších partií svodů, díky absenci omítek a obnažení zdiva došlo k poškození komínových těles, vzhledem k dlouhodobé neúdržbě vnější fasády došlo k lokálním poruchám, zatékání do interiéru, neprovětrávání přízemí objektu, způsobující riziko rozmachu dřevokazných hub a dalších škůdců.

39. Státním zástupcem bylo jednání kvalifikováno jako přečin zneužívání vlastnictví podle § 229 trestního zákoníku.
40. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku. Tyto závěry jsou shodné s původně podanou obžalobou.
41. Policejním orgánem bylo dne 9. 1. 2017 zahájeno trestní stíhání pro shora popsané jednání, usnesení o zahájení trestního stíhání si obžalovaný převzal dne 2. 2. 2017.
42. Obžalovaný M. P. v přípravném řízení odkázal na své vyjádření zahrnuté do odůvodnění jeho stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 9.1.2017. Dále k věci uvedl, že se ničeho nedopustil, je obětí celé řady věcí. Několikrát se o zámek na své náklady postaral, dvakrát byla opravena střecha, okapy, svody, hromosvody, v noci zloději vše odnesli. Podal trestní oznámení, nemělo to však žádný výsledek. Byla zde nejistota ohledně vlastnictví zámku, proto nežádal o poskytnutí nějakých státních dotací. Z téhož důvodu nebyl vypracován oficiální investiční plán. Společnost vlastnící zámek nevyvíjela v době od roku 2004 do ledna 2017 žádnou obchodní činnost, vše bylo na úrovni úmyslu. Hledali investory, hovořili o tom i se starostou města. Rádi by v objektu zřídili domov důchodců nebo domov pro sirotky. Částečné opravy zámku byly hrazeny z příspěvku od společnosti Immobiliare Karlův Most a.s. Aniž by byl vyzván státními orgány, opravil střechy, svody, okapy, okna, uzávěry oken a dveří. To však bylo poškozeno a zničeno vandaly a zloději. O hlídači uvažovali, když však s městem řešili jeho ubytování, chtěli po nich zajistit inženýrské sítě, které vycházely na tak vysoké částky, že si to v právní nejistotě ohledně vlastnictví nemohli dovolit. Technické věci okolo zámku řeší paní Ing. E. K. ze správcovské společnosti Immobiliare Karlův Most a.s. Ve své stížnosti, na níž na počátku svého výslechu odkázal, tento prostřednictvím svého obhájce uvedl, že byla vyvíjena nezbytná péče a vady vytykávané ze strany jednotlivých správních orgánů byly v rámci dostupných možností a podmínek odstraňovány. K tomu doložil fotodokumentaci oprav, přehled výdajů vynaložených na tyto opravy a faktury za roky 2015 a 2016. Přiložil dále rozhodnutí soudů, z nichž bylo zjištěno, že v roce 2006 byla proti společnosti Castello Postoloprty s.r.o. podána žaloba, jímž se A. P. jako žalobce domáhala určení vlastnického práva k předmětné nemovitosti. Rozsudek Okresního soudu v Lounech, jímž byla žaloba zamítnuta, byl vydán dne 6.1.2012, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem jako soudu odvolacího ze dne 29.4.2014, jímž bylo prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno, nabyl právní moci dne 27.5.2014. O dovolání podaném žalobcem rozhodl Nejvyšší soud ČR jeho odmítnutím, a to usnesením ze dne 28.1.2015. Vedení soudního sporu ohledně předmětné nemovitosti je tak dle názoru obžalovaného hlavním důvodem absence konkrétního investičního záměru. Ve spise je dále založen rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR, který zamítl kasační stížnost A. P. proti nečinnosti vyjmenovaných ministerstev k otázce konfiskace zámku jejím předkům, tedy v restituční věci žalobkyně. Nakonec argumentoval tím, že již byl za stejnou věc sankcionován správním orgánem, a dále že jako vlastník zámku měla být případně obžalována společnost Castello Postoloprty s.r.o., nikoliv jeho osoba. Ke stížnosti, na níž odkázal, tento připojil vedle zmíněných soudních rozhodnutí inventarizaci účtu za rok 2015, fotodokumentaci zámku, proplacené faktury za opravy na zámku, vyúčtování nákladů na opravy a rozhodnutí Městského úřadu Louny, odboru stavebního úřadu ze dne 3.1.2017, jímž bylo rozhodnuto o správním deliktu společnosti Castello Postoloprty s.r.o. za jednání spočívající v tom, že společnost neprovedla lokální opravu střešní krytiny na celé ploše zámku. U hlavního

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

líčení vypovídal v podstatě ve shodě a doplnil, že do zámku v Postoloprtech proinvestoval cca 10 mil. Kč.

43. Svědkyně Ing. E. K., vedoucí stavebního oddělení ve společnosti Imobiliare Karlův Most, a.s., v přípravném řízení uvedla, že ve společnosti je zaměstnána od 30.11.2014. Když nastoupila, přebrala všechny technické záležitosti týkající se zámku Postoloprty. Nejprve je vyzval Památkový ústav v roce 2015, svolával státní památkový dohled k provedení kontroly zámku. Z šetření vyplynuly úkoly, a to oprava střechy, kde byly pouze lokální poruchy, a byl stanoven termín opravy. Byli upozorněni, že musí vyžádat potřebná stanoviska, což provedli a podali žádost na památkáře k vydání souhlasu s opravou střechy. O provedených opravách byla vyhotovena fotodokumentace, která byla zaslána památkářům. Asi měsíc po opravě při kontrole zámku zjistila, že se celé první patro nachází v dezolátním stavu. To ji zarazilo, neboť přístup do objektu byl možný pouze plošinou, když přízemní vstupy byly zazděny. Na základě toho bylo z jejich strany podáno trestní oznámení. Poté byly dozděny všechny možné otvory tak, aby se do zámku nikdo nemohl dostat. Společnost si zajistila cenové nabídky na dezinfekci objektu, tato nebyla provedena z důvodu vysokých finančních nákladů. Odvoz materiálů ze zámku nebyl proveden, předpokládalo se, že by mohl být využit pro opravu. Ve věci oprav zámku komunikovala nejprve s paní K., poté s paní H.. O stavu zámku byl informován i obžalovaný. K rozhodnutí stavebního úřadu z roku 2016 týkající se opravy okapů a střechy svědkyně uvedla, že tyto opravy byly provedeny na podzim roku 2016. Při místním šetření bylo však zjištěno, že část střechy je dosud neopravená a toho si nikdo nevšiml z důvodu stavebně-technického řešení. Hledali technické řešení a bylo dohodnuto, že pokud budou vyhovující klimatické podmínky, bude oprava provedena ještě v zimě na přelomu let 2016/2017. Začátkem června 2017 začnou opravy na horní části střechy. Ze strany státních orgánů společnosti dosud nebyla udělena žádná pokuta. S vedením obce zabezpečení zámku a jeho využití do budoucna řešili, proběhlo jednání u starosty Postoloprty v roce 2016, přesné závěry z něj však nebyly, byly nastíněny možnosti využití zámku. Podnikatelský záměr pro využití zámku je takový, že objekt by mohl být využit pro seniorské bydlení. Investor se stále hledá. Obžalovaného na skutečnost, že jde o kulturní památku a povinnosti s tím spojené upozorňovala několikrát. V současné době, pokud jde o statiku, jsou nosné konstrukce, svislé i vodorovné konstrukce a konstrukce krovů v dobrém technickém stavu. U hlavního líčení výpověď zopakovala. Doplnila, že jí obžalovaný příliš neúkoloval, spíše ona vyvíjela aktivitu, obžalovanému vysvětlovala, co je potřebné udělat a řešili spolu finanční prostředky. Na fotografiích popsala devastaci interiéru, dozdivky vstupu do objektu, dozdivky oken a opravy svodů. Zhodnotila, že se jedná o velký objekt - památku, která byla převzata v urátem stavu. Za největší chybu označila vyndání okenních křidel, protože to umožnilo další devastaci, zatečení malými dírami ve střeše nepovažovala za tak zásadní. Opravu střešní krytiny odhadla na 80-100 mil. Kč, celkovou rekonstrukci na 1,5-2 miliardy Kč. Absenci oken pak označila za v podstatě pozitivní, neboť je objekt provětráván. Obžalovaný je ve společnosti Imobiliare jejím přímým nadřízeným, peníze na opravu jí vždy dal, krom prostředků na dezinfekci. Pokud byly prováděny opravy, pak z iniciativy památkářů i jejich. V dnešní době je to spíše iniciace z jejich strany, vyjíždí, jakmile je silný vítr. Záměr využití není vypracovaný, uvažuje se o domově důchodců či nových bytech. Opravy jsou limitovány ročním obdobím, zajištěním firmy i nároky památkářů a tím související cenou i omezeným přístupem do památky. Správce v objektu není, ale stále to s obžalovaným řeší. Dotace považuje za velký problém, na to musí být perfektně vypracovaný projekt, musí být zaměřený objekt, což není levná záležitost (vychází v řádech na stovky tisíc korun u takového rozlehlého objektu) a jsou s tím spojené další náklady (schválená projektová dokumentace, kladné stanovisko památkářů atp.). Přičemž výše dotace se pohybuje jen v cca 20-30% potřebné částky. Má za to, že se ohledně této památky nic nezanedbalo. Do spisu založila listiny (zelené desky) - obsahující fotodokumentaci s vlastními poznámkami, nabídku na stavebně technické zaměření, nákres. Tyto listiny eventuálně mohou dokladovat část dílčích oprav a ty rámcově zpochybněny nejsou (avšak nutno podotknout, že fotografie nejsou autenticky datovány).

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

44. Svědkyně P. K. k věci vypovídala ve shodě jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, kde navíc upřesnila období, po které působila ve výkonu státní správy, tj. od července 2012 do května 2015. Její náplní práce bylo vyjadřování se ke stavebním úpravám a údržbě kulturních památek, tedy vydávání závazných stanovisek a rozhodnutí a dále kontrolní dohlídky na objektech a udělování případných sankcí. Pokud jde o zámek Postoloprty, jejími předchůdci bylo nařízeno zabezpečit zámek před vniknutím cizích osob (zazdání všech otvorů). To bylo splněno. Koncem roku 2014 však bylo zjištěno, že zatéká do objektu, neboť chyběly tašky a absentovaly okapní dešťové svody. Proto bylo písemně vyvoláno ústní jednání s majitelem zámku, kterého se účastnila jeho zástupkyně. Ta se jeho jménem zavázala, že opravy provedou do července 2015. Dne 31.5.2015 však svědkyně odešla do starobního důchodu, a tak jí není známo, zda byla provedena kontrola splnění tohoto pokynu. Závazné stanovisko ze dne 21.4.2015 vydala ona, bylo vydáno z podnětu vlastníka zámku. Byly jí stanoveny podmínky, za jakých mají být opravy střešní krytiny, okapů a svodů na zámku provedeny. Z hlediska úřadu bylo provedené zabezpečení dostatečné. Dále doplnila, že pokud vlastník dlouhodobě neudrží objekt, tak nemá na dotaci nárok. Společnost vlastnila zámek dlouhou dobu a v podstatě na něm neudělala žádné stavební práce, žádnou údržbu, jenom to, že zabezpečila vstupy, ale stejně se tam ztratila okna. Dotace by byla možná na opravu do zatékající střechy. Ani městský úřad, který sídlí naproti zámku, nesdělil, zda vlastníci jezdí zámek kontrolovat a v jakém je pořádku. Úřad nemohl dělat stavební dohled každý týden, nejsou ale poznatky, že by se vlastníci o památky starali, a dokonce dohlíželi, zda nedochází k vniknutí třetích osob. V objektu nebyl žádný hlídač. V roce 2015 bylo zjištěno, že v objektu bydlí bezdomovec, udělal si malý otvor ve zdivu. Komunikovali s paní Ing. E. K., ta z této situace byla nešťastná, protože vřele skutečného vlastníka tam nebyla (byl často mimo republiku). V průběhu, kdy byla v úřadu, nemá poznatky, že by měl objekt nějaké využití, z něhož by mohly plynout další finanční prostředky. Směr komunikace byl povětšinou od úřadu k paní Ing. E. K. Co se týče záměru zřídit domov seniorů, bylo by to velmi náročné, protože u památky je nutno ochránit původní materiály, původní stavební postupy, původní stavební technologie, a nelze zasahovat do původního zdiva, nelze ani vyloučit, že pod omítkami mohou být staré historické malby. Co se týče závazného stanoviska z dubna 2015, v podstatě to probíhalo tak, že přeposlala paní Ing. E. K. emailem žádost, a ona zajistila, aby byla vyplněna a podepsána. Ze zkušenosti ve své funkci ví, že pokud není kulturní památka využívána takzvaně „nežije“, tak chátrá rok od roku. Odpadávají omítky, při větru odlétají tašky ze střechy, tím, že se neprovádějí žádné udržovací práce, které by se měly provádět každoročně, pokaždé se stane nějaká nehoda a památka chátrá a devastuje se. Úřad má na starosti celkem 640 památek a jejich kontrolu musí zvládnout 1 pracovník. Před rokem 2015 mohly být tak 3 až 4 kontroly památky, teprve 19. 2. 2015 pak zjistili dalekohledem, že do objektu zatéká. Předtím nezjistili jakékoliv závady, nebylo tam nic řešeno. Zabezpečení proti vniknutí bylo uděláno v době, kdy ještě nebyla ve funkci. Kontrola objektu probíhala tak, že vlastník neumožnil přístup do tohoto objektu, i když byl o to požádán na základě vypsaného ústního jednání. Museli požádat obecní úřad o plošinu, aby mohli projít celý zámek. Bez svolení vlastníka nemohli dovnitř objektu. Pokud hovořila o tom, že objekt byl po v pořádku, tak to znamenalo, že byly zazdány otvory, nikde nebyly utržené okapy, střechy byly v pořádku, tzn. že tam nikde nechyběly tašky na střeše. To vše zjišťovala dalekohledem. Když zjistí, že vlastník dlouhodobě neudrží památku, vypíše ústní jednání na místě a jednájí s vlastníkem, a podle to, jak je vlastník ochoten zámek opravit nebo provést udržovací práce a spolupracuje, tak vše probíhá naprosto normálním způsobem, a to tak, že podá žádost k určitým pracím. Vlastník objekt opraví a oni vlastníku sdělí, že je vypsan nějaký dotační program a, do jakého termínu se může přihlásit a podat žádost. Zpravidla musí mít vlastník minimální 10% z částky, kterou požaduje jako dotaci. Za dlouhodobé neudržování památky lze udělit pokutu.
45. Svědkyně I. H., pracovnice Městského úřadu Louny, k věci jak v přípravném řízení tak u hlavního líčení uvedla, že na památkové péči pracovala od 1.2.2008. Měla na starosti vesnické památky, včetně postoloprtského zámku. Náplní její práce bylo vydávání závazných stanovisek, dohlížela na vlastníky, jak nakládají se svými nemovitostmi, které jsou kulturními památkami. Na památkové péči pracovala od roku 2008 do roku 2012 a potom od

roku 2015 do 31.5.2017. S obžalovaným M. P. se osobně nikdy nesetkala, jednala se zástupci společnosti Immobiliare Karlav Most a.s. Nejprve jednala s Ing. Š., poté s nějakým Italem a naposledy s Ing. E. K. Řešilo se především to, že zámek nemá žádného správce a do objektu se dostávaly nepovolené osoby, které ničily vnitřek kulturní památky. Projednávalo se zazdívání oken a částečná oprava střechy. Naposledy se řešila lokální oprava střechy, aby do objektu nezatékalo a nebyly porušovány další konstrukce objektu. K tomu bylo vydáno závazné stanovisko, do konce léta 2015 měla být oprava provedena. K tomu však nedošlo, proto na jaře 2016 vydala rozhodnutí, jímž byla nařízena lokální oprava střechy, oprava okapů a doplnění svodů, přičemž vše mělo být provedeno do konce srpna 2016. Zároveň nařídil opravu zámku také stavební úřad v Postoloprtech. Jednalo se především o to, aby byly vyčištěny okapy a odstraněny uvolněné tašky, neboť tyto padaly na veřejné prostranství a hrozilo tak ohrožení zdraví občanů. Práce požadované stavebním úřadem vykonány byly, jimi nařízené práce do 31.8.2016 vykonány nebyly. Při prohlídce v září 2016 bylo zjištěno, že byla provedena oprava okapů, doplnění svodů a oprava střechy nad okapy a na prvních římsách. Důvodem „nedodělků“ dle zástupců vlastníka byla skutečnost, že výše by plošina nezajela. Ze strany úřadu bylo poukázáno na to, že opravy lze provést jiným způsobem a na jihozápadní věži kostela je již otvor o velikosti 1,5 x 0,5 metru. Následně bylo Městským úřadem Louny, odborem stavebního úřadu se společností Castello Postoloprty s.r.o. zahájeno správní řízení a dne 3.1.2017 uložena pokuta ve výši 104 000 Kč. Protiprávní jednání vlastníka zámku mělo spočívat v tom, že od 21.4.2015, kdy vlastník mohl provést lokální opravu střechy zámku, do data provedení státního stavebního dozoru, tj. 18.10.2016, neprovedl lokální opravu střešní krytiny na celé ploše zámku. Při stanovení výše pokuty byla zohledněna skutečnost, že bylo jejímu rozhodnutí částečně vyhověno opravou střechy. Proti rozhodnutí se vlastník odvolal a věc byla vrácena k novému projednání, přičemž ve věci dosud nebylo rozhodnuto. Z jejího pohledu společnost Castello Postoloprty s.r.o. neměla velký zájem na opravách, v době jejího působení na památkové péči totiž nabízela na svých stránkách zámek k prodeji. Za celou dobu tato společnost neprovedla na zámku žádnou velkou opravu ani dostatečně nezabezpečila kulturní památku proti jejímu poškození. Investiční plán jí nikdy vlastníkem zámku předložen nebyl. Nepamatuje si, že by se vlastník zámku nebo jeho zástupci zajímali o možnosti dotace na opravu, nebo žádali o radu či pomoc při realizaci rozhodnutí státních orgánů. Pokud jde o zabezpečení objektu, byla zazděna všechna okna v prvním nadzemním podlaží, společnost hodlala zřídit správce na zámku a tím by objekt mohla zabezpečit. V lednu 2017 jí paní Ing. E. K. informovala o tom, že oprava střechy nebude provedena z plošiny, ale že ji budou provádět horolezci. U hlavního líčení upřesnila, že na zámku v Postoloprtech již dříve zazdili okna kvůli nepříznivým občanům, v roce 2009 tam někdo vyboural zazděné okno a do zámku mohla vejít, v přízemí byla tma a hrozný nepořádek, zámek byl poničený vandaly. Byla vyrvaná ze země dlažba, nebylo tam zábradlí na schodišti, okenice byly jen někde, postupem času zmizely všechny, zasklená okna včetně rámu tam začaly také chybět. Během postupu let byl zámek zničený čím dál víc. Chyběly tam určitě okapy, s panem Š. jednali o tom, že tam dodají okapové svody. Střecha se řešila průběžně. Panu Š. vydávala rozhodnutí na částečnou opravu střechy, to se ale nikdy neuskutečnilo, obdobně to bylo i s dalším zástupcem, situace se změnila až s paní Ing. E. K. Ta sice střechu opravila, v místech, kde ohrožovala návštěvníky zámeckého parku, ale pořád tam zůstala velká díra 1x1,5m. V letech 2008 – 2012 – sám vlastník nikdy objekt neopravoval, svody se dělaly 2x, zámek je do úcka, takže ty svody pan Š. dával i dovnitř, vnitřek zámku se posekal, musely být do zámku zazděny dveře, ty ale pak vandalové vybourali. Od roku 2015 do 2017 – nedokáže říci, kolik proběhlo kontrol, ale ona osobně dělala kontroly určitě jednou do roka, když se s vlastníky začalo jednat, kontroly probíhaly častěji. Opravy vždy dělali na popud jejich nebo stavebního úřadu. Od kolegyně ví, že asi minulý rok opravili díru ve střeše. Stav památky v roce 2017 – vevnitř byl stejný, když se tam byli podívat, tak jedna místnost nahoře byla zavalena odpadky, bydlel tam bezdomovec, ve spodní části byl zámek plný odpadků, lidi tam lezli i přes sklepy, otvory se pak zazdily, dlažba tam nebyla, okna tam nebyla, střecha je vyžilá, někde chybí, chybí prejzy, fasáda opravena nikdy nebyla, do budovy zatékalo. Řekli, že nemají dostatek finančních

prostředků, každý rok jim připomínali, že si můžou požádat o dotace. Aby finanční spoluúčasť byla akceptovatelná, bylo nutno práce plánovat etapovitě, získání dotace bylo reálné. Památku považovali již v roce 2008 za havarijní, proto se jí více věnovali, ale chyběla dostatečná zpětná vazba. Byly tam vzrostlé stromy, takže při vegetaci díry vidět nebyly, ale když opadalo listí, tak vidět byly. V letech 2008 – 2017 docházelo ke zhoršování stavu památky. Proto zahájila řízení o nepečování památky, opravy byly účelově dělané jen z toho důvodu, že na ně apeloval stavební úřad. Nepéče byla zásadní. K 3.1.2017 nevydala jiné rozhodnutí o správním deliktu, a to záměrně, protože kdyby uložila pokutu, tak by poté neměli nárok na dotaci, dotaci stále řešili a dávali jim šance. Pokud je uložena pokuta, tak zaniká nárok na dotace.

46. Svědek Mgr. Z. [REDAKCE] P. [REDAKCE], starosta obce Postoloprty, u hlavního líčení uvedl, že je ve funkci starosty od roku 2014, v téže funkci byl od roku 2002 do 2004 a v období od roku 1998 do roku 2004 pracoval v radě Města Postoloprty. V roce 2004 došlo k prodeji zámku společnosti a od té doby zámek chátrá, respektive chátral již od doby předchozího vlastníka. Objekt neměl nikdy žádného stále přítomného správce. Stavební úřad vydával vlastníkově několik výzev, aby objekt zabezpečil, respektive odstranil závady. Od roku 2011 byly prováděny pravidelné kontrolní prohlídky a Stavební úřad opakovaně vyzýval vlastníka k odstranění závad, jak to bylo předtím, neví. První prohlídka byla 1. 8. 2011, dne 2. 8. následovala výzva k zajištění zamezení vstupu do objektu neoprávněným osobám, byly požadovány opravy plotových dílců u nádvoří. Až do roku 2012 bylo opakovaně shledáváno, že byly vybourány zasedlé otvory, ukradena mříž a vlastník byl žádán o nápravu. Dne 19. 2. 2015 byl proveden státní stavební dozor na zámku, prohlídkou byly zjištěny lokální poruchy střešní krytiny, absence části okapových svodů, v interiéru byla zjištěna řada závad - poškození podlahových krytin, absence okenních křidel, poruchy omítek, absence zábradlí. Dne 19. 2. 2015 se vlastník zavázal k vyžádání závazného stanoviska od odboru památkové péče a následně k odstranění závad do 31. 7. 2015. Dne 7. 10. 2015 byla provedena kontrola a bylo zjištěno, že nedošlo k žádnému výraznějšímu splnění požadovaných úprav. Nato bylo reagováno odesláním výzvy ke kontrolní prohlídce. Dne 10. 11. 2015 byla provedena kontrolní prohlídka se závěry, že střešní krytina na více místech je uvolněná, hrozí zřícením, jsou otevřené a volně přístupné otvory do sklepních prostor, nejsou opraveny okapové svody, chybí okenní výplně, dochází ke značné devastaci uvnitř objektu. Vlastníkovi sdělil, že si neplní své povinnosti, jenž jsou spjaté s vlastnictvím kulturní památky. Požádal zástupce památkářů, aby použili veškeré prostředky v mezích zákona k zajištění stavby k sankcionování vlastníka. Dne 13. 11., tedy 3 dny poté, byl vlastník vyzván stavebním úřadem o odstranění závad. Vlastník neustále oponoval, že mu památku ničí vandalové, neustále žádal, aby památka byla hlídána městskou a státní policií, ale na to mu sdělil, že si má společnost zařídít správce. Nutno říci, že vlastník, když stavební úřad podal výzvu, tak většinou výzvy splnil. To, že se špatný stav vrátil do několika měsíců, je odpovědností vlastníka objektu, který ho řádně nezabezpečil. V roce 2016 vyvolali jednání s vlastníkem, chtěli znát jeho záměry s budovou. Objekt byl v danou dobu nabízen k prodeji. Nevšiml si, že by památka prodávávala nějakou průběžnou opravu, opravy, které tam probíhaly, byly prováděny na základě jejich výzvy a výzvy památkářů.

47. H. [REDAKCE] E. [REDAKCE] L. [REDAKCE], zaměstnaná na pozici vedoucí kanceláře ve společnosti Immoiliare Karlův Most, a.s., u hlavního líčení uvedla, že od roku 1998 je asistentkou obžalovaného, v současné době je od roku 2017 i jednatelkou spol. Immoiliare Karlův Most, která nemovitosti spravuje, ne po celou dobu vlastnictví, ale po určitou část doby, někdy od roku 2014. Byla i u nákupu zámku, protože obžalovanému tlumočila. Správu zámku obžalovaný vždy někomu svěřil a to se týkalo i doručování pošty. Ing. E. [REDAKCE] K. [REDAKCE] začala pro obžalovaného pracovat někdy v roce 2014. Obžalovaný se o věc zajímal, dostával od zaměstnanců zprávy a ty řešil. Často s obžalovaným jezdili i na zámek Postoloprty, neboť obžalovaný vlastní více nemovitostí, zpravidla se jednalo o vnější obhlídku. Často se stávalo, že zvenku někdo udělal díru a do objektu vnikl, nebo že byly odcizeny nové hromosvody či okapy. Se společníkem jezdil do Postoloprty 2x do roka. Vždy se snažil řešit zásadní věci, aby nebyly díry ve střeše, když hned ze začátku se prováděla oprava střechy, byl problém s komíny. Když podávali trestní oznámení, po nakupení vandalismů, absolvovala

jednu z prohlídek, za přítomnosti policie i znalce, kdy se do zámku dostávali přes plošinu. Znalec je chválil, že čekal horší stav, že jej překvapilo, že střechy jsou v takovém dobrém stavu. Kvitoval, že viděl, že jsou opravené komíny, kolem komínů, kdy bylo vidět, že se o to někdo stará, že ve dvoře nebyly velké nálety a že někdo pravidelně provádí údržbu. V Postoloprtech je malý vnitřní dvorek, sekání nebylo nijak náročné. Často opravovali plot, který je kolem brány, často tam byly polámané laťky. Do Postoloprty často jeli provést opravu pracovníci z Nového Sedla, protože nechtěla volat technika. Na zámek Postoloprty jezdili tak 10-15x za rok, někdy i vícekrát, a to po celou dobu. Téměř pokaždé na něco přišli. Uvnitř v zámku na prohlídce byli někdy v roce 2014, poté byl přístup pouze přes plošinu, kdy prohlídky byly tak 1-2 ročně uvnitř. Větší část oken byla zazděná již při koupi, ale v průjezdu byly dveře, dalo se tedy pomocí klíče vstoupit. Dveře byly každou chvíli vykopnuté, museli je opakovaně opravovat. Ing. E. K. po svém nástupu do funkce rozhodla, že se zazdily i tyto dveře. Opravy probíhaly, protože obžalovaný o tom mluvil, ale to si přímo domlouval s paní Ing. E. K. Sama zaznamenala opravu okapů a hromosvodů, opravu oplocení, brány. Nebyla v pozici, aby prováděla přesnou prohlídku nemovitosti a zjišťovala přesnou škodu, toto prováděli technici, ona si všimla jednoho vykopnutého okna, technici při další obhlídce jich našli více. Financování obžalovaný prováděl přes své firmy, protože společníci se u zámku odmítli podílet, takže buď to dělal formou půjčky společníka, neúročenou nebo klasickou půjčkou, která je úročená, jednalo se v řádech o několik milionů. Společnost Castello Postoloprty byla založena účelově na nákup zámku. Sama denně zpracovávala 15 půjček, protože měli ve správě desítky společností. Účel pořízení zámku Postoloprty byl takový, že společníci hovořili o různých možnostech, např. domov důchodců, kdy na tento projekt byl i konkrétní zájemce. Při pořízení zámku technici zjistili, že se na některých místech musí okamžitě opravit střecha. Pak to opravila firma, ale nepamatuje si všechny provedené práce. Objekt v roce 2017 jí z jejího laického pohledu nepřišel diametrálně odlišný od stavu v době nákupu, pouze na první pohled bylo viditelné, že objekt nemá okna. Objekt byl vždy pojištěný proti povětrnostním vlivům, požáru, přičemž tam byly poměrně vysoké spoluúčasti. Pojistka byla omezena i částkou. Několikrát uplatňovali škody, které byly způsobeny větrem, plnění vyplaceno bylo. Objekt v období 2004-2017 nebyl nijak elektronicky zabezpečen i starosta říkal, že je to zbytečné, žádné stálé hlídání nebylo. Občas se tam jel podívat někdo z jejich společnosti, dotace k Postoloprty neřešili z důvodu vedení sporu o vlastnictví. Obžalovaný vyčkával na konec procesu. Obžalovaný všechny nemovitosti, které v Čechách pořizoval, byly památkově chráněné nebo byly v památkové zóně. Na většinu nemovitostí se mu podařilo investice sehnat. Většina nemovitostí je dnes zrekonstruovaných. Část nemovitostí si ponechal a pronajímá je, část prodal. Jeho zájem byl projekt realizovat a zrekonstruovat to, ale okolnosti kolem zámku byly složité hlavně lokalitou. Obžalovaný dodnes hledá sponzora. Se stavebním či památkovým úřady přímo nic neřešila, ani nebyla přítomna žádné urgenci ze strany úřadů. V roce 2015 pobýval v objektu bezdomovec, před rokem 2015 se stalo, že byly vykopnuté dveře, vylomený zámek, že tam někdo trávil čas, ale nedocházelo k velkým škodám, například k vyndávání dlaždic, ničení střechy atd. Po roce 2015 začaly velké nájezdy osob, které poničily zejména interiér zámku.

48. Ze závěrů Mgr. T. W., znalce v oboru školství a kultura, odvětví výtvarné umění, specializace nemovité kulturní památky, vyplývá, že zákonná komplexní péče o nemovitou kulturní památku neprobíhá adekvátně s výjimkami výkonnými orgány památkové péče nařízených prací, nejsou prováděny žádné další zajišťující a rekonstrukční práce. Ani provizorní zabezpečení vstupu do zámku není stále dostačující. Zásadnější opatření k záchraně, rekonstrukci a zabezpečení proběhla až v souvislosti s nařízením orgánu státní památkové péče, kdy byly zajištěny nejvážnější poruchy střešní krytiny, doplněny absence okapových svodů a opětovně došlo k doplnění zazdívek zamezujících neoprávněný vstup. Objekt vykazuje nejfatálnější závady v oblasti střešních konstrukcí. Jedná se o lokální poruchy krytiny způsobující likvidační zatékání do objektu. Poškození jsou zjevná nejvíce v místě úžlabí nebo vikýřů při jihozápadním nároží stavby. Lokální poškození vykazují též prvky okapového systému, zejména v místech vyšších partií svodů. Spodní části okapového systému byly opraveny v letech 2015 a 2016. Dlouhodobou neúdržbou trpí

těž vnější fasády s lokálními poruchami a interiér, který není chráněn před zatékáním ze střechy díky většinové absenci oken a vandalské činnosti. Zazdění otvorů v přízemí musí být chápáno pouze jako dočasné a provizorní, neboť toto řešení neumožňuje provětrávání přízemí zámku a zvyšuje riziko rozmachu dřevokazných hub a dalších škůdců. Znalec procentuálně vyjádřil degradaci památkově chráněných staveb oproti výchozímu stavu, tedy od nabytí památkově chráněného areálu, na 50 %, kdy 100 % by znamenalo faktickou likvidaci stavby. K možnosti vlastníka zámku získat ze státního rozpočtu finanční prostředky, které by mohl využít na opravu zámku, znalec vyjmenoval tři programy, které mohl vlastník využít. Prohlídka areálu předmětné nemovité kulturní památky byla provedena za přítomnosti zástupce majitele památkového areálu paní H. E. L. Z důvodu zazdění přístupu v přízemí bylo využito vysokozdvizné plošiny pro vstup oknem, pro lokální poruchy konstrukcí a nebezpečí kontaminace (injekční stříkačky, fekálie, a podobně) nebylo možné bezpečně vstoupit do všech prostor. K prodeji zámku došlo 7. 5. 2004 a již 1. 11. 2004 se ve vyjádření odboru rozvoje města MÚ Louny konstatuje, že zámek je celkově ve špatném technickém stavu a je nevyužívaný. Střešní plášť je poškozený a na několika místech zcela chybí. MÚ Postoloprty opakovaně vyzýval nového vlastníka k bezodkladnému řešení dané situace a k celkové obnově zámku. Stavební úřad žádal provedení dílčích udržovacích prací a zajištění volně přístupných otvorů, včetně zajištění bezpečnosti osob pohybujících se v okolí zámku (doplnění plotových latí a podobně). Kontrola stavu budovy zámku Postoloprty provedená v rámci monitoringu památkového fondu 19. 2. 2015 konstatovala stupeň 3, to je poškození velkého rozsahu. Současně byl podán podnět v souvislosti s neuspokojivým stavem nesplnění závěrů z uskutečněného státního stavebního dozoru. Tohoto se mimo jiné zúčastnil i zástupce vlastníka, který se zavázal k opravě poruch střešního pláště. Realizováno bylo pouze doplnění spodních částí dešťových svodů v prostoru dvora plastovými svody. Místně příslušný stavební odbor dne 4. 4. 2016 uložil dle zákona o státní památkové péči opatření k odstranění havarijních stavů památky. Jednalo se o dílčí opravu střešního pláště, opravu a doplnění okapového systému. Opravy byly zadány dle přesně specifikovaných podmínek s termínem dokončení do 30. 7. 2016. Inkriminovaný objekt demonstruje ukázkou hodnotné barokní architektury zpočátku osmnáctého století vybudované podle návrhu I. B. Současný vzhled je výsledkem po požárové přestavbě z druhé poloviny osmnáctého století, kdy byl zámek v držení rodiny Schwarzenbergů. Hodnoty stavby spočívají v plošném architektonickém výrazu a autentickém dochování řady hodnotných stavebních, řemeslných a uměleckořemeslných konstrukcí, z nichž nejhodnotnější je kamenosochařská výzdoba vstupní brány zestřného dvora, balustráda balkonu, zahradní prázelní, podlahové krytiny, interiérové schodiště, valené klenby v přízemí a v neposlední řadě též hodnotný historický krov. Svoji významnou hodnotu měla donedávna i kolekce kachlových kamen, krbu a kachlového sporáku či schodišťových zábradlí. Posuzovaný objekt, i přes nezanedbatelnou zchátralost, vykazuje přesvědčivou představu o nárocích vyšší společnosti na komfort bydlení a úroveň architektonického tělesa ve středu historického města. Z hlediska památkové péče je také s ohledem na autenticitu ukázkovým dokladem o užívaných stavebních technikách a materiálech. Jedinečná konstrukce, původní vzhled a míra dochování originálních stavebních hmot je téměř bez mladších rušivých zásahů. Hodnotu stavby je nutno vnímat v širším urbanistickém kontextu utváření historického jádra města Postoloprty, které přímo navazuje na zámecký okrsek a které je prostoupeno objekty hospodářského správního charakteru náležících k místnímu velkostatku a k zámecké budově. Poškození památky zanedbanou elementární údržbou a špatným stanovením priorit jsou zřejmá a na základě dostupné dokumentace a písemných pramenů plně prokazatelná. I přes zjevně nedobrý výchozí stav budov při koupi zámku spojený s poválečnou historií a utilitárním předchozím využíváním budovy zámku coby depozitáře, je možné řešit danou situaci příznivějším způsobem. Naplnění pouze některých požadovaných opatření, absence koncepce využití a strategie obnovy, nečerpání dotačních titulů na záchranu a obnovu nemovitých kulturních pak, včetně nedostatečného zabezpečení budovy, neumožňuje komplexní a efektivní řešení. Ve prospěch dané památky nejsou vůbec využity dotační tituly přímo určené k řešení takovýchto kritických situací. Dle

dokumentačních fotografií je patrné, že do roku 1999 stojí kachlová kamna, krb a kuchyňský kachlový sporák na svém místě. Naproti tomu zábradlí z točitého schodiště již chybí a též pochozí dlažba v chodbě je z části poškozena. Devastace okenních výplní, dřevěných částí konstrukcí a všech dalších hodnotných součástí stavby musí být bezprostředně zastaveno a musí dojít k účinnějšímu zajištění ochrany památkového objektu. Vzhledem k charakteru stávajících poruch a prodávám jejich řešení hrozí v případě, že nedojde k přehodnocení stávajícího přístupu, přímé nebezpečí z prodlení. Případné otálení či liknavost tak může v krajním případě skončit až úplným znehodnocením stále ještě velmi početné množiny částí autentických interiérů, atypických dveří, intarzovaných podlah, krovů a dalších velmi hodnotných součástí stavby.

49. Spisový materiál dále zahrnuje výzvu stavebního úřadu Městského úřadu Postoloprty z 20.6.2017, jíž byla společnost vyzvána k zajištění zamezení vstupu do objektu zámku, k tomu byla přiložena fotodokumentace, z níž je zřejmé, že zazdění okenního otvoru v zámku bylo částečně vybouráno.
50. Dále jsou ve spisu založeny listiny vztahující se k přestupkovému řízení vedeným Městem Postoloprty s J. K., který měl zámek Postoloprty poškodit, kdy se společnost Castello Postoloprty s.r.o. jako poškozený připojovala s náhradou škody a vyžádala škodu způsobenou v zámku třetími osobami v celkové výši 14 622 376 Kč s podrobným vyčíslením jednotlivých položek. Rozhodnutím o přestupku byl J. K. uznán vinným a společnost Castello Postoloprty s.r.o. byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána na občanskoprávní řízení.
51. Dle vyjádření společnosti Castello Postoloprty, s.r.o. z 12.2.2016 byl v první polovině roku 2004 zámek v relativně dobrém technickém stavu, o čemž vypovídá i skutečnost, že v jejím přízemí se nacházel státní archiv. Z tehdy pořízených fotografií vyplývá, že zde byla téměř nepoškozená mramorová dlažba, dřevěné podlahy a dochovaná kachlová kamna. Zámek není napojen na síť elektrické energie, proto zde není nainstalováno zabezpečovací zařízení. Protože vlastník neměl dostatek finančních prostředků na rozsáhlejší rekonstrukci, po koupi zámku tento prozatímně uzavřel a měl za to, že dozděním oken a dveří v přízemí zámku zamezil vstupu třetích osob. V dalších letech pravidelně prováděl inspekci zámku, přičemž neshledal narušení jeho vnějších prostor. Správu zámku přitom prováděla externí společnost. V roce 2015 proběhlo v Postoloprtech místní šetření za účasti Národního památkového ústavu, kdy byly zjištěny poruchy střešní krytiny a absence části okapových svodů. Během místního šetření byla pořízena fotodokumentace. Z této je zřejmé, že došlo k částečnému poškození dřevěných desek či kamenné mramorové dlažby, jednalo se však pouze o lokální narušení. Vedle toho bylo zjištěno odcizení okapových svodů na některých místech zámku. Dále bylo zjištěno, že došlo k rozbourání původních kachlových kamen. V návaznosti na zjištěné skutečnosti byly opětovně provedeny dozdivky vybouraných oken. Založen byl cenový posudek zámku z 28. 7. 2003 (čl. 730) a dále dopis adresovaný městu Postoloprty z 19. 5. 2016 (čl. 758), kde vysvětluje situace v souvislosti s probíhající restitucí a žádá, aby městská policie nedovolila dalšímu rabování, ničení a přísně zakročila.
52. Spisový materiál dále zahrnuje závazné stanovisko Městského úřadu Louny, odboru stavebního úřadu a životního prostředí ze dne 21.4.2015, jímž byly stanoveny podmínky pro opravu střešní krytiny, opravu a doplnění okapů a svodů na předmětné nemovitosti. K tomuto závaznému stanovisku spol. Castello Postoloprty, s.r.o., předložila fakturu od společnosti BAUREKO, s.r.o., jímž tato společnost fakturovala opravy dešťových svodů a zazdivky oken a dveří do zámku.
53. Ze Sdělení údajů o památkové ochraně a evidenci Národního památkového ústavu ze dne 4.4.2011 adresovaného spol. ImmoBiliare Karlův Most, a.s., vyplývá, jaké části zámku podléhají památkové ochraně a evidenci, a zahrnuje detaily k zápisu do státního seznamu nemovitých kulturních památek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

54. Spis dále zahrnuje zápisy ze státního stavebního dozoru ze dne 19.2.2015 a 18.10.2016, v nichž je zaznamenán průběh jednání a stanoviska zúčastněných. K těmto byla založena fotodokumentace zámku z let 2003, 2004 a 2015. Kroky stavebního úřadu ve vztahu k vlastníku nemovitosti jsou pak zaznamenány ve sdělení Městského úřadu Louny, odboru stavebního úřadu ze dne 11.7.2016, z nichž je zřejmá aktivnější účast společnosti obžalovaného na řešení stavu zámku (nutno podotknout ve vztahu k akutním opravám) teprve na základě postupu státních orgánů, především pak v letech 2015 a 2016. Závazným stanoviskem Městského úřadu Louny, odboru rozvoje města – úseku památkové péče ze dne 6.10.2004 byly stanoveny podmínky pro lokální opravu střešní krytiny na zámku v Postoloprtech. V roce 2005 pak stejný správní orgán přípisem upozornil spol. Innsbruk, s.r.o., (původní název společnosti Castello Postoloprty, s.r.o.) na existenci programu zachrany architektonického dědictví na rok 2006. V roce 2006 byla táž společnost informována o možnosti získání finančních prostředků na opravu zámku z Havarijního programu Ministerstva kultury ČR. Z dalších listin pak vyplývá snaha státních orgánů o pomoc majiteli zámku se získáním finančních prostředků na opravu zámku. Na čl. 666 a násl. je založeno sdělení Ministerstva kultury k podmínkám dotací z něhož plyne, že vychází z aktuálního výpisu z katastru nemovitostí osvědčujících vlastnictví majitele kulturní památky. Součástí jsou dvě soudní rozhodnutí k zachování kulturní památky, další rozhodnutí se týká výkladu pojmu řádné péče o objekt ve vztahu k zazdění okenních otvorů, který předtím byl přístupný.
55. Další listiny pak dokumentují jednotlivé kroky ze strany stavebního dozoru ve vztahu k vlastníku nemovitosti. Dne 4.4.2016 bylo Městským úřadem Louny, odborem stavebního úřadu uloženy vlastníku zámku další opravy a práce na zámku ve lhůtě do 30.7.2016. Ze sdělení Národního památkového ústavu z 11.7.2016 vyplývá, že v době od roku 2004 bylo možné ze strany vlastníka zámku žádat o finanční prostředky z několika dotačních programů. Ke svému sdělení Národní památkový ústav připojil pořízenou fotodokumentaci zámku v průběhu let 1963-2006. Obdobné vyjádření pak poskytlo kvěci též Ministerstvo kultury ČR. Ze sdělení MěÚ Postoloprty, stavebního úřadu pak vyplývají jednání a kroky úřadu ve vztahu k vlastníku zámku, kdy je zřejmé, že stavební úřad v průběhu let 2004 až 2015 vyzýval vlastníka nemovitosti k opravám zámku, jejich splnění bylo kontrolováno, probíhaly kontrolní prohlídky stavby. Z výpisu z katastru nemovitostí pak vyplývá, že do roku 2004 byla vlastníkem zámku Národní knihovna ČR, poté na základě kupní smlouvy bylo dne 21.7.2004 (den zápisu vkladu vlastnického práva nového vlastníka do katastru nemovitostí) převedeno vlastnické právo na spol. Innsbruk, s.r.o. (dnes Castello Postoloprty, s.r.o.). Stavební úřad ke svému sdělení připojil fotodokumentaci objektu z 10.11.2015, na níž je zcela zřejmá devastace objektu. Kroky ze strany stavebního úřadu jsou pak ve spisu doloženy příslušnými listinami včetně pořízené fotodokumentace. Obdobné listiny jsou pak ve spisu založeny ve vztahu k Městskému úřadu Louny, odboru rozvoje města a odboru stavebního úřadu. Kupní smlouvou ze dne 14.5.2004 bylo prokázáno, že Národní knihovna ČR převedla vlastnictví zámku v Postoloprtech na spol. Innsbruk, s.r.o. Změna názvu spol. Innsbruk, s.r.o., na Castello Postoloprty, s.r.o., je pak též doložena příslušnými listinami.
56. Na čl. 454 je založen záznam Policie ČR z 12.9.2016 který popisuje, že uvedeného dne proběhla fyzická prohlídka zámku v Postoloprtech za účasti zástupce vlastníka zámku a soudního znalce Mgr. T. [REDAKCE] W. [REDAKCE], znalce z oboru školství a kultura, odpovědi výtvarné umění, specializace nemovité kulturní památky. Soud tuto listinu zmiňuje pouze s ohledem na námitky obhajoby ohledně jiného data uvedeného ve znaleckém posudku, a to 15. 9.2016.
57. Obžalovaný do spisu založil listiny, které adresoval stavebnímu úřadu Městského úřadu Postoloprty, kdy žádal o prodloužení lhůty k opravám nemovitosti, trestní oznámení zástupce vlastníka, jímž tento na Policii ČR ohlašoval poškození zámku, oznámení vlastníka nemovitosti stavebnímu úřadu MěÚ Louny, oddělení územního plánování a památkové péče, jimiž vlastník oznamoval opětovné zazdění okenního otvoru zámku a přiložil k tomu dokumentaci. Spis dále zahrnuje vytištěný inzerát spol. Immoiliare Karlův Most, a.s., kdy tato společnost na svých internetových stránkách nabízí prodej zámku v Postoloprtech. Z dopisu obžalovaného

adresovaného starostovi města Postoloprty z 19.5.2016 vyplývá, že obžalovaný informuje o probíhajícím soudním řízení týkajícím se vlastnictví zámku a žádá o učinění kroků ze strany Městské policie Postoloprty, jimiž bude zamezeno poškozování zámku. Součástí spisového materiálu jsou žluté desky s přehledem faktur a fotodokumentace za období od roku 2005 do 2018 (tedy v přesahu žalovaného období), tudíž celkově vynaložené náklady na opravy nedosáhly ani částky 3 861 972,46 Kč. K tomu byly předloženy doplňující listiny (vyjmenované na čl. 822). Současně bylo založeno na čl. 804 usnesení Městského úřadu v Lounech, odboru stavebního úřadu, o zastavení řízení o správním deliktu ve vztahu ke společnosti Castello Postoloprty, s. r. o. IČO 26719649 v souvislosti nedodržením nápravy poruch střešního pláště v termínu do konce léta 2015. Důvodem bylo uplynutí zákonné lhůty k rozhodnutí.

58. Ze znaleckého posudku Ing. P. R., znalkyně v oboru ekonomika, odvětví mzdy, účetní evidence, ekonomická odvětví různá, specializace daně a odvody, vyplývá, že spol. Castello Postoloprty, s.r.o., v období od roku 2003 do konce roku 2015 nevyvíjí žádnou aktivní činnost. Společnost neměla ani žádné zaměstnance, pokud jde o její závazky a pohledávky, společnost v roce 2004 zakoupila nemovitost, z vlastních zdrojů však finanční prostředky neměla, takže financování proběhlo za pomoci dlouhodobého závazku. Tento dlouhodobý závazek dle názoru znalkyně vznikl z financování nákupu nemovitosti, krátkodobé závazky společnosti pak z financování provozních potřeb. V daném období neměla společnost žádné tržby z podnikatelské činnosti, jediným příjmem byly ostatní finanční výnosy, které s vlastní podnikatelskou činností nesouvisí. Kromě roku 2006 jsou u dané společnosti ztráty běžným jevem. K datu 31.12.2015 je hodnota ztráty společnosti ve výši 4 357 000 Kč. Provozní potřeby společnosti jsou financovány dalšími vklady. Podle kupní smlouvy činila hodnota zámku 3 336 664 Kč, nemovitost je postupně odepisována. Závěrem znalkyně shrnula, že jedinou aktivitou společnosti byl nákup předmětné nemovitosti v roce 2004.
59. Soud vycházel z níže uvedených důkazů. Pouze okrajově vzal v potaz vyjádření svědkyň uvedených v bodech 43) a 47), tedy Ing. E. K. a H. E. L., které pracovaly pro obžalovaného M. P. a důkazy uvedené v bodě 44), 45) tedy výpovědi svědkyň P. K. a I. H., které po část doby měly památku na starosti z pohledu památkové péče resp. výkonu státní správy. Stejně jako v bodě 1) platí, že výpovědi těchto svědkyň, poskytnuté s tak výrazným časovým odstupem, mají katalektickou hodnotu, a to i v kontextu, že žádná nebyla v časovém kontinuálním sepjetí s danou památkou, navíc objekt je soukromým majetkem, což značně ztěžovalo práci orgánu památkové péče resp. státní správy. Z výpovědí těchto svědkyň lze dovodit, že byly prováděny na objektu, který po sledovanou dobu nebyl obydlen ani jinak využíván či systematicky hlídán, pouze dílčí opravy nikoli komplexní, protože tomu bránila skutečnost, že vlastník neměl reálný investiční záměr, ani finanční prostředky, objekt byl často navštěvován osobami, které ho devastovaly a musely se opakovaně provádět práce, které jejich vstupu měly zamezit. Co se týče aviz k opravám či rychlosti s jakou byly prováděny, pak nutno toto vyložit až v souvislosti s níže uvedenými důkazy, avšak stále platí, že se jednalo jen o akutní nárazové (nesystémové) opravy. Naproti tomu svědek uvedený v bodě 46) Mgr. Z. P., člen územní samosprávy, daný objekt sledoval z důvodu jeho umístění ve spravovaném území a je zde patrná místní i časová souslednost, která přesněji mapuje stav a vývoj objektu v daném časovém pásmu, byť i zde platilo omezení spočívající v soukromoprávním držení této národní kulturní památky (tedy v přístupu do interiéru objektu). Ke stavu památky se nejobsáhleji vyjádřil právě tento svědek, který zcela přesvědčivě popsal poškození zámku a to v souladu s tím, jak jsou uvedena ve výroku rozsudku, a potvrdil, že objekt chátral dlouhodobě tj. před i po roce 2004, opravy neprobíhaly systematicky ani komplexně, dozor vlastníka nad památkou byl naprosto nedostatečný (absentoval správce či elektronický zabezpečovací systém), kontroly vlastníka byly sporadické, objekt nebyl využíván, opravy byly často iniciovány odlišnou osobou od vlastníka, opakovaně státními orgány urgovány, byť pak k výzvě byly zpravidla splněny. Nicméně je nutno opětovně zdůraznit, že se to týkalo jen akutních dílčích oprav. Co se

týče odborné stránky věci, soud vycházel z výpovědí znalců, a to Mgr. T. [REDACTED] W. [REDACTED], který je znalcem v oboru školství a kultura, odvětví výtvarné umění, se specializací nemovitě kulturní památky a dále k posouzení finanční situace společnosti CASTELLO CÍTOLIBY, s.r.o., byla přibrána znalkyně z oboru ekonomika, odvětví mzdy, účetní evidence, ekonomická odvětví různá, specializace daně a odvody Ing. P. [REDACTED] R. [REDACTED]. I pro tento případ má soud za to, že znalci byli vybráni příslušně ke své odbornosti i předmětu, který měli zkoumat. Je potřebné znovu zdůraznit, že jde-li o námitku obžalovaného, kterou předložil v písemné podobě (čl. 544 spisu 2T 135/2017), soud se s ní ani v tomto případě neztotožnil, neboť primárně nebyl zkoumán stavebně technický stav památky, ale její chátrání z pohledu ztráty hodnoty kulturní památky, nešlo tedy o prosté technické opotřebení stavby. Znovu soud opakuje, že pakliže znalec poukázal na nejfatálnější závady a k nim pak vztáhl určení degradace objektu, nelze tomuto postupu nic vytknout, a nelze připustit pochybnosti, které v této souvislosti vznesl obžalovaný. Ostatně obžalovaný mohl soudu z vlastní iniciativy předložit jiný znalecký (oponentní) posudek. Pouhé kusé vyjádření předsedy představenstva 1. Znalecké, a. s. – znalecký ústav bez bližší znalosti projednávané věci, která pouze doporučuje určitý jiný postup, neshledal soud zavazujícím a ani vyvracejícím závěry znalce Mgr. T. [REDACTED] W. [REDACTED]. Tento sice připustil, že je v této fázi připravována nová metodika, avšak současnou (kterou použil i on) lze stejně jako v lékařském prostředí označit jako lege artis, neboť tato metoda je objektivní a tento obor momentálně nedisponuje žádnou metodou podobného typu. Pokud jde o další námitky obžalovaného ke znaleckému posudku, tyto jsou v podstatě shodné jako u bodu I) soud je i pro tento případ považuje za irrelevantní pro posouzení věci. Znalec vysvětlil, jaké materiály měl k dispozici, jak byly opatřeny a z kterých vycházel, to odpovídá specifickému charakteru trestné činnosti, i skutečnosti, že objekt je v soukromém vlastnictví. Pakliže nedopatřením učinil právní závěry, soud k nim nepřihlížel. Prohlídky tohoto objektu se přímo účastnil. Znalec s ohledem na své specifické zaměření byl schopen zpracovat objektivní znalecký posudek, a byl při jeho obhajování schopen se k němu i odborně vyjádřit. Nutno přitom zdůraznit, že celková devastace objektu (ať již v exteriéru či interiéru) probíhala v řádech několika let, a znalec zcela správně vycházel z celé řady dalších dokumentačních materiálů (tak jak uvedl v úvodu znaleckého posudku). Navíc jeho závěry nejsou osamocené a korespondují i s vyjádřením svědka Mgr. Z. [REDACTED] P. [REDACTED], který měl možnost objekt kontinuálně (každodenně) sledovat a s listinami, z nichž lze dovodit stav a průběh oprav a potažmo i zhoršující se stav národní kulturní památky (fotodokumentace, dokumentaci státních orgánů atp.). Soud přihlédl také k dalším listinám provedeným v hlavním líčení, tyto jsou vypsány v bodech 49)-50) a dále 52) až 56) a lze je rozdělit do několika skupin. První (vč. listin obsažených ve žlutých deskách) dokládají část oprav v rozsahu 3 861 972,46 Kč (avšak tato částka zahrnuje i období, jež přesahuje sledovaný časový úsek) a s tím související dokumenty. Výzvy, zápisy, závazná stanoviska a sdělení státních orgánů jsou podrobně rozepsány v bodech 49), 52), 53), 54), 55) dokladují četnost zásahů státních orgánů, urgency i informace o stavu objektu a jeho statutu. Zásahy třetích osob jsou podloženy zejména v bodě 50), v přestupkovém řízení byla škoda vyčíslena částkou přesahující 14 mil. Kč. Ohledně vlastnictví zámku soud vycházel z listin poskytnutých katastrem nemovitostí, zejména z výpisu katastru nemovitostí a kopie smlouvy o koupi, z nichž plyne, že vlastníkem je společnost Castello Postoloprty. Doloženo je i působení obžalovaného ve společnosti na postu jednatele. V neposlední řadě v obecné rovině lze využít informací (stejně jak bylo uvedeno v bodě I) týkajících se programů, které je možné využít k záchraně památkově chráněných objektů. Dále je založena Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, která zavazuje v mezinárodním měřítku k ochraně architektonického dědictví, z níž jednoznačně plyne nadnárodní zájem na zachování evropských kulturních památek.

60. Dále jsou ve spise obsažena vyjádření společnosti a listiny doložené obžalovaným (bod 51 a 57), které v podstatě kopírují vyjádření obžalovaného.

61. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný jako jediný jednatel společnosti Castello Postoloprty, s.r.o. jako vlastníka zámku v Postoloprtech poškodil svou nečinností tuto kulturní památku. Obhajoba obžalovaného, že byl dlouhou dobu v nejistotě, jak rozhodne soud o vlastnickém právu k zámku (když vlastnictví zámku společností Castello Postoloprty s.r.o. bylo zpochybněno A. [REDACTED] P. [REDACTED]), že provedl určité opravy a že v podstatě poškozeným je on, neboť devastaci způsobily třetí osoby, rozhodně neobstojí. Nutno vycházet z premisy, že vlastnictví je verifikováno zápisem v katastru nemovitostí, a tedy že vlastníkem byla výše jmenovaná společnost. Probíhající soudní řízení, jehož předmětem bylo zpochybnění vlastnictví nemovité kulturní památky společnosti, není důvodem pro to, aby obžalovaný jako jediný jednatel společnosti Castello Postoloprty, s.r.o. zcela rezignoval na komplexní údržbu této nemovitosti a to za situace, kdy dotace za takového stavu mohl obdržet. Je faktem, že obžalovaný prostřednictvím správcovské společnosti určité minimální dílčí (v podstatě havarijní) opravy na zámku provedl. Z listinných důkazů a výpovědi Mgr. Z. [REDACTED] P. [REDACTED] však bylo zjištěno, že tak činil zpravidla liknavě a skutečně vesměs na popud státních orgánů, nikoliv z vlastní iniciativy. Některé požadované opravy pak neprovedl vůbec (za to byl nepravomocně sankcionován dne 3.1.2017 stavebním úřadem Městského úřadu v Lounech, avšak řízení bylo nakonec ukončeno z důvodu uběhnutí zákonné lhůty). Nelze akceptovat ani tu část obhajoby v níž obžalovaný namítá (resp. to vyplynulo i z výpovědi svědkyně Ing. E. [REDACTED] K. [REDACTED]), že takové opravy jsou nákladné a že na ně společnost neměla dostatek finančních prostředků. Udržování takové budovy je bezpochyby finančně velmi náročné, to si však musel obžalovaný uvědomovat již při její koupi společností. O tom, že je budova kulturní památkou přitom obžalovaný prokazatelně věděl, znal i její zanedbaný stav v době jejího pořízení. Nelze také pominout, že vystupoval jako jednatel v dalších společnostech, které vlastnily národní kulturní památky. Ani vandalismus třetích osob uvnitř zámku nezbujuje obžalovaného odpovědnosti za stav objektu. Obžalovaný byl mnohokrát na stav zámku ze strany státní správy i samosprávy upozorněn, byl upozorněn též na nutnost přítomnosti osoby správce objektu, který by zabránil dalšímu jeho poškozování či zajištění jiného účinného opatření (např. elektronickou ochranou objektu). Obžalovaný však, opět s poukazem na nedostatek finančních prostředků, tímto způsobem nepostupoval, ačkoliv by tak zamezil vstupu třetích osob a tím i dalšímu poškozování zámku. Přitom společnost vyčíslila škodu na památkově cenném interiéru v přesahu 14 mil. Kč. Nelze pominout, že obžalovanému ze strany státních orgánů byla několikrát nabídnuta součinnost zejména ve směru k možnosti získat dotace a byl informován o jejich podmínkách, obžalovaný v tomto směru neučinil žádné kroky, ačkoliv právě na nedostatek finančních prostředků poukazoval jako na důvod, pro který zámek dostatečně neudržoval. Jak plyne i z vyjádření Ministerstva kultury na čl. 666, mohl obžalovaný požádat o dotace i za situace, kdy probíhal restituční spor, neboť byla společnost vedena jako vlastník objektu. Obžalovaný v řádech několika let zcela rezignoval na vytvoření realistického záměru a tím i reálné možnosti získat investora, dotace. Neučinil tak z pozice osoby odpovědné žádné dostatečně funkční zabezpečení a komplexní údržbu nemovitosti, kterými by chátrání nemovitosti skutečně zamezil či zastavil, nepočínal si tak s péčí řádného hospodáře. Jednoznačné pak jsou závěry znalce Mgr. T. [REDACTED] W. [REDACTED], jež jsou popsány ve výroku. Jediným majetkem vlastníka zámku je předmětná nemovitost, jinak téměř žádnou aktivitu tato společnost dle znaleckého posudku nevykazuje.
62. Pokud byla jakékoli přestupková řízení řešena, pak vůči právnické osobě, nikoli obžalovanému, nemůže se tedy ani hypoteticky jednat o překážku „ne bis in idem“.
63. Časové vymezení skutku bylo vztaženo k období, po které byl obžalovaný jednatelem společnosti, po které současně společnost vlastnila zámek, a ukončeno bylo okamžikem převzetí sdělení obvinění obžalovaným. Nedostatečná péče byla zjištěna po celé toto období, svědčí o tom i nízká proinvestovaná částka, případné dílčí opravy, které probíhaly za působení Ing. E. [REDACTED] K. [REDACTED] na tomto závěru nemohou nic změnit, neboť v tak mizivém rozsahu nemohly zvrátit významnou degradaci památky. V této souvislosti je nutno zmínit, že např. zazdívky ve spodní

části zámku, které byly opakovaně prováděny z důvodu zamezení vstupu třetích osob, způsobily druhotně další degradaci, a to zvýšení vlhkosti v objektu. Popis poškození zámku je rovněž dostatečný, když je podepřen nejen fotodokumentací, ale též z úředních zápisů a vyjádřením znalce Mgr. T. [REDAKCE] W. [REDAKCE] a svědka Mgr. Z. [REDAKCE] P. [REDAKCE]. Nelze spravedlivě požadovat jejich podrobnější popis ve výroku, když jednotlivé poruchy vznikají průběžně a jejich rozsah se postupně zvětšuje. Jde-li pak o protiprávní jednání třetích osob ve smyslu devastace objektu (a tu připouští i obžalovaný v řádech několika milionů! zejména na cenných interiérech), pak platí totéž, co již soud uvedl v bodě I, tedy, že tato jde zcela na vrub obžalovaného ve smyslu, že objekt nebyl dostatečně přes svoji památkovou hodnotu komplexně zajištěn. Vniknutí třetích osob zcela jistě nelze schvalovat, nicméně jejich četnost i výše způsobených škod (nejen majetkových nýbrž i na kulturním dědictví), které měly způsobit, měly vést obžalovaného k tomu, aby se více věnoval památkově chráněnému objektu, neboť v rozporu s veřejným zájmem nechal nemovitost s velkou užitnou i kulturní hodnotou chátrat a porušil tak zásadu, která je zakotvena v Listině základních práv a svobod, z níž plyne zásada že „vlastnictví zavazuje“. Po zhodnocení dostupných materiálů a s přihlédnutím k celkovému stavu objektu je tedy nepochybná dlouhodobá absence základní stavební a památkové údržby, lze tedy konstatovat, že vlastník předmětné kulturní památky porušil svoji zákonnou povinnost chránit kulturní památku před poškozením, znehodnocením či odcizením.

64. Poměrně rozsáhlá obhajoba obžalovaného byla zcela vyvrácena, tato se v podstatě v hlavních rysech opakuje s tím, co bylo tvrzeno v bodě I. Tudíž v těchto shodných bodech soud plně odkazuje na své již dříve učiněné závěry. Považuje však za nutné znovu zdůraznit, že absence komplexní péče nemůže být odůvodňována tím, že zámek byl již v době koupě ve stavu „významného“ opotřebení, neboť ho společnost pořizovala za takového stavu, byla s tím srozuměna a bylo její vůlí tak učinit, a musela si být vědoma, zejména obžalovaný, který připustil, že má zkušenosti s památkově chráněnými objekty, že je s tím spojeno výrazné finanční břímě. Proinvestovaná částka nedosahující ani výše 4 milionů Kč (resp. hypoteticky 10 mil. Kč, jak tvrdil obžalovaný, avšak nedoložil) za dobu cca 12 let je částkou týkající se daného objektu (jeho velikosti, stavu v době pořízení i památkové ochrany) zcela nedostatečnou pro její zachování. Další námitky obžalovaného soud vyhodnotil (stručně řečeno) jako nedůvodné případně nemající vliv na posouzení věci. Znalec Mgr. T. [REDAKCE] W. [REDAKCE] bezesporu provedl obhlídku nemovitosti, a podstatné závěry zachytil ve vypracovaném znaleckém posudku. Případný časový nesoulad (tři dnů) namítaný obhajobou nepovažuje soud za podstatný, neboť stav památky v této době není rozporován a naopak, co se týče interiéru, obžalovaný poukazuje na to, že škody způsobily třetí osoby. Navíc objektivitu, toho, že prohlídka proběhla za účasti znalce a policie potvrdila i svědkyně H. [REDAKCE] E. [REDAKCE] L. [REDAKCE] (viz. bod 47). Námitky ohledně zaměření znalce, použité metodiky a jeho závěrů jsou víceméně obsahově stejné jako v případě zámku Cítoliby, soud proto plně odkazuje na bod 30), kde se k nim již vyjadřoval. Co se týče právní kvalifikace, soud zcela odkazuje na bod 34), v němž se zabýval touto problematikou. Totéž se pak týká trestní odpovědnosti obžalovaného (viz. blíže bod 35). Zachování národní kulturní památky pro budoucí generace je výrazně sníženo, když společnost jí vlastníci nemá příjmy, jednatel je rovněž nebyl schopen zajistit, nevyužil dotačních programů, komplexně památku zanedbal, čímž se výrazně (o 50%) snížila její možnost na zachování. Přitom čím více je objekt zanedbáván a není o něj systematicky pečováno, jako v tomto případě, tím více vyvstává potřeba objemných a nákladných oprav, čímž navíc trpí památka, neboť ztrácí na autenticitě a původnosti (použití unikátních technologií, pracovních postupů, dobových materiálů atp.). Nelze přitom odhlédnout od skutečnosti, že další památkově chráněný objekt, na jehož spravování se obžalovaný také podílel (bod III – [REDAKCE] ve Slavětíně) nakonec zcela zanikl a tak jak plyne z dokazování, byl pořízen pouze z důvodu, že s ním souvisely lukrativní zemědělské pozemky. Tedy jednání obžalovaného lze z tohoto pohledu posoudit jako spekulativní, kdy nemá skutečný zájem na ochraně kulturního dědictví, ale tyto objekty jsou pořízeny pouze za účelem následného

zisku v podobě lukrativních pozemků (byť až v dlouhodobějším horizontu-tedy do doby vyjmutí nemovitosti z památkové ochrany).

65. Obžalovaný tak jak je popsáno výše jednal bez pochyb minimálně v úmyslu nepřímém, neboť věděl, že může svým jednáním porušit zájem chráněný trestním zákoníkem a pro tento případ s tím byl srozuměn. Není tedy pochyb, že naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu zneužívání vlastnictví podle ustanovení § 229 trestního zákoníku a soud ho uznal vinným.
66. Ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v předchozích odstavcích, je na místě závěr, že jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti, které by vylučovaly použití trestní represe vůči němu, neboť posuzovaný čin nebylo možné podřadit do kategorie jednání, jež neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace. Platí zde v podstatě totéž, co již soud uvedl ohledně zámku Cítoliby. I v tomto případě je patrné, že obžalovaný svým chováním zásadně překročil korektní očekávání společnosti od jednatele vlastníka ve vztahu k národní kulturní památce a zachování kulturních hodnot pro budoucí generace. Nelze akceptovat tezi obžalovaného, že pakliže nebyl sankcionován nebo urgován státními orgány (zejména v roce 2012-2014), nemohl dovodit, že se o památku dostatečně nestará. Její dlouhodobé chátrání bylo očividné jak v interiéru tedy v místech, kam měl přístup v podstatě jen vlastník, tak zčásti i v exteriéru, jež mohl být z veřejného prostranství sledován památkáři, tudíž těmito mohly být zaznamenány jen dílčí exteriérové závady a památka tak z jejich pohledu nevykazovala až tak zásadní problémy. Finanční prostředky, které do nemovitosti pouze ve velmi omezené míře byly vloženy, navíc nevyužíval k systematickému zachování památky, ale v podstatě jen řešil dílčí akutní opravy, a to někdy i opakovaně (tedy zcela neúčelně). Naprosto rezignoval na komplexní údržbu památky, když neměl po řadu let vypracovanou reálnou vizi, v té souvislosti ani nežádal o dotace, objekt ponechal řadu let bez užití, což vede vždy k chátrání. Přičemž bylo reálné dotace získat. Není tedy na místě legitimní očekávání, že jeho jednání nebude řešeno v trestní rovině, zvláště, měl-li obžalovaný, jak sám uvedl zkušenosti s kulturními památkami (působil v bance, kde se staral o úsek nemovitostí, některé byly i pod ochrannou památkové péče). Tomuto závěru odpovídají i opakované devastace památkově chráněného interiéru, které sama společnost ohodnotila na částku přesahující 14 mil Kč. Obžalovaný bez pochyby měl povědomost (z pozice jednatele ve vztahu k nemovitostem v bodě I a III) také o tom, že státní orgány se snaží vyhnout uložení pokut, neboť to považují za kontraproduktivní, limitující vlastníka nemovitosti ve vztahu k volným financím na opravy a současně i v možnosti získat dotace a že se více věnují „navenek“ chátrajícím objektům. Pakliže není pochyb o tom, že došlo k výrazné a očividné degradaci objektu (50%), a při pokračování v uvedeném trendu by došlo k zániku národní kulturní památky (zbývá pouhých 50% na záchranu) lze uzavřít, že takovéto jednání patří do oblasti ochrany trestního práva, neboť byl poškozen důležitý zájem. V této souvislosti nelze pominout osud národní kulturní památky popsaný v bodě I a III, na kterém se obžalovaný také podílel.

Ke skutku III – Kystra

67. Dne 9. 8. 2018 napadla u Okresnímu soudu v Lounech obžaloba na M. P. Jednání bylo popsáno tak 1) obžalovaný M. P. jako jediný jednatel společnosti FARM KYSTRA s.r.o., IČ: 26753278, Kamenická 812/33, Praha 7, Holešovice, vlastníci soubor budov hospodářské usedlosti zvané [redacted] ve Slavětíně, okres Louny, o celkové ploše 11.655 m², na pozemcích obdélníkového tvaru parc. č. st. [redacted], st. [redacted] a parc.č. [redacted] v katastrálním území Kystra, tvořený dvorem, obytnou budovou ap. [redacted], chlévy I., II., III., sýpkou, ohradní zdí a bránou, kdy usedlost je chráněnou národní kulturní památkou od roku 1958, zapsanou ve státním seznamu nemovitých kulturních památek Národního památkového ústavu, dle zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, pod pořadovým číslem 42974/5-1423 ze dne 3.5.1958 a zároveň ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů je soubor budov hospodářské usedlosti veden jako kulturní památka, v období nejméně od 12.12.2005 do

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

31.10.2013, si řádně neplnil povinnosti vlastníka kulturní památky stanovené mu v ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kde je mu uloženo, že je povinen na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, protože z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, čímž tímto nekonáním došlo od roku 2005 k odstranění střechy na objektu Káňny uprostřed dvora a čp. ■ na pozemku parc.č. st. ■ vedle sýpky, od roku 2011 došlo k postupnému propadání a mizení napadených a zatékajících krovů chlěva I. a chlěva II., propadu klenbového stropu chlěvů, k výraznému nárůstu vegetace v objektech, od roku 2013 k propadnutí klenbových stropů, odpadnutí římsy a horních částí stěn, překladů a klenby nad okny, zvěšuje se vegetace uvnitř objektů, ačkoliv ze strany oprávněných státních institucí byla vyvíjena činnost spočívající ve vydání upozornění na špatný technický stav souboru budov hospodářské usedlosti zvané ■ Městským úřadem Louny, odborem rozvoje města, úseku památkové péče, pod č.j. MULN/762/2006/RM/1 ze dne 9.1.2006, na které nebylo ze strany vlastníka reagováno, bylo svoláno jednání a sepsán protokol ze dne 11.8.2006, jehož součástí je poučení o povinnostech vlastníka kulturní památky dle § 9 a § 14 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, dále bylo zasláno písemné sdělení o možnostech získání dotací a to 11.10.2006, 23.1.2007 a 30.1.2007, dále spočívající v písemné žádosti Městského úřadu Louny o zabezpečení kulturní památky před další devastací ze dne 20.4.2007, fyzických kontrolách objektů, při kterých nebylo zjištěno, že by byly provedeny zabezpečovací práce alespoň v minimálním rozsahu, a to nejméně ze dne 9.1.2008, ve vydání rozhodnutí o nařízení nápravy vlastníkově stavby pod. č.j. MULN/3724/2008/SU/W ze dne 10.7.2008 Městským úřadem - stavebním úřadem, fyzickým jednáním ze dne 12.5.2011 o havarijním stavu střeš hospodářských budov statku s termínem nápravy stanoveným do 15.8.2011, ve vydání stavebního povolení Městským úřadem Louny, stavebním úřadem dne 1.6.2011, ve kterém byly stanoveny podmínky pro provedení stavby, v prohlídce na stavbě ze dne 31.5.2013 k plnění stavebního povolení, ve vydání písemné výzvy dne 10.6.2013 Městským úřadem Louny - odbor stavební ke zjednání nápravy s lhůtou do 1.8.2013, ve fyzické prohlídce stavby dne 18.9.2013, při které bylo zjištěno, že nebyla splněna výzva ze dne 10.6.2013, přesto nadále neplnil nápravná opatření správních orgánů, a ani nevyužil možnosti dotačních titulů, které by mohly památku zachránit nebo alespoň zajistit problematická místa, nezajistil stanovení investičního záměru, plánu údržby a koncepční vize dalšího využití a provozu celého areálu kulturní památky, tedy jako statutární orgán vlastníka kulturní památky nevyvíjel žádné kroky směřující k tomu, aby nadále nedocházelo k devastaci celého objektu, i když na toto byl státními orgány několikrát upozorňován, čímž svým jednáním poškozoval důležitý kulturní objekt, který požíval ochrany národní kulturní památky dle zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kdy rozsah škod způsobených neúdržbou nelze v současné době vyčísřit, 2) obžalovaný G ■ G ■ B ■ jako jediný jednatel společnosti FARM KYSTRA s.r.o., IČ: 26753278, se sídlem Kamenická 812/33, Praha 7, Holešovice, vlastníci soubor budov hospodářské usedlosti zvané ■ ve Slavětíně, okres Louny, o celkové ploše 11.655 m², na pozemcích obdélníkového tvaru parc. č. st. ■, st. ■ a parc.č. ■ v katastrálním území Kystra, tvořený dvorem, obytnou budovu čp. ■, chlěvy I., II., III., sýpku, ohradní zeď a bránou, kdy usedlost je chráněnou národní kulturní památkou od roku 1958, zapsanou ve státním seznamu nemovitých kulturních památek Národního památkového ústavu, dle zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, pod pořadovým číslem 42974/5-1423 ze dne 3.5.1958 a zároveň ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů je soubor hospodářské usedlosti veden jako kulturní památka, v období nejméně od 23.10.2013 do 13.1.2017 si řádně neplnil povinnosti vlastníka kulturní památky stanovené mu v ust. § 9 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kde je mu uloženo, že je povinen na vlastní náklad pečovat o zachování kulturní památky, udržovat ji v dobrém stavu a chránit ji před ohrožením, poškozením nebo znehodnocením, protože z jeho strany dlouhodobě absentovala komplexní péče o nemovitou kulturní památku, čímž tímto nekonáním došlo k postupnému propadání a mizení napadených a zatékajících krovů chlěva I. a chlěva II., propadu klenbového stropu chlěvů, k výraznému nárůstu vegetace v objektech, od roku 2013 k propadnutí klenbových stropů, odpadnutí římsy a horní části stěn, překladů a klenby nad okny, zvěšení vegetace uvnitř objektů, od roku 2015 k pokračování rozpadů objektů bez střechy, do obytného domu střešou zatéká, mizí výplně otvorů, vegetace pokračuje v zarůstání objektů bez střechy, od roku 2017 je již obytný dům téměř bez oken a dveří, do střešy zatéká, ze západní strany se z jedné třetiny propadla střeš sýpky, chybí vstupní dveře a

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

kamenný portál je poničen, ačkoliv ze strany oprávněných státních institucí byla vyvíjena činnost spočívající ve fyzické prohlídce stavby dne 18.9.2013, při které bylo zjištěno, že nebyla splněna výzva ze dne 10.6.2013, dne 21.1.2014 bylo vydáno Městským úřadem Louny, odborem stavebním, pod č.j. MULNCJ 5315/2014 rozhodnutí o nařízení zjednání nápravy a ve dnech 8.1.2015 a 12.5.2016 provedeny fyzické kontroly, při kterých byl zjištěn havarijní stav, přesto nadále neplnil nápravná opatření správních orgánů, a ani nevyužil možnosti dotačních titulů, které by mohly památku zachránit nebo alespoň zajistit problematická místa, chyběl investiční záměr, plán údržby a koncepční vize dalšího využití a provozu celého areálu kulturní památky, tedy jako statutární orgán vlastníka kulturní památky nevyvíjel žádné kroky směřující k tomu, aby nadále nedocházelo k devastaci celého objektu, i když na toto byl státními orgány několikrát upozorňován, čímž svým jednáním poškozoval důležitý kulturní objekt, který požíval ochrany národní kulturní památky dle zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a novel, kdy rozsah škod způsobených neúdržbou, nelze v současné době vyčíslit.

68. Státním zástupcem bylo jednání u obou obžalovaných kvalifikováno jako přečin zneužívání vlastnictví podle § 229 trestního zákoníku.
69. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaní dopustili jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku. Tyto závěry jsou shodné s původně podanou obžalobou, krom drobných upřesnění, která však nemají vliv na totožnost skutku.
70. Policejním orgánem bylo dne 12.2.2018 zahájeno trestní stíhání pro shora popsané jednání. Usnesení o zahájení trestního stíhání si obžalovaný M. P. převzal dne 14.3.2018, jeho obhájce pak dne 21.3.2018, obžalovaný G. G. B. si toto usnesení převzal dne 14.3.2018, jeho obhájkyň dne 20.4.2018.
71. Obžalovaný M. P. po zahájení trestního stíhání do protokolu vypověděl, že k zemědělské usedlosti Kystra nic neví, souhlasí s tím, co napsal do podané stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání jeho právní zástupce. Dále využil svého práva a odmítl k věci vypovídat. Ve své stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, na niž odkazuje a která byla následně státním zástupcem jako nedůvodná zamítnuta, mimo jiné namítá, že se daného přečinu může dopustit toliko vlastník věci, namítá promlčení trestní odpovědnosti a poukazuje na špatný stav nemovitosti již v době její koupě, což dokladuje přiloženým znaleckým posudkem z roku 2006. U hlavního líčení k věci uvedl, že když koupil hospodářskou usedlost na Kystře, nechal udělat posudek, protože některé objekty chátraly, znalec mu v té době napsal, že hospodářské budovy krom obydleného domu se nedají zachránit, jedině je strhnout. Chyběly střechy, nedalo se to použít ani pro chov zvířat. Dům byl obydlený nepřizpůsobivými občany nelegálně, požádal o pomoc starostu, ale bez úspěchu. Někdy v roce 2007 nebo 2008 předal správu celého objektu jiné společnosti, ale stále byl jednatelem společnosti FARM KYSTRA s. r. o. Ani „správcovská“ společnost situaci s nepřizpůsobivými osobami nevyřešila. Z tohoto důvodu nakonec v roce 2012 nebo 2013 prodal svůj podíl ve společnosti (jednalo se o 20 – 30 procent). Pokud jde o opravy na Kystře, tak žádné neproběhly, mělo cenu opravit jen dům, ale s těmi cizími lidmi nešlo jednat, nebylo možné tam posílat lidi, aby tam mohli pracovat. Hospodářské objekty chátraly a jak v té době vyhotovený znalecký posudek popisoval, nemělo smysl tam nic opravovat. Koupil statek jen kvůli zemědělským pozemkům, objekty ho nezajímaly. Pokud jde o to, zda věděl, že objekt je od roku 1958 národní kulturní památkou, tak nejprve uvedl, že při koupi o tom neměl ponětí, v závěru výslechu ale potvrdil, že to věděl. Poté, co předal „správcovské“ společnosti správu, tak do objektu už nechodil, měl obavy o svou bezpečnost. Platil „správcovské“ společnosti, aby se o objekt starala, aby tam nemusel jezdit. Jednou tam byl (nepřizpůsobivý občané ho napadli) a pak se zbavil svého podílu. V té době žádné práce na objektu nebyly provedeny, nebylo co s nimi řešit. Žádný pokyn k opravě objektu nedal. Hospodářské objekty neměly být předmětem žádné opravy, byly bezcenné. Do obytného domu se nikdy nedostal a předpokládá, že ani ti lidé ze „správcovské“ společnosti. Spolu s hospodářskou usedlostí byly zakoupeny polnosti kolem, pronajali pole sedlákům a za to dostávali pronájem. Správcovská společnost třeba získávala dotace pro zemědělskou produkci z evropské unie, teoreticky se měla zabývat vším, ale on jim konkrétní pokyny nedával. Oni věděli

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

přesně, co společnost obsahuje, než převzali správu, byli se tam podívat, jak to tam vypadá, takže věděli, že tam jsou ty objekty, měli veškerou dokumentaci, kde bylo vše popsáno, co to je za objekty a jaká je tam situace. Nikdy mu nikdo neřekl, že by někdo požadoval z veřejné správy opravy nebo měli nějaké požadavky. Nepamatuje si, kolik let ta společnost objekt spravovala. Nikdy nedostal žádné pozvánky, oznámení ani dopisy, nevylučuje ale, že to mohla dostat druhá společnost, ale v tom případě mu to nikdo neřekl. K dotazu, zda využil někdy dotační tituly k zachování památky, zopakoval, že neví, pro co by je použili, zemědělská část fungovala a objekty byly bezcenné. Pokud jde o nekonání oprav, což je mu kladeno za vinu, tak s tím nesouhlasí, když to koupil, už to byly bezcenné trosky, což dokládá posudek z doby koupě. Krovy zapalovali a kradli nepřizpůsobiví občané. Dle jeho mínění střecha na kůlně a sýpce nebyla. Po roce 2008 tam už nebyl. K obžalovanému G. G. B. sdělil, že se postupně s objekty na Kystě seznámil a vytvořil si dobrý vztah se společníky, proto se společníci rozhodli ho jmenovat jednatelem, když opustil firmu. Mluvili spolu o opravách objektu, znal situaci už předtím, než mu předal funkci jednatele, byl se tam dívat častěji než on, mluvili o tom dříve, než on převzal funkci jednatele. Nechal si prověřit celou ekonomickou situaci, musel tedy vědět, jaká je tam situace, i to že se jedná o památky. Objekt v Kystě nijak zabezpečen nebyl, byl běžně dostupný. Nebyl schopen vyjádřit se k ročnímu výnosu ohledně polností (bylo to 80 hektarů). Výtěžek byl použit na provoz firmy, platy zaměstnanců a různé služby, které platili. Nikdy z toho žádný zisk neměl, spíše do toho vkládal peníze, aby vyrovnal rozpočet. Ve společnosti Kystra s.r.o. osobně nepřebíral poštu, s počítačem nepracoval, heslo k datové schránce sdělil své asistentce H. L. K dotazům pak doplnil, že vůči nepřizpůsobivým občanům nepodal žádost na vyklizení obytného domu. Návrh na koupi usedlosti podával on, schvalovala to správní rada. Se správcovskou společností komunikovali účetní a technici, on s ní nekomunikoval. O tom, že je to kulturní památka vědět správcovská společnost musela, protože se předávala i dokumentace (doklady). Je si vědom toho, že objekt sousedil s veřejným prostranstvím. Společnost Farm Kystra s.r.o. oficiálně zaměstnance neměla.

72. Obžalovaný G. G. B. v přípravném řízení uvedl, že byl jednatelem, nikoliv majitelem společnosti. Když do společnosti vstoupil, již byla situace taková, jak je popsáno v usnesení o zahájení trestního stíhání. Za jeho působení byly udělané práce, aby se stav nezhorsil, například statické zabezpečení odsouhlasené památkovou péčí. Nebyla to jeho rozhodnutí, byla to nařízení památkové péče. Byly provedeny práce podle památkové péče, nebyly však provedeny všechny. Udělala se kovová konstrukce, aby nespadla fasáda a roh, který je do ulice. Shromažďovala se tam voda a odnášel materiál od základu stavby. Vzniklou díru vyplnili a postavili tam ocelové zabezpečení. To mohlo být asi v létě 2014. On se stal jednatelem dne 31.10.2013. Stavební úřad jim dal příkaz dne 21.1.2014. Opravu měl na starost jím pověřený zaměstnanec, Ing. J. B., který měl rovněž na starost žádost o vyjmutí kulturní památky a jednání ohledně darování městysu Slavětín. Od začátku se snažil situaci řešit, nabídl objekt městyso Slavětín jako dar, zažádal o vyjmutí z památkové péče, žádal společníky o finanční prostředky k provedení dalších zabezpečovacích prací. Společníci mu však více peněz neposkytli, takže nakonec městys dar přijal a objekt mu darovali. Společnost se nakonec na základě rozhodnutí společníků prodala. Není si vědom toho, že by se dopustil nějakého protiprávního jednání, naopak udělal vše, aby byl správným hospodářem. Ze zápisu společnosti vyplývá, že mnohokrát vyzvali Ing. B. ke kontrole objektu a prací a k zajištění prací. Ví o tom, že v objektu byli nějakí cizí lidé, ale nepodařilo se je z objektu vystěhovat. Připustil, že společnost neudělala nic, co by nebylo nařízeno památkovou péčí. Pokud jde o dotace, stát vrací jen jistou část peněz investovaných do již uskutečněných oprav. Vzhledem k tomu, že společnost neměla finance na tyto opravy, nemohli o příspěvek žádat. K předložené kopii mailu, kde se hovoří o částce ročního nájmu, obžalovaný uvedl, že ví o tom, že část peněz byla investována do prací a do vedení společnosti-nákladů společnosti. Z těchto peněz zaplatil i pokuty Městskému úřadu Louny. Jeho výpověď byla u hlavního líčení čtena dle § 207 odstavec 2 trestního řádu.

73. Na podporu svých tvrzení obžalovaný G. S. B. založil do spisu zprávu údajně zaslanou dne 21.3.2014 společníku G. S. zastupujícímu i ostatní společníky (v italském jazyce), jejíž obsah byl obžalovaným shrnut tak, že zahrnuje informaci o tom, že se jedná o kulturně chráněnou památku, o vydaném stavebním povolení, o požadavcích stavebního úřadu na provedení určitých prací, o eventuálních pokutách a postizích při neplnění, o pokusu předchozího správce věnovat statek obci a o podmínkách obce při darování, o stávajícím stavu a probíhajícím chátrání statku, o příjmech z pronájmu polností, o celkových dosavadních investicích do oprav, účetní informace o metodice odpisů investic do oprav kulturní památky a přiložil fotodokumentaci dokládající zhoršování technického stavu statku, kde jsou založeny fotografie těchto objektů pořízené v různé době, z čehož je zřejmý zhoršující se stav nemovitostí. Dále přiložil zákresy katastrálních map s vyznačenou kulturní památkou a email od Ing. B. ze společnosti g. b. architects, s.r.o., k němuž je přiložena cenová nabídka společnosti MKB STAV s.r.o. z dubna 2014 na statické zajištění rohu a štítu zahrnující i fotodokumentaci pohybující se v relaci 150 000 Kč a cenová nabídka téže společnosti z ledna 2015 na opravy obvodového zdiva a provizorního zastřešení stávajících kleneb objektu, opět včetně fotografií, a dále fotodokumentaci provedených oprav (zaplnění děr ve zdi objektu, zpevnění objektu kovovým rámem). Nakonec Ing. B. přiložil text žádosti o zrušení prohlášení nemovitosti za kulturní památku a rozhodnutí Ministerstva kultury ČR, že se prohlášení kulturní památkou neruší. Zmíněnou žádost G. S. B. jako jednatel společnosti odůvodňuje tím, že v době převzetí funkce jednatele dne 31.10.2013 byly chráněné objekty ve velmi špatném stavu. Chybí krovy, střechy, klenby, rozpadají se obvodové stěny. Dne 21.1.2014 vydal stavební úřad v Lounech rozhodnutí, jímž nařídil sanaci památky, kdy část nařízených oprav byla realizována. Tyto závazky však představují pro vlastníka velkou ekonomickou zátěž, nařízené sanace byly naceněny na cca 1 milion Kč. Dá se přitom očekávat nařízení dalších oprav. Nakonec obžalovaný předložil email z 11.5.2016 adresovaný panu S. v němž jej informuje o zhoršení stavu objektu během poslední zimy a nutnosti stavebního zásahu, že je třeba rozhodnout, jak situaci vyřešit. Upozorňuje na to, že stavební práce jsou nákladné a stav účtu by nepokryl jejich cenu. Pokud se pan S. rozhodne práce provést, bude třeba navýšit financování společníků. Přiložil cenové nabídky na provedení prací. Odpověď společníka nebyla obžalovaným do spisu založena.
74. Svědkyně I. H. u hlavního líčení sdělila, že na tuto památku začala jezdit od roku 2008, poprvé tam byla se svým předchůdcem, jednali s Ing. Š. Památka byla vedena jako ohrožená. Statek měl všechny střechy, prostor statku byl zarostlý trávou, náletovými dřevinami, v budově bydlela rodina P., brány tam v té době už nebyly. Bylo jednáno s panem Š., bylo zahájeno řízení o pokutě. Majitel se odvolal a kraj věc vrátil k novému projednání. Jednali každý rok. Vzhledem k tomu, že památky musela kontrolovat, zjistila, že hospodářský objekt, který byl přilehlý k obytné budově, tak se mu propadla střecha a na základě toho bylo vyvolané jednání s panem Š. o tom, že by si měli nechat udělat projekt a postavit střechu znovu. V roce 2008 ho informovala o havarijním dotačním programu, trojkový program začal v roce 2010, vždycky byli informováni. Hospodářská budova, kde spadla střecha, tak v té době byl špatný vikýř, předpokládalo se prolomení střechy, k opravě nedošlo a střecha spadla. Došlo pouze ke svázání štítu, protože podél statku vedla veřejná komunikace, a mohlo by to ohrozit oběh a auta. Požadovala zabezpečení objektu proti vnikání cizích osob, i když tam bydleli P., Tito lidé objekt ničili. Za ty roky tam zbyla sýpka, která byla nejhodnotnější ze všech budov, a když se sýpce propadla střecha, zahájila řízení o pokutě pro nepečování o památku. Mezitím byla různá jednání, chtěli, aby na hospodářskou budovu udělali pultové střechy, aby se zabránilo rozpadání zdiva. Projekt se sice udělal, ale nikdy to nedotáhli do konce, vždycky kvůli penězům. Vlastník o památku nepečoval, přestože pronajímal související polnosti. V roce 2008 byl areál zanedbaný, ale všechny budovy měly střechy, byl tam nehorázný nepořádek, vzrostlá tráva, střechy byly vyžilé, doporučovali, aby provedli opravy etapovitě. Památka chátrala, až se celá rozpadla. Když odcházela z památkové péče v roce 2012, tak obytná budova byla v zanedbaném stavu, střešní krytina byla vyžítá, místy chyběla, zatékalo tam, i když tam v roce 2012 rodina P. ještě bydlela,

zábradlí chybělo, chyběl pilíř pod balkonkem, okna tam byla. Vedle byla hospodářská budova, do které chodili kálet, házeli tam odpadky, byla bez střechy, zarostlá náletovými rostlinami, bylo tam jen zdivo. Na bránu navazovaly hospodářské budovy, jedna byla absolutně bez střechy, neměla ani strop, byla zarostlá náletovými rostlinami, trámy chyběly. Druhá budova měla zachovanou část kleneb, chyběla střecha, rostly tam náletové rostliny. Poslední budova měla klenby, neměla střechu, byla ještě zastropovaná a uvnitř byl nehorázný nepořádek včetně výkalů, v oknech nebyly mříže. Sýpka měla hodně vyžilou střechu, v jedné části rostla náletová rostlina, dveře tam nebyly, ohradní zdivo bylo zčásti vyvalené, nahoře nebyly tašky. Když se vrátila v roce 2015 na odbor, tak v té budově už nikdo nebydlel, bujela tam vegetace. Stav se zhoršil, chyběly okenice, do toho domu by už nešla. Poté se zřítila v letech 2015-2017 střecha sýpky. Mimo zazdění oken hospodářské budovy, která vedla podél silnice a zpevnění štítu tam žádné jiné udržovací práce neproběhly. Vegetace nebyla udržovaná, rostla dál. S majiteli se na místě sešli, řekli, že stav je špatný, jednala se zástupci obžalovaného P[redstavený]. Pan Š[redstavený] na začátku argumentoval tím, že majitel při koupi chtěl sundat nálepku „kulturní památka“, protože měli areál, pro který neměli využití, využití měli pro pole, z tohoto důvodu nechťeli dát finanční prostředky. Celou dobu to vnímala tak, že o to neměli zájem. V období 2008-2012 určitě svolávala stavební dozor. Nepamatuje si, že by jednala s panem B[redstavený] nebo jeho zástupcem. Ke svázání štítu a zazdění oken došlo asi v roce 2009 nebo 2010, po předložení čl. 194 upřesnila, že je to již dlouhá doba a připustila, že k tomu mohlo dojít v roce 2014. Poslední kapka k vydání rozhodnutí o pokutě byla spadlá střecha na sýpce. Nepečování bylo zřejmé. 2x vlastník podal žádost o odstranění nálepky „kulturní památka“, bylo to před pádem sýpky, ale na rok si již nevzpomene. Sýpka byla jedna z mála umístěných v severočeském kraji, ta památka si to nezasloužila.

75. Svědek Bc. Z[redstavený] Z[redstavený], vedoucí oddělení územního plánování a památkové péče stavebního úřadu Městského úřadu Louny, u hlavního líčení vypověděl, ke stavu objektu v letech 2012-2013 po nahlédnutí do schématického znázornění areálu (čl. 347), že pokud jde o 2 – chlív I, tam nebyly střechy vůbec, byla tam dovnitř spadlá sutina, tehdy dovnitř z důvodu nebezpečí nešli, dům – 1 byl obýván, brána, na té nebylo vidět zjevného poškození, 3 chlív II – zde chyběly střechy, 4 sýpka – střechy tam ještě určitě byly. K dalším objektům nebylo možné dojít. V letech 2012- 2013 objekt nebyl zabezpečen proti vniknutí jiných osob. Při obhlídce nebyl přítomen žádný hlídač, správce, na místě nebyla ani žádná elektronika, nebyli ani obtěžováni obyvateli obytného domu. Společnost Farm Kystra dostala od stavebního úřadu pokutu 20 000 Kč, tuto zaplatila, další ve výši 200 000 Kč nenabyla právní moci. Když společnost poprvé požádala o sejmутí památkové ochrany, tak byla ještě zachována sýpka, kterou považovali za jednu z nejhodnotnějších v areálu, střecha se propadla v roce 2016, kdy se společností zahájili správní delikt. Jejich úřadem společně se stavebním úřadem byla prováděna pravidelná kontrola objektu. Do roku 2011 to byla kontrola skoro každý rok, od roku 2011 do 2016, kdy postupovali v souladu se stavebním úřadem, to mohlo být minimálně tak 1x do roka, ale přesně to neví. Domnívá se, že se s žádným z obžalovaných nesetkal. Pokud jde o společnost Farm Kystra a dotace, společnost byla upozorněna hned na počátku vlastnictví na to, že mohou požádat o havarijní program, program z OEP. Byla možnost získat na objekt dotaci. Neví o žádných pracích, které by obžalovaní na objektu prováděli ze své vlastní vůle, všechny kroky činily na jejich popud. Neměl informace, že by někdo ze spol. Farm Kystra chodil na objekt Kystry provádět pravidelné kontroly. Upřednostňovali dohodu s vlastníkem objektu, tak, aby byla památka zachována a aby ku prospěchu věci mohl finanční prostředky využít na opravu památky. V období od 2005 do října 2013 bylo provedeno na památce nějaké zajištění. Na čl. 745 je založen dokument z 20. 4. 2007 prokazující poučení vlastníka kulturní památky o jeho povinnostech i dotačních programech, součástí je výzva k nápravě. Adresátem je Farm Kystra, s. r. o., kopie doručky je na čl. 746.
76. Svědek J[redstavený] J[redstavený], u hlavního líčení vypověděl, že od roku 2002 je starostou městysu Slavětín. Vyvolal jednání s obžalovaným P[redstavený], neboť jako obec chtěli vědět, co s daným objektem zamýšlí. Tehdy v něm bydlela dlouhodobě rodina P[redstavený] a obec se bála, aby se tam

nenastěhovali další Romové. Obžalovaný P. neuvěděl konkrétní záměr, hovořil o tom, že objekt zakonzervují a v budoucnu jej budou rekonstruovat. Patřilo k němu velké množství pozemků s nejkvalitnější půdou s nejlepší bonitou. V té době došlo ze strany Městského úřadu Louny k nařízení provedení určitých stavebních úprav, a to zajištění neodkladných zajišťovacích prací. Jednalo se o zeď, která vedla podél hlavní komunikace v obci a ohrožovala projíždějící vozidla i chodce. Následně došlo k úpravě této zdi a zpevnění štítu, šlo o minimální úpravy. Ví, že pak došlo mezi Italy k nějaké rozepři a nastoupil nový jednatel, pan B. Ten byl na jejich úřadě poté, co byla z jejich strany vyvolána další schůzka, neboť se obávali, aby se do objektu nedostaly další nepřizpůsobivé osoby. Tehdy se totiž doslechl, že se má objekt prodávat. Během schůzky zjistili, že vlastník zamýšlel prodat společnost jako celek, ale statek že by bylo možné převést na obec. Protože obec neměla peníze, bylo dohodnuto jeho darování, což se následně skutečně zrealizovalo. O pomoc s objektem zástupci společnosti obec nikdy nežádali, neměl pravomoc rodinu P. vystěhovat. Podle jeho informací společnost Farm Kytra s.r.o. podnikatelskou činnost nevyvíjela, pouze za vysoké nájemné pronajímala pozemky soukromému zemědělci. Objekt nebyl nijak zajištěn. Na začátku statek nebyl v takovém desolátním stavu, ve kterém jej přebíral pan B., i když vykazoval známky devastace již při koupi společností Farm Kytra s. r. o. Zřejmě za B. byl zajištěn železnými traverzami štít, který se již rozpadal, když byla rozebraná střecha, byla zazděna okna apod., to zajišťoval Ing. Š. Žádné velké opravy se na objektu ale nedělaly (spíše se majitelé obávali neštěstí, než aby zachraňovali památku). V období, kdy v domě bydlela nepřizpůsobivá rodina, docházelo k masivní devastaci objektu. Poté, co objekt obec získala darem, bylo rozhodnuto o sejmutí památkové péče a objekt obec zbourala.

77. Na podporu svých slov předložil svědek J. J. usnesení zastupitelstva obce Slavětín ze dne 29.12.2016, jímž byl mj. schválen návrh darovací smlouvy, jejíž předmětem byla daná nemovitost, výpis z usnesení Zastupitelstva městyse Slavětína potvrzující tuto skutečnost, a samotnou darovací smlouvu ze dne 13.1.2017. Později doložil též rozhodnutí Ministerstva kultury ČR ze dne 8.1.2018 o zrušení prohlášení areálu zemědělského dvora č.p. ■, tvořeného domem č.p. ■, chlévem I., chlévem II., sýpkou, torzem chléva III., ohradní zdí s bránami a brankami a s pozemky st.p. ■, st.p. ■, ■ a p.p. ■, okres Louny, za kulturní památku.
78. Svědek Ing. J. B. u hlavního líčení potvrdil, že byl zaměstnán jako architekt u G. G. B. Od spol. Farm Kytra, kterou pan B. od konce roku 2013 spravoval, dostal plnou moc a byl přítomen jednáním se stavebním úřadem, případně památkáři. Byl se podívat na Kystře. V roce 2014 nad chlévy I a II (čl. 347 – 2, 3) žádné krovy ani střechy nebyly, rozpadaly se i klenby. Možná v návaznosti na obytné stavení možná ještě jedna klenba byla. Nějaká vegetace na tom rostla. U chléva II střechy nebyly. U chléva III si nebyl jistý. Na místě hovořil i s obyvateli, kteří tam bydleli a pan P. mu říkal, že krovy rozebral, že s nimi topil. Na sýpce střecha byla ve špatném stavu, ale nějakým způsobem krov byl. Po roce 2015 na objektu byl ještě 2x, domnívá se, že byl problém se střechou sýpky, že k tomu byla ještě nějaká „úřední“ výzva, ale žádná „levná“ oprava nebyla možná. Střecha sýpky byla ve špatném stavu a zčásti se zřítila v roce 2016. U objektu 2 (u chléva I) je roh, který sanovali v částce 150 000 Kč a u 2 je barokní štít, který zůstal bez krovů, byl podepřen konstrukcí, toto byly práce, kterých se účastnil, bylo jich ale nařízeno více, ale nebyly na ně finanční prostředky (bylo potřeba dalších 850 000 Kč). Kolem těchto částí objektu vede silnice, což by v případě, kdyby to spadlo, bylo nebezpečné. Neví, jaký byl záměr vlastníka s farmou na Kystře (nebyl ani jasný záměr, na co by se dal objekt využívat, a *po opravách by ho bylo potřebné využívat, aby nechátra*) ví, že je povinností vlastníka starat se o chráněnou kulturní památku. Ohledně farmy viděl pouze statický posudek týkající se sanace objektu. Ví, že existují dotace na ochranu chráněných kulturních památek, o žádné však požádáno nebylo, protože jsou mimo jiné výrazně limitované. Předmětný objekt byl velmi problematický, nedal se zajistit, neboť byl obýván. Byly nějaké pokusy o vystěhování, to se však nepodařilo. Se stavem památky byl seznámen, podle jeho názoru ji jako celek zachránit již

nešlo. Časově nedokáže určit, zda byly sanační práce zahájeny v prodloužené lhůtě do 31.8.2014, myslí si, že práce byly provedeny v létě roku 2014. Od října 2013 do ledna 2017, k nějakému problému, co se týče chátrání objektu, docházelo, a to na krovu u sýpky, na druhou stranu se sanoval roh, štít a vyvalené stěny, ale celkově by spíše tu situaci tak neviděl. V roce 2015 sepsal žádost o vyjmutí kulturní památky, ale vyhověno nebylo. Přitom obci později ano.

79. Soud přibral v rámci hlavního líčení znalce z oboru stavebnictví, Ing. M. J., který již v květnu 2017 vypracoval znalecký posudek pro Městský úřad Louny, a zadal mu k zodpovězení shodné otázky. Znalec posuzoval v k.ú. Kystra, který je specifikován jednotlivými objekty usedlosti (dvůr, dům čp. , chlévy I., II., III., sýpka) a popisoval jejich stav. Uzavřel, že se o památku její vlastníci řádně nestarali, neprovedli žádná zásadní opatření, opravy, rekonstrukce či jiné práce, které by směřovaly k opravě, záchraně a ochraně jednotlivých objektů i zemědělského dvora jako celku, jeho zásadní obnově, rekonstrukci či účinnému zabezpečení. Přes v průběhu let opakovaně deklarovanou vůli vlastníka se o památku starat a vydání příslušných správních rozhodnutí, nebylo nic konkrétního vykonáno. Současně bylo učiněno málo nebo téměř nic, aby památka byla ochráněna před poškozením, znehodnocením nebo odcizením. Celkovému stavu téměř nepomohlo ani několik málo učiněných opatření (zpevnění a vyztužení volutového štítu vpravo od severní brány dvora, sešití stěny u silnice apod.). Příčinou zhoršování stavu objektů je dle znalce zanedbaná, resp. žádná údržba, která nesmí být pouze jednorázovou, kosmetickou a náhodnou činností. Klíčovým momentem pro zachování a udržení každé budovy po dlouhou dobu v dobré stavební kondici je především těsná a celistvá střecha, která objekt ochrání, pokud již do střechy zatéká, či se dokonce bortí, je otázkou let či měsíců, kdy se střecha postupně propadne a zborší, čímž se začnou postupně rozpadat nosné části budovy. Zkázou dokonají povětrnostní vlivy a prorůstající vegetace. Druhým důvodem je nezabezpečení objektu před jeho znehodnocením. Jejich působením je proces chátrání ještě urychlen. K postupnému zhoršování stavu památky znalec uvedl, že v roce 2005 byl již objekt dvora v relativně špatném technickém stavu. Na všech sledovaných budovách jsou střechy ve vizuálně celistvém stavu, pouze chlév III. je již bez střechy a prakticky existuje pouze ve zbytcích obvodového zdiva. V letech 2007 a 2008 mizí střechy na objektu kulny uprostřed dvora a čp. na pozemku vedle sýpky. Postupně do roku 2010 se propadají a mizí napadené a zatékající krovy chléva I. a chléva II. V roce 2010 střechu chléva I. rozebírají nezvaní obyvatelé dvora. Vlastník provedl jediné drobné konkrétní opatření, a to vyztužení volutového barokního štítu chléva I., a zazdění okenních otvorů a opravil severní bránu dvora. V roce 2011 chlévy I. a II. jsou bez střechy, klenbové stropy se propadají, výrazně zarůstají vegetací, která urychluje jejich zkázou. V roce 2013 se stejně jako v roce 2011 dále propadají klenbové stropy, odpadají římsy a horní části stěn, překlady a klenby nad okny, vyrostla větší vegetace uvnitř objektů bez střechy. V roce 2015 pokračuje rozpad objektů bez střechy, zhoršuje se stav budov, které ještě střechy mají, střecha obytného domu zatéká, mizí výplně otvorů, vegetace pokračuje v zarůstání objektů bez střechy. V roce 2017 je obytný dům neobydlený, téměř bez oken a dveří, do střechy zatéká, je nebezpečné vstupovat dovnitř. Ze západní strany se začíná propadat střecha sýpky, která je z jedné třetiny propadlá, chybí vstupní dveře, je poničen kamenný portál. Pokud jde o dotace, od roku 2005 bylo vyhlášeno několik celostátních i krajských programů, které mohl vlastník využít. Ministerstvo kultury ČR však neneviduje žádnou žádost či návrh na zařazení obnovy nemovitosti do některého z programů. Závěrem znalec konstatuje, že stav celého areálu s tím, jak postupně mizí jednotlivé střechy, spěje k totální zkázě. Dokud měly objekty soudržnou konstrukci střechy, což bylo ještě s výjimkou chléva III. v roce 2006, byly ještě reálné úvahy o stabilizaci areálu postupnými kroky, resp. o zastavení devastace objektu a zachování jeho jedinečných prvků. Za současného stavu znalec doporučuje s ohledem na očekávané náklady sanace zemědělského dvora vznik veřejného či soukromého subjektu se širší podporou. Přílohou posudku je sdělení Ministerstva kultury ČR ze dne 3.5.2017, dle něhož ministerstvo neneviduje žádnou žádost vlastníka předmětného objektu o dotaci, podklady z NPÚ a z katastru nemovitostí s fotodokumentací a detaily k jednotlivým objektům a letecké snímky areálu v průběhu let 2005-2015, na nichž jsou zřejmé

změny na objektech a fotodokumentace aktuálního stavu objektů s popisem. Znalec do spisu založil CD disk s fotografiemi objektu (čl. 777).

80. Ze znaleckého posudku z oboru stavebnictví, odvětví stavební odvětví různá a z oboru školství a kultura, odvětví umění výtvarné Mgr. T. [REDAKCE] W. [REDAKCE], který byl slyšen u hlavního líčení plyne, že kulturní hodnota hospodářského dvora je i přes svůj neuspokojivý aktuální stav nesporná. Zákonná komplexní péče o nemovitou kulturní památku hospodářského dvora neprobíhá adekvátně. S výjimkou výkonnými orgány památkové péče vyvolaných prací, jako je zadání zpracování dílčí projektové dokumentace, podání žádosti o závazná stanoviska, apod. nejsou prováděny žádné podstatné zajišťovací ani rekonstrukční práce. Taktéž provizorní náznak zabezpečení vstupu (navezení tarasní zeminy) do intravilánu dvora nemůže být považováno za dostačující. Objekt bývalého hospodářského dvora vykazuje nejfatálnější závady v oblasti dožilých střešních konstrukcí či jejich úplné absence, v ignoraci stavebně technických závad a statických poruch, nechránění hodnotných původních dřevěných konstrukcí a v neposlední řadě též v nezabezpečení objektu proti neoprávněnému vniknutí osob. Procentuální vyjádření degradace památkově chráněných staveb oproti výchozímu stavu v roce 2005 lze označit jako 60 %, kdy 100 % je faktická likvidace stavby (prohlídka provedena dne 15.9.2017). Dále znalec vyjmenoval několik možností vlastníka získat dotaci od státu na záchranu a obnovu kulturní památky. Této možnosti však vlastník nevyužil. V závěru se znalec plně ztotožnil se závěry znaleckého posudku Ing. J. [REDAKCE]. V rámci objektivit znalce připouští, že ani v době do prodeje objektu společnosti Farm Kystra s.r.o. nebyla péče o památku optimální. Havarijní stav zhoršení stavebně technického charakteru nastal však díky fatálně zanedbané údržbě až po roce 2005 mimo jiné i v souvislosti s provozním nevyužíváním dvora a nezabezpečením vstupu do areálu. Přílohou posudku je mj. fotodokumentace s popisem, z níž je zřejmá devastace objektu. O stavu hospodářského dvora v inkriminovaném období vypovídá množství listinných materiálů a fotodokumentací, jenž vznikly z různých důvodů. Jedná se především o záznamy z místních šetření kompetentních orgánů řešící havarijní stavy památkového objektu, správní rozhodnutí o udělení pokut, posuzování žádosti o zrušení památkové ochrany, záznamy, popisy situace, fotodokumentace, fyzické kontroly pracovníků Národního památkového ústavu a trestních oznámení o neoprávněném vniknutí cizí osoby do objektu. Předmětný hospodářský dvůr splňuje i přes svůj značně neuspokojivý aktuální stav všechny zásadní parametry pro statut nemovité kulturní památky, pro které byl v šedesátých letech minulého století zapsán do ústředního seznamu kulturních památek. Vzhledem ke své rozloze, klasické dispozici a umístění je celý dvůr exponovaným objektem v centru obce a dokladem tradičních řemeslných konstrukcí utilitárního využití. Kulturní hodnota plně odpovídá ostatním památkově chráněným analogiím obdobného zařazení a je nesporná. Jedná se o seskupení historických staveb kolem pravoúhlého dvora, přístupného zděnou vjezdovou branou. Celkově se jedná o historický komplex architektur dokládající hospodářské aktivity dané oblasti. Nejhodnotnější objektem bývalého dvora je budova sýpky pocházející z druhé poloviny osmnáctého století.
81. K prověření finančních možností vlastníka kulturní památky byla od nynějšího vlastníka společnosti vyžádána Smlouva o převodu podílů ze dne 14.3.2017, z níž se zjišťuje, že společníci SG OROBICA REI s.r.o., L. [REDAKCE] B. [REDAKCE] a D. [REDAKCE] B. [REDAKCE] jako převodci převedli na P. [REDAKCE] N. [REDAKCE] a V. [REDAKCE] N. [REDAKCE] podíly ve společnosti Farm Kystra s.r.o. za kupní cenu v celkové výši 20 500 000 Kč. Podle článku I.5 Smlouvy ještě náleží převodcům nájemné od Ing. M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] za období říjen 2016 až březen 2017 v celkové výši 165 722 Kč. Podle sdělení Ing. H. [REDAKCE] policejnímu orgánu činilo nájemné, které platil za pronajaté pozemky v Kystře v letech 2015 až 2018, částku 359 496 Kč ročně. To doložil pachtovní smlouvou ze dne 13.4.2016, uzavřenou na dobu od 1.10.2015 do 30.4.2018, dle níž činilo roční pachtovné, jež zahrnovalo i roční daň z nemovitosti ve výši 58 151 Kč, částku 407 647 Kč. Zaplacení pachtovného v roce 2016 a 2017 je potvrzeno předloženým výpisem z účtu Ing. H. [REDAKCE]. Z účetních výkazů společnosti založených do spisu vyplývá stav společnosti, pokud jde o její hospodaření. Z těchto je zřejmé, že

finanční prostředky společnost k dispozici měla (např. řádek C.IV.V v rozvaze ke dni 31.12.2016 – peněžní prostředky na účtech nebo údaj „výnosy a náklady běžného roku“ v příloze k účetní závěrce za rok 2016, kdy výnosy z pronájmu nemovitostí byly ve výši 405 tis. Kč, nákladovou položku pak tvořily odpisy majetku ve výši 27 tis. Kč, ostatní nákladové položky souvisejí s běžnou správou společnosti a nemovitostí).

82. K činnosti správních orgánů týkající se předmětného objektu jsou ve spisu založeny následující listiny. Sdělením Městského úřadu Louny, odboru stavebního úřadu ze dne 26.7.2016 byl policejní orgán upozorněn na jednání obžalovaných týkající se absence dostatečné péče o chráněné kulturní památky, včetně předmětného objektu.
83. Městský úřad Louny – odbor rozvoje města dopisem ze dne 9.1.2006 upozornil společnost Farm Kystra s.r.o. na chátrání objektu. Zároveň vlastníka informoval o možnosti získání pomoci ze strany státních institucí, včetně pomoci finančního charakteru. Nakonec požádal vlastníka o sdělení jeho dalšího postupu. Na uvedený dopis vlastník nereagoval, proto byl vyzván k účasti na schůzce před objektem čp. ■ v Kystře v termínu 11.8.2006. Podle přiloženého protokolu z jednání se na tuto schůzku za vlastníka dostavil pan S ■. Byl konstatován havarijní stav nemovitostí a pan S ■ uvedl, že probíhá jednání o projektové přípravě k rekonstrukci střech. Zpracování projektu předpokládají do 31.12.2006. Byl poučen o povinnostech vlastníka kulturní památky a převzal tiskopis žádosti o závazné stanovisko a Příručku vlastníka kulturní památky.
84. Mailem zaslaným J ■ S ■ dne 11.9.2006 byl tento informován o jednotlivých možnostech získání finančních prostředků na obnovu kulturních památek. Dne 7.12.2006 pracovnice Městského úřadu Louny-odboru rozvoje města, úseku památkové péče, dle úředního záznamu s panem S ■ telefonicky řešila zpracování projektové dokumentace a zahájení opravy střech. Dle pana S ■ je již projektová dokumentace zadána, opravy budou zahájeny po odsouhlasení financí během roku 2007. Následujícího dne mu mailem zaslala tiskopis žádosti o závazné stanovisko na obnovu kulturní památky. Dne 23.1.2007 mu dále mailem zaslala Havarijní program MK ČR pro rok 2007, dne 30.1.2007 mu pak zaslala odkaz na informace k Programu na záchranu a obnovu kulturních památek Ústeckého kraje pro rok 2007. Dne 20.4.2007 byl vlastníkově památky zaslán dopis, v němž je konstatována jeho nečinnost, s tím, že při kontrole na místě samém dne 23.3.2007 bylo zjištěno pokračující chátrání areálu. Vlastník je proto žádán o provedení zabezpečení památky před další devastací. Dále byl upozorněn na hrozící pokutu podle zákona o státní památkové péči. Dle opětovné výzvy ze dne 18.7.2007 proběhl dne 12.3.2007 další telefonický rozhovor s panem S ■, který přislíbil začátek oprav střechy během roku 2007. Podle zápisu Městského úřadu Louny jako státního stavebního dohledu ze dne 9.1.2008 proběhla uvedeného dne prohlídka na místě a konstatuje se, že není patrné provedení zabezpečovacích prací, byť jen v minimálním rozsahu. Je popsáno pokračující chátrání objektu. Podle úředního záznamu Městského úřadu Louny ze dne 11.1.2008 bylo zjištěno, že pan S ■ odešel ze společnosti spravující majetek italských společností (nepodařilo se zjistit bližší údaje k této osobě) a v současné době spravuje tento majetek společnost Immobiliare Karlav Most, s.r.o., zastoupená panem I ■. Dne 13.2.2008 bylo Městským úřadem Louny, odborem rozvoje města vydáno Rozhodnutí o pokutě, dle něhož je společnost Farm Kystra s.r.o. sankcionována pokutou ve výši 60 000 Kč pro absenci péče o předmětný objekt. Dne 16.5.2008 byl Ing. Š ■ (zemřel) mailem dotazován pracovníci Městského úřadu Louny I ■ H ■ na zamýšlené zabezpečovací práce na kulturní památce a žádán o návrh termínu osobní schůzky. V příloze mu zaslala tiskopis žádosti o závazné stanovisko k obnově kulturní památky a tiskopis plné moci, kterou musí mít k podání žádosti. Dne 9.7.2008 bylo Městským úřadem Louny-stavebním úřadem vydáno rozhodnutí, dle něhož byla dne 8.7.2008 provedena kontrolní prohlídka na místě, při níž bylo zjištěno, že přes výzvu stavebního úřadu doručené dne 7.3.2008 vlastník nezjednal ve stanovené lhůtě nápravu a neodstranil závady na stavbě ohrožující bezpečnost a zdraví osob. Proto bylo stavebním úřadem vlastníkově nařízeno zjednat nápravu v blíže specifikovaném rozsahu. Dne 23.7.2008 bylo Městským úřadem Louny-odbohem rozvoje

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

města vydáno na žádost vlastníka závazné stanovisko, jímž byly stanoveny podmínky realizace oprav navržené vlastníkem. Dne 10.11.2008 vydal stavební úřad Městského úřadu Louny souhlas s provedením ohlášené stavby, a to udržovacích prací v areálu budov zemědělského dvora čp. ■ v obci Kystra. Stavba měla zahrnovat opravu štítu chléva a opravu sloupů zadní a přední brány v souladu se závazným stanoviskem Městského úřadu Louny ze dne 23.7.2008. Dne 6.3.2009 obdržela pracovnice Městského úřadu Louny paní H■■■■ mail od Ing. Š■■■■ s fotografiemi, které dle jeho vyjádření prokazují opravy provedené na objektu. Dále sděluje, že objednal projektovou dokumentaci na opravu střech. Termíny pro dotace však asi nestihne a dotazuje se na jejich výši. Podle záznamu z kontrolního dne při obnově kontrolní památky ze dne 6.11.2009, při níž byl za vlastníka přítomen Ing. K■■■, bylo zjištěno výrazné zhoršení technického stavu krovů a střech hospodářských objektů při obou stranách severní brány. Jedná se o havarijní stav. Východně od vstupní brány je převážná část krovu zřícená. V objektu se neoprávněně trvale zdržují osoby, které jsou přímo ohrožovány na zdraví a životě rozvolněnými stavebními konstrukcemi. Vlastníkovi byly doporučeny konkrétní opravy objektu. Závazným stanoviskem Městského úřadu Louny – odboru rozvoje města ze dne 26.3.2010 byly dále v návaznosti na předloženou projektovou dokumentaci stanoveny podmínky pro realizaci obnovy krovu a položení nové střešní krytiny na dvou hospodářských objektech statku čp. ■ v Kystře. Dne 7.10.2010 byla stavebnímu úřadu doručena žádost o vydání stavebního povolení na stavební úpravy spočívající v položení nových krovů. Dne 13.12.2010 společnost Farm Kystra s.r.o., zastoupená jednatelem M■■■ P■■■■ informovala Městský úřad Louny – odbor rozvoje města o tom, že z důvodu aktuálního nedostatku financí bylo stanoveno zahájení stavebních prací uvedených ve stavebním povolení na červenec 2012. Dne 31.1.2011 byla stavebním úřadem na žádost zástupce vlastníka prodloužena do 31.3.2011 lhůta k doplnění uvedené žádosti, k němuž byl vlastník vyzván již dne 26.11.2010. Dne 2.2.2011 byl Ing. Š■■■■ I■■■■ H■■■■ informován o pokračující devastaci objektu a upozorněn na vyhlášení nového dotačního programu. Ing. Š■■■■ na mail reaguje s tím, že má za to, že popsanou devastaci způsobili obyvatelé statku. Dne 18.2.2011 se dostavil na Policii ČR Obvodní oddělení Louny L■■■ S■■■■, zástupce správcovské společnosti, který podal trestní oznámení na osoby neoprávněně obývajících předmětný objekt a demontující střechu. Dle jeho slov zanesených do úředního záznamu firma vlastníci tento objekt na něm nikdy neprováděla rekonstrukci ani drobnější opravy. Objekt je volně přístupný, není nijak zabezpečen. Mailem ze dne 6.4.2011 byl Ing. Š■■■■ urgován Městským úřadem Louny – odborem rozvoje města o sdělení stanoviska jednatele firmy a konkrétních informací o dalším postupu v zabránění další devastace statku a zabezpečení stavebně technického stavu budov s tím, že přes opakované sliby zmíněné informace nebyly sděleny. Dne 13.4.2011 pak Městský úřad Louny – stavební úřad zastavil stavební řízení zahájené dne 7.10.2010 na základě žádosti o stavební povolení na stavební úpravy – rekonstrukci, opravu a nové krovky na dvou hospodářských objektech na statku čp. ■ v Kystře, neboť přes opakované výzvy a prodloužení lhůty k doložení chybějících údajů a podkladů tyto nebyly stavebníkem dodány. S odkazem na výsledek prohlídky kulturní památky provedené dne 1.2.2011, při níž bylo zjištěno, že hospodářský objekt je zbaven z jedné poloviny střechy i krovu a u prvních dvou hospodářských objektů sousedících s hlavní bránou zbytky střech a krovů zcela chybí, kdy přes mailové upozornění Ing. Š■■■■ pracovníci Městského úřadu ze dne 4.2.2011 zaslané společně s fotodokumentací, jím nebyl stav objektu přes jeho sliby nijak vysvětlen, byla dne 18.4.2011 Městským úřadem Louny – odborem rozvoje města nařízena schůzka na místě. Dne 9.5.2011 bylo Městským úřadem Louny – stavebním úřadem znovu zahájeno na základě nové žádosti vlastníka stavební řízení na stavební úpravy specifikované v samotném rozhodnutí. Schůzka s Městským úřadem Louny – odborem rozvoje města proběhla dle zápisu o jejím průběhu dne 12.5.2011. Dle tohoto zápisu pokračuje destrukce objektu, kdy byly zástupci vlastníka doporučeny sanační práce a aktualizace projektu k zajištění střešních konstrukcí z roku 2010. Zástupce vlastníka vysvětlil snesení konstrukce střechy v průběhu zimy 2010/2011 činností nepřizpůsobivých osob, což bylo oznámeno Policii ČR. Přislíbil dále snesení zbytku střechy

z koruny zdiva a odvoz stavební sutiny a odstranění náletové vegetace z koruny zdiva do 15.8.2011. Objekt měl být dle jeho slov zajištěn proti dalšímu vstupu. Měl být též kontaktován arch. K[] za účelem aktualizace projektové dokumentace. Stavební úřad Městského úřadu Louny vydal dne 1.6.2011 stavební povolení na stavbu „stavební úpravy – rekonstrukce, oprava a nové krovy na dvou hospodářských objektech statku č.p. v Kystře na pozemku st. p.č. [] a [] v katastrálním území Kystra“. Stavba měla být dle tohoto rozhodnutí dokončena do 2 let od nabytí právní moci. Podle protokolu Městského úřadu Louny – odboru stavebního úřadu a životního prostředí ze dne 31.5.2013 stavební úřad provedl již dne 7.5.2013 kontrolní prohlídku stavby a zjistil, že se stavebními pracemi vůbec nebylo započato. Stav hospodářského objektu se oproti roku 2011 podstatně zhoršil. Nad většinou hospodářských objektů zmizely krovy a začíná se uvolňovat odkryté zdivo, do něhož zatéká. Dochází tak k ohrožení bezpečnosti osob i silničního provozu na přilehlé komunikaci. Ing. Š[] dle protokolu požádal o termín delší jednoho měsíce k provedení zabezpečovacích prací. V návaznosti na uvedený protokol vyzval dne 10.6.2013 stavební úřad Městského úřadu Louny vlastníka objektu ke zjednání nápravy ve lhůtě do 1.8.2013. Další schůzka na místě proběhla dle protokolu Městského úřadu Louny – stavebního úřadu dne 18.9.2013, kdy bylo konstatováno, že výzva ke zjednání nápravy nebyla splněna, vlastník pouze dne 18.7.2013 předložil statický posudek včetně návrhu zajištění stávajících konstrukcí stavby. Tento posudek byl policejním orgánem od správního orgánu vyžádán, a je součástí spisového materiálu. S ohledem na nečinnost vlastníka vydal stavební úřad Městského úřadu Louny dne 21.1.2014 rozhodnutí, jímž nařídil stavebníkovi zjednání nápravy ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozhodnutí. Usnesením ze dne 26.5.2014 byla lhůta ke zjednání nápravy na základě žádosti vlastníka stavby ze dne 19.5.2014 prodloužena do 31.8.2014. Dne 8.1.2015 proběhla schůzka se zástupcem společnosti Farm Kystra s.r.o., F[] K[], tento však nebyl vybaven plnou mocí. Úkon týkající se správního deliktu uvedené společnosti v souvislosti se stavbou „stavební úpravy – rekonstrukce, oprava a nové krovy na dvou hospodářských objektech statku č.p. v Kystře na pozemku st. p.č. [] a [] v katastrálním území Kystra“ tak nemohl proběhnout. Dne 18.8.2015 vyhotovil Městský úřad Louny – stavební úřad další stanovisko k otázce zrušení prohlášení zemědělského dvora čp. [] v k.ú. Kystra za kulturní památku. Stavební úřad zde rekapituluje postup svůj a vlastníka památky v uplynulých letech, popisuje havarijní stav objektu a uzavírá, že nedoporučuje zrušení prohlášení zemědělského dvora za kulturní památku, neboť přes špatný stav objektu je dosud mj. patrná konfigurace zástavby. Rozhodnutím Ministerstva kultury ČR ze dne 8.12.2015 založeným do spisu pak bylo konstatováno, že se prohlášení objektu za kulturní památku neruší. Dne 12.5.2016 proběhla dle Zápisu ze státního stavebního dozoru další schůzka, na níž byl pozván i vlastník objektu, ten se však bez omluvy nedostavil. Bylo zjištěno další chátrání objektu sýpky, který má prolomenou střechu a zatéká do něj. S ohledem na obývání obytného objektu nepříznivými podmínkami občanů je zde konstatována hrozba dalšího rozebírání a devastace objektu. Dále je popsána pokračující devastace objektu.

85. Národní památkový ústav ve svém „posouzení stavu kulturní památky-objektu sýpky“ v Kystře ze dne 27.6.2016 upozorňuje stavební úřad na absenci elementární stavební údržby objektu, kdy dopad jednání vlastníka je zřetelný v dlouhodobém vývoji stavebně technického stavu objektů dvora. V roce 2006 měly téměř všechny objekty dochované a soudržné konstrukce střech a krovů (doloženo fotodokumentací NPÚ), snesena byla pouze část střechy severního chléva při objektu sýpky. Nařízené udržovací práce nebyly dosud dokončeny, došlo pouze k provizornímu zajištění severního štítu západního chléva. Přístup vlastníka v dlouhodobém časovém horizontu zapříčinil výrazný a nevratný úbytek autentické materie stavby a došlo k poškození památkových hodnot areálu hospodářského dvora čp. []. Výpis z památkového katalogu NPÚ zahrnuje fotodokumentaci, popis stavu památky a její identifikaci. V zápisu Městského úřadu Louny – stavebního úřadu ze dne 11.8.2017 je popsán stav jednotlivých objektů, odpovídající popisu znalce z oboru stavebnictví. Z listin předložených Městským úřadem Louny týkajících se správního řízení ve věci správního deliktu podle ust. § 35 odst. 1 písm. a) památkového zákona se zjišťuje, že vlastníku areálu byla prvoinstančním

správním orgánem uložena pokuta pro neudržování kulturní památky v dobrém stavu v době od 12.12.2005 do 12.5.2016. Toto rozhodnutí bylo napadeno odvoláním a druhoinstanční správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání, věc je dosud neskončena. Městský úřad Louny dále do spisu doložil fotodokumentaci kulturní památky pořízenou v letech 2003, 2004, 2007, 2008, 2010, 2011, 2013, 2016, 2017, z této je devastace objektu zcela patrná.

86. Obdobně dodal do spisového materiálu fotodokumentaci Krajský úřad Ústeckého kraje, kde jsou mj. stejné objekty zachyceny v různé době, z čehož je také zřetelné zcela zásadní chátrání objektu (např. sesuv střechy sýpky v době od května 2015 do dubna 2017, zarůstání chléva u obytné budovy náletovými dřevinami v době od roku 2015 do roku 2017, aj.).
87. Ve „Zdůvodňovací zprávě“ starosty městyse Slavětína ze dne 9.5.2017 jako zástupce nového vlastníka památky, vyhotovené v souvislosti s podáním nové žádosti o zrušení prohlášení usedlosti za kulturní památku, je popsána devastace objektu od roku 2015, kdy byla poslední žádost vlastníka ministerstvem zamítnuta. Jako nejmarkantnější změna od roku 2015 se jeví zřícení téměř poloviny střechy a konstrukce krovu na budově sýpky v roce 2016 a zřícení ohradní zdi v téže roce, popsány jsou i další změny na ostatních budovách. Krajský úřad Ústeckého kraje ve svém vyjádření k návrhu městyse Slavětín na zrušení prohlášení zemědělského dvora za kulturní památku ze dne 20.6.2017 doporučil zrušení uvedeného prohlášení, v němž uvedl, že zrušení prohlášení navrhoval již ve svém vyjádření v roce 2015, s ohledem na stále se zhoršující stav usedlosti, jeho destrukci a stav přímo ohrožujícího na životě, na svém stanovisku setrvává. Národní památkový ústav ve svém stanovisku ze dne 14.8.2017 k žádosti nového vlastníka kulturní památky konstatuje, že žádosti vlastníka s tímž předmětem byly podány již v roce 2005 a 2015, což byla v podstatě jediná jeho aktivita týkající se předmětné usedlosti. I zde je popsán havarijní stav památky. Závěrem je s ohledem na stále ještě existující historickou hodnotu usedlosti vysloven nesouhlas se zrušením prohlášení hospodářského dvora za kulturní památku. Dále jsou přiloženy listiny vyhotovené Národním památkovým ústavem, adresované Městskému úřadu Louny – stavebnímu úřadu v červnu a v srpnu 2016, v nichž je opět na základě místního šetření popsán havarijní stav nemovitostí a stavebnímu úřadu jsou dány vstupní metodické pokyny k dalšímu postupu.
88. Spisový materiál dále zahrnuje další fotodokumentaci památky, a to včetně historických fotografií.
89. Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Louny pak na základě žádosti policejního orgánu do spisu dodal listiny týkající se předmětné usedlosti. Z těchto je zřejmé, že společnost Farm Kystra s.r.o. koupila dne 18.11.2005 zemědělskou usedlost spolu s rozsáhlými okolními pozemky za celkovou částku 4.858.233,- Kč. Podle kupní smlouvy ze dne 8.3.2017 společnost Farm Kystra s.r.o. prodala pozemek parc.č. [REDAKCE] k.ú. Kystra, K [REDAKCE] J [REDAKCE] za částku 27.000,- Kč. Stejně jako starosta obce Slavětín J [REDAKCE] J [REDAKCE] katastrální úřad doložil výpis z usnesení Zastupitelstva městyse Slavětín, dle něhož uvedeně zastupitelstvo schválilo přijetí daru – nemovitosti čp. [REDAKCE] na parcele č. st. [REDAKCE], nemovitosti čp. 27 na parcele č. st. [REDAKCE] a parcely č. [REDAKCE], následně byla podepsána darovací smlouva ze dne 13.1.2017. Podle notářského zápisu ze dne 14.3.2017 na své valné hromadě společnost Farm Kystra s.r.o. dala souhlas s převodem podílů na P [REDAKCE] N [REDAKCE] a V [REDAKCE] N [REDAKCE]. Podle notářského zápisu ze dne 22.6.2017 o rozhodnutí orgánu právnické osoby Farm Kystra s.r.o. byla změněna obchodní firma společnosti na novou FARMA [REDAKCE] KYSTRA s.r.o. a zároveň došlo ke změně výše podílů společníků.
90. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku ke společnosti vlastníci předmětnou usedlost bylo zjištěno, že původní název ISKM-OLEŠNÁ s.r.o. byl dne 10.3.2005 změněn na Farm Kystra s.r.o. Jednatel společnosti byl od 27.1.2003 do 31.10.2013 M [REDAKCE] P [REDAKCE], od 23.10.2013 (zapsáno 31.10.2013) do 14.3.2017 (zapsáno 20.3.2017) pak G [REDAKCE] G [REDAKCE] B [REDAKCE]. Ostatní bývalí jednatele zapsaní v obchodním rejstříku ve společnosti nepůsobili v době, kdy tato vlastnila předmětnou usedlost. Nutno zdůraznit, že obžalovaný G [REDAKCE] G [REDAKCE] B [REDAKCE] je od roku 2012

jediným jednatelem společnosti SG OROBICA REI, s.r.o., která byla od 4.2.2013 do 20.3.2017 jedním ze společníků společnosti Farm Kystra s.r.o.

91. Ze statického posudku ze dne 20.6.2013 předloženého dne 18.7.2013 Městskému úřadu Louny – stavebnímu úřadu vlastníkem objektu, vypracovaného Ing. J. [REDACTED] Š. [REDACTED] a Ing. V. [REDACTED] B. [REDACTED], byly zjištěny následující závěry. Předmětné objekty (nazvané jako budova A a B) jsou zde detailně popsány, byla též pořízena fotodokumentace. Je konstatováno, že u obou řešených budov chybí krovy, v budově A došlo ke zborcení většiny kleneb, v budově B jsou sice klenby zachovány, ovšem jsou s ohledem na chybějící střešní plášť vystaveny povětrnostním vlivům, takže degradační procesy nadále pokračují. Obvodové zdivo je až na lokální průvaly zachováno, horní líc zdiva je prorůstán náletovými dřevinami, což ještě více umocňuje míru postupující degradace povětrnostními vlivy. Roh budovy A ve stěně u silnice se odklání od budovy a vykazuje svislé trhliny. Štít budovy A u brány do statku je vzhledem k chybějícím krovům bez jakéhokoliv ztužení a při větším poryvu větru hrozí jeho kolaps. V návaznosti na uvedená zjištění byla navržena opatření k zajištění stávajících konstrukcí. U kleneb bylo navrženo jejich provizorní zastřešení nebo jejich odstranění za účelem zakonzervování zbylého zdiva. U zdiva bylo navrženo jeho dozdrnění, zbavení náletových dřevin, provedení opatření proti pronikání dešťové vody do zdiva, provedení opatření zajišťujícího odvod vody od podmáčené obvodové zdi. Dále bylo doporučeno zajištění narušeného rohu budovy A, jemuž musí předcházet svedení vody z přilehlé komunikace do kanálu u rohu budovy. U štítu budovy A u brány do statku je navrhováno uchycení štítu do ocelového rámu.
92. K osobám obou obžalovaných bylo z veřejných rejstříků, kdy výstupy jsou založeny ve spisu, zjištěno, že oba působí jako členové statutárního orgánu či společníci ve velkém množství obchodních společností. Již z této samotné skutečnosti lze pochybovat o tom, že se své funkci mohli věnovat v takové míře, jak bylo potřeba. Obžalovaný M. [REDACTED] P. [REDACTED] byl též členem statutárního orgánu společnosti ImmoBiliare Karlův Most, a.s., která byla po určitou dobu správcovskou společností ve vztahu k předmětné kulturní památce a věnovala se obchodu s nemovitostmi.
93. Soud vycházel z níže uvedených důkazů. Stav objektu i písemnou komunikaci zjistil z výpovědi I. [REDACTED] H. [REDACTED], která na rozdíl od památek I a II zemědělskou usedlost kontrolovala daleko častěji, neboť byla vedena jako přímo ohrožená (bod 74). Totéž platí o svědecké výpovědi Bc. Z. [REDACTED] Z. [REDACTED] vedoucího územního plánování a památkové péče (bod 75) a J. [REDACTED] J. [REDACTED], starosty městyse Slavětín (bod 76), který v místě sledoval postupnou degradaci objektu. Další odborné posouzení objektu za působení obou obžalovaných provedli znalci Ing. M. [REDACTED] J. [REDACTED] (bod 79) a Mgr. T. [REDACTED] W. [REDACTED] (bod 80). Na to navazují listiny v bodě 82) – 88), 91) týkající se četné činnosti správních a dalších odborných orgánů či orgánů samosprávy ve vztahu k předmětnému objektu, z nichž plyne i popis stavu objektu v průběhu sledovaného období, který plně odpovídá výroku. V bodě 77) jsou listiny vztahující se k darování usedlosti městysu Slavětín a zrušení prohlášení areálu za kulturní památku. Finanční možnosti vlastníka jsou podrobně rozepsány v bodě 81) a vlastnictví objektu je pak doloženo v bodě 89). Informace ke společnosti a společníkům jsou shrnuty v bodě 90) a 92). V bodě 78) je vyjádření Ing. J. [REDACTED] B. [REDACTED], který v podstatě popsal kritický stav objektu i úkony, které prováděl za působení obžalovaného G. [REDACTED] G. [REDACTED] B. [REDACTED] v souladu s ostatními důkazy. Odlišně od názoru ostatních slyšených svědků, či vyjádření odborníků či institucí se vyslovil k dotacím či možnosti zachování objektu, k čemuž soud nepřihlížel, když byl tento svědek nepochybně ovlivněn existenční vazbou na obžalovaného G. [REDACTED] G. [REDACTED] B. [REDACTED] (byl u něj zaměstnán) a v této části vypovídal v jeho prospěch.
94. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že obžalovaní jako ve své době jediní (na sebe časově navazující) jednatele společnost Farm Kystra s.r.o., která byla vlastníkem předmětné zemědělské usedlosti, poškodili svou nečinností tuto kulturní památku. Obžalovaní svou vinu popírají. Neobstojí argumentace jednoho z nich, že se jako jednatel společnosti nemůže vůbec

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.

daného trestného činu dopustit, neboť vlastníkem památky nebyl on, nýbrž právnická osoba, jejíž byl pouze statutárním orgánem. Je na místě aplikovat ustanovení § 114 odst. 1, 2 trestního zákoníku, z něhož trestní odpovědnost jednatele obchodní společnosti vlastníci předmětné nemovitosti nepochybně vyplývá. Stejný názor vyslovil ve svém rozhodnutí ze dne 13.8.2014 spisová značka 8 Tdo 654/2014 i Nejvyšší soud ČR, přičemž na tento lze v plném rozsahu odkázat. Pokud jde o argument obžalovaných týkající se absence dostatečných finančních prostředků, které by mohli využít na opravu památky, ani ten obžalované ze spáchání trestného činu nevyvíňuje. Nutno zdůraznit, že z pronájmu vysoce kvalitní zemědělské půdy, která byla společností původně zakoupena spolu s národní kulturní památkou, získávala právnická osoba, kterou obžalovaní řídili, nemalé finanční prostředky. Lze připustit, že by zcela nepostačovaly ke všem potřebným opravám, ale mohly být dobrým základem pro postupnou obnovu památky, a to ve spojení s dotacemi. Nečinností však objem potřebných financí neustále narůstal, tím si ale obžalovaní omezili i možnosti k získání dotací v širším měřítku. Finanční prostředky společnosti, které nakonec poskytla k opravě, byly vynaloženy ve zcela marginální výši a to až v důsledku opakované intenzivní snahy správních orgánů o donucení vlastníka usedlosti k nějaké činnosti a v souvislosti s gradací ohrožení veřejného prostranství, které k objektu přiléhalo. Přitom, jak vyplývá ze stanovisek odborníků, provedené zásahy byly zcela nedostatečné a v podstatě neefektivní. Pokud jde o zazdění oken, k tomu judikoval Městský soud v Praze v rozhodnutí ze dne 4.12.2012, že následné zazdění otvorů do domu poté, kdy před tím byl dům přístupný, rozhodně nelze považovat za péči o kulturní památku ve smyslu plnění povinnosti, jež jsou uvedeny v ustanovení § 9 odst. 1 zákona o státní památkové péči. Obžalovaní o postupné degradaci museli vědět, neboť slibovali nápravu a dokonce v této věci činili určité kroky spočívající např. v podání žádosti o stavební povolení, aj. Nelze opomenout ani fakt, že obžalovaný G ■ G ■ B ■ byl zároveň statutárním orgánem společnosti, která společnost Farm Kystra s.r.o. spoluvlastnila. Nemůže tedy nyní argumentovat tím, že vlastníci nepovolili čerpání finančních prostředků na opravu usedlosti. Především je to ale statutární orgán společnosti, tedy v daném případě jednatelé, kdo rozhodují o hospodaření společnosti a je tak povinen činit s péčí řádného hospodáře. Kromě toho, i kdyby společnost žádné finanční prostředky na opravu kulturní památky neměla (což se nezakládá na pravdě, i s odkazem na obsah účetních výkazů založených ve spisu v souvislosti se zemědělskými pozemky), byli jednatelé jako jediné osoby oprávněné za společnost jednat povinni z takového stavu vyvodit nějaké důsledky (úvěr, prodej památky, rezignace na funkci, požádat o dotace atd.). Udržování kulturní památky je bezpochyby finančně náročné, toho si však museli být obžalovaní vědomi, když byla kulturní památka kupována (obžalovaný P ■), resp. když funkci jednatele přijímali (obžalovaný B ■). O tom, že je daná zemědělská usedlost národní kulturní památkou přitom obžalovaní prokazatelně věděli.

95. Nutno zmínit, že obžalovaní se ani nijak nesnažili finanční prostředky získat podáním žádosti o zařazení do některého z dotačních programů, ačkoliv na to byli sami nebo v zastoupení dalších osob správními orgány mnohokrát upozorňováni a rozhodně to nebylo zcela vyloučeno (pouze omezeno tím, že o památku řádně nepečovali). Byť výše dotace je omezená, přesto by finanční prostředky získané od státu či kraje formou dotací v jednotlivém případě nemusely být zanedbatelné, pokud by programy využívaly průběžně na postupné opravy. Z listin předložených správními orgány je zřejmé, že správní orgány skutečně velmi intenzivně komunikovaly s jednatelem společnosti, resp. jejich zástupci, a že tato komunikace byla vyvolávána výhradně správními orgány. Zástupci vlastníka své povinnosti v podstatě vůbec neplnili. Lze připustit, že již v době koupě nemovitosti společností v roce 2005 nebyl stav usedlosti dobrý. Nicméně z popisu správních orgánů, svědků, znaleckých posudků, i chronologicky pořízené fotodokumentace vyplývá, že se za doby angažmá obou jednatelů ve společnosti stav objektů rapidně zhoršoval, což nakonec vedlo ke zrušení prohlášení usedlosti za kulturní památku v lednu 2018 (důvodem postupu Ministerstva kultury bylo propadnutí střechy dominanty usedlosti – sýpky, nikoli a priori změna vlastníka). Nelze popřít, že na devastaci objektu se v nemalé míře podílela činnost

nepřízpůsobivých občanů, kteří jednotlivé stavební prvky objektů rozebírali, odnášeli, a obecně tuto ničili. Ovšem z listinných důkazů včetně záznamu o trestním oznámení podaném zástupcem vlastníka vyplývá, že si této okolnosti byli všichni zainteresovaní vědomi, a přesto obžalovaní neučinili nic, aby neoprávněnému vstupu nepovoláných osob jakkoliv zabránili. Nutno zdůraznit, že se jednalo o soukromý majetek, jež má být prvořadě chráněn vlastníkem, a pakliže tak vlastník nečiní, nemůže své povinnosti přenášet na státní či samosprávné orgány (tento závěr je platný pro všechny tři nemovitosti). Lze tak uzavřít, že obžalovaní neučinili jako osoby odpovědné za zabezpečení a údržbu zemědělské usedlosti téměř žádné kroky, kterými by chátování kulturní památky zamezili či zastavili, nepočínali si tak s péčí řádného hospodáře. Jednoznačné pak jsou závěry znalce v oboru stavebnictví, jež jsou popsány ve výroku.

96. Časové vymezení skutku bylo vztaženo k období, po které byli obžalovaní jednatelem společnosti, po které současně společnost vlastnila zámek, a ukončeno bylo okamžikem, kdy byl podán návrh na vklad do katastru nemovitostí v souvislosti s darováním objektu městysi Slavětín (čl. 443). Nedostatečná péče byla zjištěna po celé toto období. Popis poškození objektu jak v první, tak druhé odrážce bodu III je rovněž dostatečný, když je podepřen celou řadou důkazů počínaje výsledky znalců, starosty, listin státních orgánů a celé řady fotodokumentace. Nelze (stejně jako u bodu I a II) spravedlivě požadovat podrobnější popis data vzniku jednotlivých poruch ve výroku, když tyto vznikají průběžně a jejich rozsah se postupně zvětšuje. Nepochybné je, a plyne to i z provedených důkazů, že větší podíl devastace nastal za působení obžalovaného M. P. Bagatelizovat nelze ale ani následující období, které trvalo od roku 2013 do počátku roku 2017 (tj. po více jak tři roky), kdy došlo k fatální devastaci historicky nejhodnotnější stavby, a to sýpky a v návaznosti na to pak byl objekt pro celkově zanedbaný stav vyjmut z památkové ochrany. Tedy nepochybně tento výsledek zcela koresponduje se závěry znalce Mgr. T. W., který degradaci od roku 2005 do roku 2017 označil jako 60%, tedy v podstatě optimističtější, než jaký byl nakonec osud daného objektu (jeho celková likvidace). V této souvislosti je patrné, že jím použitá metoda není irelevantní, jak bylo obhajobou opakovaně namítáno u všech tří památkově chráněných objektů (tj. bod I, II a III). Jde-li pak o protiprávní jednání třetích osob ve smyslu devastace objektu (a tu připouští oba obžalovaní), pak krom již výše uvedeného platí totéž, co již soud uvedl v bodě I a II, tedy, že tato jde zcela na vrub obžalovaných ve smyslu, že objekt nebyl dostatečně přes svoji památkovou hodnotu komplexně zajištěn a chráněn. Případné neoprávněné bydlení třetích osob v obytné budově zcela jistě nelze schvalovat, nicméně s ohledem na jimi způsobené škody (nejen majetkové nýbrž i na kulturním dědictví), měly vést oba obžalované k tomu, aby si více věnovali památkově chráněnému objektu, neboť v rozporu s veřejným zájmem nechali nemovitost s velkou užitnou i kulturní hodnotou chátrat a porušili tak zásadu, která je zakotvena v Listině základních práv a svobod, z níž plyne zásada že „vlastnictví zavazuje“. Po zhodnocení dostupných materiálů a s přihlédnutím k celkovému stavu objektu je tedy nepochybná dlouhodobá absence základní stavební a památkové údržby, lze tedy konstatovat, že vlastník předmětné kulturní památky porušil svoji zákonnou povinnost chránit kulturní památku před poškozením, znehodnocením či odcizením, a to po obě dvě etapy.
97. Poměrně rozsáhlá obhajoba obžalovaného M. P. a obžalovaného G. G. B. byla zcela vyvrácena, tato se v podstatě v hlavních rysech opakuje s tím, co bylo tvrzeno v bodě I a II. Tudíž v těchto shodných částech soud plně odkazuje na své již dříve učiněné závěry. Považuje však za nutné znovu zdůraznit, že absence komplexní péče nemůže být odůvodňována tím, že objekt byl již v době koupě či převzetí druhým jednatelem ve stavu „významného“ opotřebení, neboť ho společnost pořizovala za takového stavu resp. druhý z jednatelů ji ještě v horším stavu přebíral, společnost i jednatel s tím byli srozuměni a bylo jejich vůlí tak učinit, a museli si být vědomi, že je s tím spojeno výrazné finanční břímě. Zcela zanedbatelné práce, které byly učiněny za působení obžalovaného G. G. B., a to v podstatě jen z důvodu, aby nebylo ohroženo přilehlé veřejné prostranství, příp. zazdívký některých oken, nemohly vést k zachování památkově chráněného objektu a

toho si musel být obžalovaný G ■ G ■ B ■ vědom. Je pravdou, že hodnota objektu po roce 2013 nebyla vysoká, nicméně zcela jistě s ohledem na svůj statut rozsáhlé nemovité stavby (byť značně poškozené) nepochybně dosahovala částky 50 tis. Kč. To lze dovodit také z provedených oprav, o nichž se zmiňoval Ing. J ■ B ■ (pohybující se okolo částky 150 tis. Kč, což je podepřeno i cenovou nabídkou), i skutečnosti, že v tu dobu ještě byla z valné části zachována střecha na sýpce a dům byl obydlený P ■ (viz. zejména bod 84, 85, 78). Odkázat pak lze na popis znalce Ing. M ■ J ■ na čl. 230 spisu (str. 13 posudku), kde popisuje dochované části objektu zjištěné ještě při obhlídce v květnu 2017. Také další námitky obžalovaného vyhodnotil soud (stručně řečeno) jako nedůvodné případně nemající vliv na posouzení věci. Znalec Mgr. T ■ W ■ bezesporu provedl obhlídku nemovitosti, a podstatné závěry zachytil ve vypracovaném znaleckém posudku, totéž učinil i znalec Ing. M ■ J ■, který svůj znalecký posudek přednesl ústně. Oba znalci mají jiné zaměření, tudíž nelze některého z nich znevěrohodňovat, pokud se nechtěl vyjádřit nebo se naopak vyjádřil k degradaci tohoto objektu. Námitky ohledně zaměření znalce Mgr. T ■ W ■, použité metodiky a jeho závěrů soud víceméně obsahově stejné jako v případě zámku Cítoliby resp. Postoloprty soud proto plně odkazuje na bod 30), kde se k nim již vyjadřoval. Zdroje, z nichž vycházel, jsou specifikovány ve znaleckém posudku, k výhradám obžalovaného M ■ P ■ se dostatečně přesvědčivě vyjádřil u hlavního líčení. Je pravdou, že procentuální degradace objektu byla vztažena až k roku 2017, kdy znalec Mgr. T ■ W ■ provedl obhlídku objektu. Avšak nepochybně degradace probíhala, když obžalovaný M ■ P ■ v podstatě nezadal za dobu cca 8 let provedení žádných prací a rovněž neuvolnil žádné peníze k opravám. O postupném rozpadávání objektu svědčí poměrně obsáhlé zprávy státních orgánů i fotodokumentace (vše popsáno v první odrážce bodu III výroku). Obžalovaný byl v postavení, kdy byl povinen kontrolovat správcovskou společnost, což evidentně nečinil, ač znal faktický stav objektu (byl se zde i osobně podívat). Nelze ani připustit polemiku obžalovaného G ■ G ■ B ■ ohledně porušení důležitého kulturního zájmu. Jedinečnost tohoto objektu vysvětlil znalec Mgr. T ■ W ■ a plyne i z rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 8. 12. 2015. Pakliže je daný objekt chráněnou kulturní památkou, není podstatné, zda jde o zámek či stavbu jiného charakteru, neboť je chráněn pro svou unikátnost, důležitý je zájem na zachování kulturního dědictví různorodého typu. Co se týče právní kvalifikace, soud dále plně odkazuje na bod 34), v němž se zabýval touto problematikou. Totéž se pak týká trestní odpovědnosti obou obžalovaných (viz. blíže bod 35) a v podstatných bodech také společenské škodlivosti (viz. bod 37). Zde je rozdíl v tom, že státní orgány měly přístup do exteriérů a z valné části i interiéru. Údržba byla ještě více sporadická (téměř nulová) a byla zjištěna procentuálně daleko vyšší degradace objektu. Přitom i pro tento případ platí, že čím více je objekt zanedbáván a není o něj systematicky pečováno, jako v tomto případě, tím více vyvstává potřeba objemných a nákladných oprav, čímž navíc trpí památka, neboť tím také ztrácí na autenticitě a původnosti (použití unikátních technologií, pracovních postupů, dobových materiálů atp.). Co se týče procesních námitek k přibrání znalce Ing. M ■ J ■ a přednesení znaleckého posudku (který již dříve byl pro jiný orgán vypracován písemně), soud považuje tento postup za legitimní zcela odpovídající liteře zákona. Náhled obžalovaného M ■ P ■ považuje za příliš formalistický, stejně tak požadavek na to, aby se znalec seznámil s trestním spisem, byť měl přednést znalecký posudek spočívající na jeho osobním pozorování konkrétní nemovitosti v předešlé časové rovině a tento dle své odbornosti vyhodnotit. Pokud použil ortofotomapy pak jako pomocný materiál a ani tomuto nelze nic vytýkat. Další fotografické materiály předložil na CD disku (čl. 777).

98. Obžalovaní, tak jak je popsáno výše, jednali bez pochyb minimálně v úmyslu nepřímém, neboť věděli, že mohou svým jednáním porušit zájem chráněný trestním zákonem a pro tento případ s tím byli srozuměni. Není tedy pochyb, že naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu zneužívání vlastnictví podle ustanovení § 229 trestního zákoníku a soud je uznal vinným. Obhajobu obou obžalovaných považuje soud za zcela vyvrácenou.

99. Ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v předchozích odstavcích, je na místě závěr, že jednání obžalovaných je natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti dle jiného právního předpisu. Nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti, které by vylučovaly použití trestní represe vůči nim, neboť posuzované činy nebylo možné podřadit do kategorie jednání, jež neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace. Platí zde v podstatě totéž, co již soud uvedl ohledně zámku Cítoliby a Postoloprty. I v tomto případě je patrné, že oba obžalovaní svým chováním zásadně překročili korektní očekávání společnosti od jednatele vlastníka ve vztahu k národní kulturní památce a zachování kulturních hodnot pro budoucí generace. Oba obžalovaní zcela rezignovali na komplexní opravu památky, když neměli po řadu let vypracovanou reálnou vizi, v té souvislosti ani nežádali o dotace, objekt ponechali řadu let bez užití, což nakonec vedlo k jeho v podstatě naprostému zchátrání. Přičemž bylo reálné dotace získat a měli i jisté příjmy z pronájmu souvisejících pozemků. V této souvislosti soud považuje za nezbytné odkázat na vyjádření obžalovaného M. P., který opakovaně deklaroval, že nebylo jeho vůlí památku zachránit a že byla zakoupena jen proto, že se společně s ní prodávaly lukrativní zemědělské pozemky. Takový přístup, ve kterém pak pokračoval i G. G. B., nelze označit za jiný než spekulativní (jen na bázi prostého finančního zisku) a zcela pohrdající vyššími kulturními hodnotami a zájmy. Takové jednání bezesporu vyžaduje razantní zásah státu a to právě z pozice trestní odpovědnosti.
100. Pro úplnost nutno uvést, že není trestní odpovědnost obžalovaného M. P. promlčena, neboť tříletá promlčecí doba byla přerušena spácháním trestného činu nového, na který trestní zákon stanoví stejný trest, v promlčecí době (ust. § 34 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku). Dle obžalob podaných dne 8.9.2017, resp. dne 12.9.2017 státním zástupcem Okresnímu soudu v Lounech je obžalovaný M. P. trestně stíhán pro spáchání téhož trestného činu ve vztahu k jiným kulturním památkám, kdy skutky měly být spáchány v časovém období od 21.7.2004 nejméně do 3.1.2017 (obžaloba spis.zn. ZT 10/2017), resp. od 2.10.2002 nejméně do 11.4.2017 (obžaloba spis.zn. ZT 121/2017). Spácháním těchto skutků tak došlo k přerušení promlčecí doby, takže k promlčení trestní odpovědnosti obžalovaného za jednání popsané v obžalobě dosud nedošlo. K následnému přerušení běhu promlčecí doby pak došlo podáním obžaloby dne 9. 8. 2018 (u věcí původně vedených v senátu 2T doručením trestního příkazu) a k dalšímu přerušení běhu promlčecí doby u všech tří zažalovaných věcí došlo vyhlášením odsuzujícího rozsudku 12. 8. 2019.
101. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud u obžalovaných vycházel ze zákonných hledisek uvedených v § 39 trestního zákoníku, přihlédl k ustanovení § 37 a § 38 trestního zákoníku a zohlednil všechna kritéria vyjmenovaná v § 125 trestního řádu. Byla zhodnocena povaha a závažnost spáchaného přečinu resp. přečinů, kdy se obžalovaný M. P. a G. G. B. dopustili jednání, jímž porušili zájem na ochraně kulturního dědictví. K osobě obžalovaného G. G. B. bylo zjištěno, že proti němu nebylo v místě jeho bydliště vedeno přestupkové řízení, nebyl dosud ani soudně trestán. K osobě obžalovaného M. P. bylo zjištěno, že tento nemá žádný záznam ve výpisu rejstříku přestupků, nebyl dosud ani soudně trestán. Obžalovanému M. P. přitěžuje, se dopustil tří přečinů, tudíž jsou u něho splněny podmínky pro uložení úhrnného trestu. Oběma pak přitěžuje, že v důsledku jejich liknavého přístupu došlo v podstatě k úplnému zmaru jednoho z památkově chráněných objektů (zemědělské usedlosti v Kystře), byť již dříve byl jeho stav ne zcela uspokojivý. Soud vzal rovněž v potaz specifčnost trestné činnosti i hledisko generální prevence. Oba obžalovaní jsou ohroženi trestní sazbou až na dva roky. Při zohlednění výše uvedeného soud shledal přiměřeným u obžalovaného M. P. úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tedy v druhé polovině zákonné trestní sazby dle § 229 trestního zákoníku. Dle názoru soudu jsou současně splněny podmínky ustanovení § 81 odst. 1 trestního zákoníku pro podmíněný odklad výkonu uloženého trestu, jelikož má za to, že k odvrácení obžalovaného od páchaní další trestné činnosti,

není prozatím třeba přímého výkonu (§ 55 odstavec 2 trestního zákoníku). Soud v této souvislosti přihlédl zejména ke skutečnosti, že obžalovaný doposud vedl řádný život, od jednoho z popsanych skutků uplynula delší doba, a zohlednil také délku trestního řízení. Četnost spáchaných skutků pak promítl do délky zkušební doby, kdy za přiměřenou považuje zkušební dobu v trvání 30 měsíců, tedy nad polovinou zákonné výměry, která činí 1 rok až 5 let, tak, aby mohl komplexněji sledovat chování obžalovaného. Obdobná situace byla u obžalovaného G■■■■ G■■■■ B■■■■, kdy soud zohlednil skutečnost, že obžalovaný doposud vedl řádný život, od popsaneho skutku uplynula doba více jak dvou let, a zohlednil také délku trestního řízení. V jeho případě přihlédl i ke skutečnosti, že byl jednatelem společnosti jen po určitou (nicméně nikoli zanedbatelnou) dobu a toto pak promítl nejen do výše trestu, který stanovil v ¼ zákonné výměry, tedy v délce 6 měsíců, ale také do délky zkušební doby. Za přiměřenou považuje zkušební dobu v trvání 15 měsíců, tedy při spodní hranici zákonné výměry, která činí 1 rok až 5 let. Soud má za to, že takto uložené tresty povedou k přehodnocení priorit obžalovaných i vyšší pečlivosti při správě kulturního dědictví a současně budou působit i na další osoby, které mají stejné či podobné povinnosti, tak aby byl zachován odkaz dalším generacím.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech, a to ve lhůtě osmi dnů ode dne jeho doručení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Louny 12. srpna 2019

Mgr. Blanka Šišová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Pihrtová.